

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 20.7.2011
KOM(2011) 453 slutlig

2011/0203 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag samt om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat

(Text av betydelse för EES)

{SEK(2011) 952 slutlig}

{SEK(2011) 953 slutlig}

MOTIVERING

1. BAKGRUND

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 rörande rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut innehåller bestämmelser som har nära anknytning till samordningen av nationella bestämmelser om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och tillhörande tillsynsbestämmelser (bl.a. om verksamhetstillstånd, om utövande av etableringsfriheten, om vilka befogenheter tillsynsmyndigheterna har i hem- respektive värdmedlemsstaten samt om tillsynen av kreditinstitut). I det direktivet, direktiv 2006/49/EG, och framför allt i bilagorna till dessa, fastställs emellertid även tillsynskrav. För att ytterligare tillnärma de rättsliga bestämmelser som följer av införlivande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG i nationell lagstiftning och för att säkerställa att samma tillsynskrav är direkt tillämpliga på dem, vilket är väsentligt för den inre marknadens funktion, är dessa tillsynskrav föremål för ett förslag till en förordning [inserted by OP], som tillsammans med detta förslag bildar ett lagstiftningspaket.

Detta förslag innehåller följande nyheter: bestämmelser om sanktioner, effektiv företagsstyrning och bestämmelser som ska förhindra en övertro på externa kreditbetyg. I denna motivering behandlas därför endast dessa nyheter. Övriga delar av detta direktiv återger befintlig lagstiftning eller utgör anpassningar till den föreslagna förordningen. För att skapa ökad tydlighet slås dessutom bestämmelserna om kreditinstitut respektive värdepappersföretag – varav de sistnämnda behandlas i direktiv 2006/49/EG. Detta beskrivs mer utförligt i kapitel 5 nedan. Ändringar med anledning av Basel III-avtalet behandlas i förslaget till förordning, undantaget de bestämmelser om kapitalbuffertar som ingår i detta förslag till direktiv. Därför är det endast målen och de rättsliga aspekterna när det gäller kapitalbuffertar som behandlas i denna motivering. Det allmänna sammanhanget med avseende på Basel III och resultaten av konsekvensbedömningen och de offentliga samråden förklaras utförligt i förslaget till förordning.

1.1. Motiv och syfte

1.1.1. Sanktioner

Effektiva, proportionella och avskräckande sanktionssystem är avgörande för att se till att EU:s regler för bankverksamhet efterlevs, för att skydda användare av banktjänster och för att skapa bankmarknader som präglas av säkerhet, stabilitet och integritet.

Analysen av nationella sanktionssystem inom de områden som omfattas av detta direktiv och av förordningen har visat att det finns skillnader och brister i reglerna om nationella myndigheters befogenheter att besluta om sanktioner och utredningar.

Om sanktionerna skiljer sig åt och är alltför svaga finns det en risk att de i realiteten inte kan förhindra överträdelser av detta direktiv och av förordningen samt att garantera en effektiv tillsyn och likvärdiga konkurrensvillkor. Kommissionen föreslår därför att skärpa och tillnärma medlemsstaternas regler om administrativa sanktioner och åtgärder genom att föreskriva tillräckligt avskräckande administrativa sanktioner för de allvarligaste överträdelserna av detta direktiv och av förordningen, lämpliga bestämmelser om vilka personer som ska omfattas av administrativa sanktioner, bestämmelser om offentliggörande av sanktioner och mekanismer som uppmuntrar rapportering av överträdelser.

1.1.2. Företagsstyrning

Som högnivågruppen om den finansiella tillsynen i EU konstaterade i den rapport som offentliggjordes den 25 februari 2009 fanns det flera, ofta inbördes relaterade, orsaker på både makro- och mikroekonomisk nivå som bidrog till kollapsen på finansmarknaderna hösten 2008 och till den efterföljande kreditåtstramningen, framför allt uppbyggnaden av alltför stora risker i det finansiella systemet. Denna riskuppbyggnad berodde delvis på brister i de finansiella institutens, särskilt bankernas, företagsstyrning. Även om styrningssystemen inte var bristfälliga hos alla banker har Baselkommittén för banktillsyn talat om ”flera brister och misstag när det gäller företagsstyrningen”.

Det råder allmän enighet kring att det behövs förändringar på detta område. Företag, behöriga myndigheter och internationella organ (OECD, rådet för finansiell stabilitet (FSB) och Baselkommittén för banktillsyn (BCBS)) har sett över sina nuvarande rutiner och riktlinjer eller håller på att göra detta. Att förbättra företagsstyrningen är en prioriterad fråga för kommissionen, särskilt inom ramen för dess finansmarknadsreform och program för krisförebyggande.

1.1.3. Övertro på externa kreditbetyg

En övertro på externa kreditbetyg är när finansiella institut och institutionella investerare uteslutande eller slentrianmässigt förlitar sig på kreditvärderingsinstituts kreditbetyg och försummar sina egna skyldigheter när det gäller tillbörlig aktsamhet och riskhantering. En övertro på kreditbetyg kan leda till ett flockbeteende bland de finansiella aktörerna, t.ex. till att de samtidigt säljer skuldinstrument som har nedgraderats till ett lägre betyg än ”investment grade”, vilket kan påverka den finansiella stabiliteten – i synnerhet om de få stora kreditvärderingsinstituten gör samma felbedömningar.

1.1.4. Procykliskitet i institutens utlåningspolicy

Procykliska effekter är sådana effekter som tenderar att följa konjunkturcykelns riktning och förstärka denna. En aspekt av kapitalkrav baserade på nuvarande risk är att de varierar under konjunkturcykeln. Förutsatt att kreditinstituten kan uppfylla dessa krav, finns det inga uttryckliga lagstiftningshinder vad gäller den riskbörda de kan ta på sig och därmed inte heller vad gäller skuldsättningsgraden.

1.2. Allmän bakgrund

1.2.1. Sanktioner

I sitt meddelande 2010 om att förstärka sanktionssystemen i den finansiella tjänstesektorn¹ förutser kommissionen ett lagstiftningsinitiativ för att fastställa gemensamma minimistandarder för vissa nyckelfaktorer i sanktionssystemen, vilka ska anpassas till de olika sektorernas specifika förutsättningar.

För det första finns det skillnader mellan medlemsstaternas sanktioner för de allvarligaste överträdelseerna av kapitalkravsdirektivet, av t.ex. auktorisationskrav, tillsyns krav och rapporteringsskyldigheter, och sanktionerna verkar inte alltid vara tillräckligt effektiva, proportionella och avskräckande.

¹ KOM(2010) 716 slutlig.

För det andra tillämpas sanktionerna i lite olika grad i olika medlemsstater, även när deras banksektorer är ungefär lika stora, och i vissa medlemsstater har sanktioner inte tillämpats på mer än ett år, vilket kan vara tecken på att kontrollen av att EU-reglerna efterlevs är svag.

1.2.2. Företagsstyrning

I sitt meddelande av den 4 mars 2009² meddelade Europeiska kommissionen att man skulle i) granska de finansiella institutens regler och metoder när det gäller företagsstyrning med anledning av den finansiella krisen och ii) i förekommande fall utfärda rekommendationer eller förslag till lagstiftningsåtgärder för att åtgärda brister i företagsstyrningssystemet inom denna viktiga sektor av ekonomin.

I juni 2010 offentliggjorde kommissionen en grönbok om företagsstyrning i finansiella institut och om ersättningspolicy³ samt ett åtföljande arbetsdokument⁴ där man analyserade bristerna i arrangemangen för företagsstyrning inom sektorn för finansiella tjänster och föreslog hur man skulle kunna gå vidare.

Resultatet av detta offentliga samråd visade att det fanns en bred enighet bland olika offentliga myndigheter och medlemsstater om var bristerna fanns. Även Europaparlamentet har i sin rapport om ersättning till ledningen i börsnoterade företag och ersättningspolicy inom sektorn för finansiella tjänster erkänt vikten av att normerna och metoderna för företagsstyrning i de finansiella instituten stärks⁵. I sitt yttrande om grönboken om företagsstyrning i finansiella institut och om ersättningspolicy⁶ välkomnar Ekonomiska och sociala kommittén kommissionens grönbok och stöder de föreslagna åtgärderna.

1.2.3. Övertro på externa kreditbetyg

På internationell nivå har FSB nyligen utfärdat principer för att motverka myndigheters och finansiella institut övertro på externa kreditbetyg⁷. Enligt dessa principer ska hänvisningar till sådana kreditbetyg i lagstiftningen strykas eller ersättas om andra lämpliga standarder för kreditvärdighet finns tillgängliga och bankerna göra egna kreditvärdighetsbedömningar. De föreslagna bestämmelserna överensstämmer med FSB:s principer.

1.2.4. Kapitalbuffertar:

De kapitalbevarande och mer specifikt de konjunkturutjämnande buffertarna är avsedda att dämpa risken för procyklikaltitet och risken för alltför hög skuldsättningsgrad som beskrivs i 1.1.4 ovan.

1.3. Gällande gemenskapsbestämmelser

Enligt direktiv 2006/48/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut ska kreditinstitut ha robusta arrangemang för företagsstyrning. I direktivet anges dock inte närmare hur dessa styrningsformer ska se ut i detalj.

² KOM(2009) 114 slutlig.

³ KOM(2010) 284 slutlig.

⁴ SEC(2010) 669 slutlig.

⁵ 2010/2009(INI).

⁶ INT/527.

⁷ http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_101027.pdf.

För att motverka en övertro på externa kreditbetyg har direktiv 2006/48/EG kompletterats med en skyldighet för bankerna att själva iaktta tillbörlig aktsamhet när det gäller de underliggande tillgångarna för värdepapperiseringsexponeringar.

1.4. Förenlighet med Europeiska unionens politik på andra områden

Inom ramen för reformen av den europeiska tillsynsarkitekturen, höjningen av kapitalkraven och förbättringen av krishanterings- och krislösningsarrangemang är den föreslagna reformen av företagsstyrningen i kreditinstitut en väsentlig del av en övergripande reform av den finansiella tjänstesektorn. Reformen av företagsstyrningen bör även ses mot bakgrund av kommissionens meddelande nyligen om att förstärka sanktionssystemen i den finansiella tjänstesektorn.

Kommissionen har inlett ett horisontellt initiativ för att uppmuntra branschen att öka den kvinnliga representationen i styrelserna, och kommer efter ett år att göra en utvärdering av om de självreglerande initiativen har fått önskad effekt. Om så inte är fallet kommer den att överväga att vidta lagstiftningsåtgärder. Eftersom konsekvensbedömningen visar att denna fråga är relevant inom banksektorn, kan den strategi som valts i nuläget sägas vara en bottom-up-strategi. Om man efter den bredare utvärderingen om ett år anser att det finns ett behov av lagstiftning måste dock den strategi som valts inom sektorn anpassas.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH AV KONSEKVENSBEDÖMNINGARNA

2.1. Samråd med berörda parter

2.1.1. Sanktioner

Kommissionen genomförde ett offentligt samråd som avslutades den 19 februari 2011 om de åtgärder som planeras för att förstärka och tillnärma sanktionssystemen i den finansiella sektorn⁸, inbegripet om de frågor som är relevanta inom banksektorn enligt en undersökning som Europeiska banktillsynskommittén genomfört rörande nationella sanktionssystem inom denna sektor⁹.

Kommissionen mottog svar från ett flertal olika håll, inklusive ett betydande antal intressenter inom banksektorn (tillsynsmyndigheter, centralbanker, banker och bankföreningar), som lämnade synpunkter om behovet av EU-åtgärder inom detta område, vilken grad av harmonisering som krävs, de konkreta åtgärder som har föreslagits och deras potentiella för- och nackdelar.

De planerade åtgärderna för att tillnärma och stärka sanktionssystemen diskuterades även med medlemsstaterna vid ett möte i Kommittén för finansiella tjänster den 17 januari 2011.

⁸ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2010/sanctions_en.htm

⁹ CEBS: *Mapping of supervisory objectives, including early intervention measures and sanctioning powers*, mars 2009/47, tillgänglig på <http://www.c-ebs.org/home.aspx>. Information i den här rapporten har senare uppdaterats på grundval av bidrag från medlemsstaterna.

2.1.2. Företagsstyrning

Initiativet och konsekvensbedömningen är resultatet av en omfattande och kontinuerlig process med dialog och samråd med alla viktigare intressenter, inklusive värdepapperstillsynsmyndigheter, marknadsaktörer (emittenter, finansiella mellanhänder och investerare) samt konsumenter.

Frågeformulär om företagsstyrning skickades ut till ett tvärsnitt bestående av tio stora börsnoterade banker och försäkringsföretag etablerade i EU. Utöver frågeformulären gjordes trettio uppföljande intervjuer med styrelseledamöter, bolagsjurister, finansdirektörer, ansvariga för riskhantering och economichefer.

Frågeformulär skickades även till europeiska banktillsynsmyndigheter som handlade om deras syn på och roll när det gäller företagsstyrning i finansiella institut. Likaså mottog ett tvärsnitt av de största europeiska sammanslutningarna av institutionella investerare och aktieägare ett frågeformulär som handlade om deras praxis och förväntningar när det gäller företagsstyrning i finansiella institut. Ett uppföljande möte hölls med omkring trettio investerare den 2 februari 2010.

Genom grönboken inleddes sedan ett offentligt samråd mellan den 2 juni 2010 och den 1 september 2010 om tänkbara sätt att hantera brister i företagsstyrningen i finansiella institut. Svaren och analyserna av dem finns på kommissionens webbplats¹⁰.

2.1.3. Övertro på externa kreditbetyg

Kommissionen genomförde ett offentligt samråd om frågor beträffande externa kreditbetyg, bl.a. om övertro på sådana betyg. Samrådet avslutades den 7 januari 2011 och gav 93 svar. Det inkom flera förslag om bl.a. incitament till användning av interna modeller och krav på att företag ska ha en egen riskhantering och inte uteslutande eller slentrianmässigt förlita sig på externa kreditbetyg. Svaren och analyserna av dem finns på kommissionens webbplats¹¹.

2.1.4. Kapitalbuffertar

Kapitalbuffertarna ingår i BCBS-överenskommelsen från 2010 och har därmed varit föremål för ett brett samråd både inom ramen för Baselavtalet och genom kommissionens egna samråd.

2.2. Extern experthjälp

2.2.1. Sanktioner

Europeiska banktillsynskommitténs undersökning 2008¹² visade vilka administrativa sanktioner som föreskrivs i nationell lagstiftning och hur de i praktiken tillämpas av banktillsynsmyndigheterna. Under 2011 har kommissionen samlat in ytterligare information

¹⁰

http://ec.europa.eu/internal_market/company/modern/corporate_governance_in_financial_institutions_en.htm#consultation2010

¹¹

http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/credit_agencies_2011&vm=detailed&sb=Title

¹²

Se hänvisningar i fotnot 9.

om de sanktioner som föreskrivs i nationell lagstiftning för de allvarligaste överträdelserna av kapitalkravsdirektivet.

De föreslagna åtgärderna grundar sig på denna information och svaren från det offentliga samrådet.

2.2.2. Företagsstyrning

Som en del av samrådsförfarandet och under utarbetandet av grönboken anordnade kommissionen även en offentlig konferens den 12 oktober 2009 i vilken flera intressenter deltog. Diskussionerna handlade främst om styrelsens roll och kompetens, styrningsfrågor relaterade till intern kontroll och riskhantering samt aktieägarnas, tillsynsmyndigheternas och revisorernas respektive roller.

Grönboken grundar sig också på analyser och undersökningar som offentliga eller privata organisationer har gjort eller håller på att göra på internationell, europeisk och nationell nivå. Kommissionens avdelningar har i sitt arbete fått råd från Europeiskt företagsstyrningsforum (ECGF) och den särskilda rådgivande gruppen för företagsstyrning, som består av ledamöter från ECGF och andra välrenommerade experter på företagsstyrning.

2.2.3. Övertro på externa kreditbetyg

Kommissionen deltar aktivt i det arbete som bedrivs av FSB. Kommissionen deltar dessutom i Baselkommittén för banktillsyn, som via sina arbetsgrupper för likviditet och för kreditbetyg och värdepapperisering också arbetar för att motverka en övertro på externa kreditbetyg.

2.2.4. Kapitalbuffertar

Undergrupper inom CRDTG-arbetsgruppen (*Capital Requirements Directive Transposition Group*), vars medlemmar utses av Europeiska bankkommittén, har även utfört arbete rörande kapitalbuffertar på teknisk nivå.

2.3. Konsekvensbedömning

2.3.1. Sanktioner

Meddelandet om att förstärka sanktionssystemen i den finansiella tjänstesektorn åtföljdes av en konsekvensbedömning där de viktigaste metoderna för att tillnära och förstärka sanktionssystemen när det gäller överträdelser av reglerna om finansiella tjänster, inbegripet inom banksektorn, analyserades. I en andra konsekvensbedömning görs en mer ingående granskning av specifika problem när det gäller kapitalkrav.

Det främsta syftet med de föreslagna åtgärderna är att efterlevnaden av EU:s bankregler ska förbättras genom att de nationella sanktionssystemen blir effektivare och mer avskräckande. För detta krävs att följande operativa mål kan nås:

- - Regelverket om sanktioner ska förstärkas och tillnäras genom
 - fastställande av tillräckliga administrativa sanktioner för de allvarligaste överträdelserna av kapitalkravsdirektivet,

- införande av lämpliga bestämmelser om vilka personer som ska omfattas av administrativa sanktioner, och
- offentliggörande av sanktioner.
- Mekanismerna för att upptäcka överträdelser ska förstärkas och tillnärmas genom
 - effektiva mekanismer som uppmuntrar rapportering av överträdelser.

2.3.2. Företagsstyrning

Det övergripande syftet med detta initiativ är att säkerställa en effektivare riskhantering i de europeiska kreditinstituten och värdepappersföretagen. De planerade åtgärderna bör bidra till att förebygga ett överdrivet risktagande av enskilda kreditinstitut som i slutändan kan leda till en uppbyggnad av alltför stora risker i det finansiella systemet. För att uppnå detta är initiativet inriktat på följande operativa mål:

- Att effektivisera styrelsernas riskövervakning.
- Att ge riskhanteringsfunktionens en högre status.
- Att se till att tillsynsmyndigheternas har en effektiv övervakning av riskhanteringen.

För att uppnå dessa mål har kommissionen valt att förbättra det befintliga regelverket.

Kraven beträffande styrelsens sammansättning och valet av styrelseledamöter kommer att leda till att styrelsens agerande, behörighet och tidsmässiga åtagande blir mer lämpliga och göra det lättare att hålla den ansvarig. Välinformerade och kompetenta styrelser och en stark riskhanteringsfunktion kommer att göra det lättare för kreditinstituten att upptäcka och hantera risker som är under uppsegling och på så sätt begränsa ett överdrivet risktagande. Kraven på informationsgivning kommer att leda till större öppenhet och därmed till en mer välinformerad marknad och bättre marknadsdisciplin.

Att öppna upp styrelsen för mer skiftande kandidater kan ge personer som tidigare inte har haft tillträde till styrelserummen möjlighet att bli styrelseledamöter. Det skulle utöka urvalet av lämpliga kandidater för platser i styrelsen och förbättra expertisen. Det betyder att förslagets eventuella negativa effekter på urvalet lämpliga kandidater inte förväntas vara betydande.

Strängare krav på EU-nivå kan ha en negativ inverkan på de europeiska kreditinstitutens konkurrenskraft på internationell nivå. Den eventuella försämringen av konkurrenskraften till följd av strängare krav bör emellertid lindras av de positiva effekterna för investerare, insättare och andra intressenter. En bättre riskhantering skulle öka banksektorns motståndskraft.

Förslaget skulle varken medföra betydande kostnader för kreditinstituten eller ha betydande verkningar på utlåningsverksamheten.

2.3.3. Övertro på externa kreditbetyg

En allmän del om övertron på kreditbetyg som omfattar de föreslagna nyheterna kommer att ingå i den kommande konsekvensbedömningen av det nya initiativet om kreditvärderingsinstitut (som väntas i början av juli 2011).

2.3.4. Kapitalbuffertar

Eftersom kapitalbuffertarna ingår i Baselavtalet genomförs konsekvensbedömningen tillsammans med alla de övriga åtgärderna och beskrivs närmare i förordningen som åtföljer detta direktiv.

3. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte EU-budgeten.

4. RÄTTSLIGA ASPEKTER PÅ FÖRSLAGET

4.1. Rättslig grund

Den rättsliga grunden för detta förslag är artikel 53.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, som ersätts genom detta direktiv och den föreslagna förordningen [inserted by OP], bildar tillsammans ett instrument som är väsentligt för att förverkliga den inre marknaden när det gäller dels etableringsfrihet, dels frihet att tillhandahålla tjänster för kreditinstitut och värdepappersföretag. Detta förslag ersätter direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG när det gäller samordningen av nationella bestämmelser om verksamhetstillstånd, om förvärv av kvalificerade innehav, om utövande av etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster, om vilka befogenheter tillsynsmyndigheterna har i hem- respektive värdmedlemsstaten, om startkapital och om tillsynen av kreditinstitut och värdepappersföretag. Förslagets huvudsakliga mål och syfte är att samordna nationella bestämmelser rörande behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och värdepappersföretag samt styrelseformer och tillsynsbestämmelser i samband med detta. Förslaget grundar sig därför på artikel 53.1 i EUF-fördraget.

Detta förslag kompletterar den föreslagna förordning [inserted by OP], genom vilken enhetliga och direkt tillämpliga tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag inrättas, eftersom sådana krav är nära förbundna med finansmarknadernas funktion när det gäller en rad tillgångar som innehas av kreditinstitut och värdepappersföretag; förslaget grundar sig på artikel 114 i EUF-fördraget.

4.2. Subsidiaritet

I enlighet med principerna om subsidiaritet och proportionalitet som fastställs i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt kan målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna och kan därför bättre tillgodoses på EU-nivå. Bestämmelserna går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de uppställda målen. Endast genom EU-åtgärder kan man säkerställa att samma krav ställs på kreditinstitut och företag som är verksamma i mer än en medlemsstat och därmed skapa likvärdiga konkurrensvillkor, minska regelsystemens komplexitet, undvika obefogade kostnader för att uppfylla olika krav i samband med gränsöverskridande verksamhet, främja ytterligare

integration av EU-marknaden och bidra till en eliminering av riskerna för regelarbitrage. Genom EU-åtgärder säkras även en hög grad av finansiell stabilitet i EU.

4.3. Efterlevnad av artiklarna 290 och 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

Den 23 september 2009 antog kommissionen ett förslag till förordning om inrättande av en europeisk bankmyndighet (EBA), en förordning om inrättande av en europeisk försäkrings- och tjänstepensionsmyndighet (EIOPA) och en förordning om inrättande av en europeisk värdepappers- och marknadsmyndighet (ESMA)¹³. I detta sammanhang vill kommissionen påminna om sitt uttalande avseende artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget i samband med antagandet av förordningarna om inrättande av de europeiska tillsynsmyndigheterna: ”När det gäller processen för antagande av regleringsstandarder framhåller kommissionen den unika karaktären hos sektorn för finansiella tjänster, i enlighet med Lamfalussy-strukturen och uttryckligen erkänd i förklaring 39 i EUF-fördraget. Emellertid hyser kommissionen allvarliga tvivel huruvida begränsningarna av dess roll vid antagandet av delegerade akter och genomförandeåtgärder är i linje med artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget.”

5. NÄRMARE REDOGÖRELSE

5.1. Samverkan och överensstämmelse mellan lagstiftningspaketets olika delar

This Directive forms a package with the proposed Regulation [inserted by OP]. This package would replace Directives 2006/48/EC and 2006/49/EC. Det betyder att både direktivet och förordningen ska tillämpas på både kreditinstitut och värdepappersföretag. För närvarande är de sistnämnda endast ”bifogade” direktiv 2006/48/EG genom direktiv 2006/49/EG. En stor del av det sistnämnda direktivet utgörs helt enkelt av hänvisningar till direktiv 2006/48/EG. Genom att bestämmelserna för båda typerna av verksamhet slås samman i lagstiftningspaketet blir dessa tydligare. Dessutom införlivas de omfattande bilagorna till båda direktiven i den normativa delen, vilket ytterligare förenklar tillämpningen av dem.

Tillsynskrav som är direkt tillämpliga på banker och värdepappersföretag anges i förslaget till förordning. I förslaget till direktiv fastställs liksom tidigare bestämmelser rörande auktorisering av kreditinstitut, utövande av etableringsfriheten och den fria rörligheten för tjänster. Detta gäller inte värdepappersföretag eftersom motsvarande rättigheter och skyldigheter fastställs i direktiv 2004/39/EG (marknader för finansiella instrument). I direktivet fastställs också liksom tidigare de allmänna principerna för tillsynen av kreditinstitut och värdepappersföretag, vilka riktar sig till medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter. Detta omfattar särskilt informationsutbyte, ansvarsfördelning mellan tillsynsmyndigheter i hem- respektive värdmedlemsstaten, samt utövandet av sanktionsbefogenheter (som är ett nytt inslag). Direktivet innehåller fortfarande bestämmelser som reglerar den tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag som görs av medlemsstaternas behöriga myndigheter. Dessa bestämmelser kompletterar de allmänna tillsynskraven enligt förordningen om kreditinstitut och värdepappersföretag genom individuella arrangemang som fastställs av de behöriga myndigheterna på grundval av resultaten från den fortlöpande tillsynen av enskilda kreditinstitut och värdepappersföretag. I direktivet skulle fastställas olika tillsynsarrangemang och de behöriga myndigheterna själva få

¹³ KOM(2009) 501, KOM(2009) 502, KOM(2009) 503.

besluta vilket arrangemang de skulle införa. Det handlar bl.a. om interna processer inom kreditinstitut och värdepappersföretag om framför allt riskhantering och de nya kraven på företagsstyrning.

5.2. Sanktioner

Medlemsstaterna bör se till att lämpliga administrativa sanktioner och åtgärder kan tillämpas på överträdelser av banklagstiftningen. Enligt direktivet måste de därför följa nedan angivna minimiregler.

För det första bör administrativa sanktioner och åtgärder vara tillämpliga på de kreditinstitut och de fysiska eller juridiska personer som bär ansvaret för en överträdelse. Dessa skulle omfatta kreditinstitut, värdepappersföretag och enskilda, beroende på vad som är tillämpligt.

Vid överträdelser av centrala bestämmelser i direktivet och förordningen bör de behöriga myndigheterna för det andra ha tillgång till en minimiuppsättning administrativa sanktioner och åtgärder. Denna skulle bl.a. omfatta återkallelse av auktorisering, förbud mot fortsatt verksamhet, offentlig varning, avskedande av ledningen och administrativa böter.

För det tredje bör den maximinivå för administrativa böter som fastställs i nationell lagstiftning överstiga vinsten av överträdelsen, om denna kan fastställas, och under alla omständigheter inte understiga den nivå som anges i direktivet (10 procent av det berörda kreditinstitutets totala årliga omsättning, när det rör sig om en juridisk person, 5 miljoner euro eller 10 procent av den berörda enskilda personens årsinkomst när det rör sig om en fysisk person).

För det fjärde bör de kriterier som behöriga myndigheter beaktar när de fattar beslut om typen och graden av sanktion i ett visst fall åtminstone omfatta de kriterier som anges i direktivet (t.ex. vinsten av överträdelsen eller förluster som drabbat tredje parter, den ansvariga personens samarbetsvilja etc.).

För det femte bör sanktioner och tillämpade åtgärder offentliggöras i enlighet med detta direktiv.

Slutligen bör det införas lämpliga mekanismer för uppmuntra rapportering av överträdelser inom kreditinstitut och värdepappersföretag.

Detta förslag omfattar inte straffrättsliga sanktioner.

5.3. Företagsstyrning

Styrelsen för ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som helhet bör kontinuerligt avsätta tillräckligt med tid och inneha lämpliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att kunna förstå verksamheten vid ett kreditinstitut och de främsta risker verksamheten utsätts för. Alla ledamöter i styrelsen bör ha tillräckligt gott anseende och ha de individuella kvaliteter och det oberoende tänkande som gör att de på ett konstruktivt sätt kan ifrågasätta och övervaka den verkställande ledningens beslut. För att undvika grupptänkande och främja ett kritiskt ifrågasättande bör styrelserna för kreditinstitut präglas av en tillräcklig mångfald vad gäller ålder, kön, geografiskt ursprung samt utbildnings- och yrkesbakgrund för att få fram olika slags synpunkter och erfarenheter. Balansen mellan könen är särskilt viktig för att säkra en tillfredsställande representation av den demografiska verkligheten.

För att säkra en effektiv riskövervakning och riskkontroll bör styrelsen ha ansvaret för och kunna ställas till svars för kreditinstitutets eller värdepappersföretagets övergripande riskstrategi och för att riskhanteringssystemen är tillfredsställande med hänsyn till kreditinstitutets riskprofil. Med tanke på hur viktigt det är med sund riskhantering i kreditinstitut bör styrelsen i egenskap av övervakande organ inrätta en separat riskkommitté som särskilt ska hantera riskfrågor och bereda dessa frågor för beslut i styrelsen. Riskkommittén bör bistå styrelsen i dess riskövervakande roll, men det slutliga ansvaret för riskstrategin bör även i fortsättningen vila på styrelsen.

För att ge den verkställande ledningen och styrelsen fullständig inblick i riskerna bör kreditinstitut och värdepappersföretag ha en oberoende riskhanteringsfunktion som ska kunna ge en konkret och heltäckande överblick över alla riskerna i ett kreditinstitut. Riskhanteringsfunktionen bör ha tillräcklig tyngd och auktoritet för att kunna påverka strategiska beslut om riskhantering och kunna vända sig direkt till styrelsen.

5.4. Övertro på externa kreditbetyg

Kreditinstitut och värdepappersföretag ska vara skyldiga att ha egna sunda kriterier för att bevilja krediter och processer för kreditbeslut. Detta gäller oavsett om instituten beviljar lån till kunder eller om de ådrar sig värdepapperiseringsexponeringar. Externa kreditbetyg får i dessa processer användas som en faktor bland andra, men inte vara allenarådande. De interna metoderna får framför allt inte uteslutande eller slentrianmässigt utgå från externa kreditbetyg.

När de lagstadgade kapitalkraven för banker ska beräknas används bedömningar av kreditvärderingsinstitut i vissa fall som grund för att skilja mellan kapitalkrav utifrån risker och inte för att fastställa själva kapitalbeloppet. Kapitalkravsreglerna som helhet ger bankerna ett incitament att använda interna i stället för externa kreditbetyg, även i samband med beräkningen av de lagstadgade kapitalkraven.

Enligt den föreslagna bestämmelsen skulle kreditinstitut och värdepappersföretag med betydande kreditriskexponering eller ett betydande antal motparter vara tvungna att utveckla och använda interna modeller i stället för den standardiserade metoden som bygger på externa kreditbetyg.

Dessutom föreslås att Europeiska bankmyndigheten (EBA) varje år ska offentliggöra information om de åtgärder som institut och tillsynsmyndigheter har vidtagit för att motverka en övertro på externa kreditbetyg och rapportera om graden av samstämmighet i tillsynen.

5.5. Kapitalbuffertar

På grundval av Basel III-avtalet införs genom detta förslag två kapitalbuffertar vid sidan av kraven: en kapitalbevarande buffert och en konjunkturutjämning kapitalbuffert.

Den kapitalbevarande bufferten uppgår till 2,5 % av riskvägda tillgångar, är ständigt tillämplig och måste uppfyllas med kapital av högsta kvalitet.

Den är avsedd att garantera institutets kapacitet att absorbera förluster under kritiska perioder som kan löpa över flera år. Institutet kommer att förväntas bygga upp sådant kapital under goda ekonomiska tider. Kreditinstitut som inte når upp till buffertmålet kommer att omfattas av begränsningar vad gäller diskretionära utdelningar av vinst till dess att målet uppnåtts.

Den konjunkturutjämnande kapitalbufferten är ett medel att uppnå det bredare makroekonomiska målet att skydda banksektorn och realekonomin mot de systemomfattande risker som uppstår i och med en boom/bust-utveckling (högkonjunktur följt av krasch) vid snabbt stigande kredittillväxt, och mer allmänt till följd av olika andra strukturella variabler eller vid banksektorns exponering för andra riskfaktorer förknippade med risker som hotar den finansiella stabiliteten. Den kommer att tillämpas genom att den buffert som fastställts genom den kapitalbevarande bufferten justeras uppåt med ytterligare högst 2,5 %.

Den konjunkturutjämnande kapitalbufferten fastställs av de nationella myndigheterna för lån som ges till fysiska och juridiska personer inom medlemsstaten. Den kan fastställas till mellan 0 % och 2,5 % för riskvägda tillgångar och måste uppfyllas medelst kapital av högsta kvalitet. Om motiverat kan myndigheterna fastställa en buffert som överstiger 2,5 %. Tillämpning av den konjunkturutjämnande kapitalbufferten kommer att krävas under perioder av mycket kraftig kredittillväxt, men inte vid konjunkturedgång. Europeiska systemrisknämnden bör utfärda rekommendationer för hur de nationella myndigheterna ska fastställa bufferten och för övervakningen av den, samt för fall då bufferten får överstiga 2,5 %. Så länge den konjunkturutjämnande bufferten fastställts under 2,5 % måste medlemsstaterna ömsesidigt erkänna och tillämpa kapitalkravet på banker inom den egna medlemsstaten. För delar av bufferten som överstiger 2,5 % kan myndigheterna välja att godta den bedömning som gjorts av deras motsvarigheter och tillämpa den högre bufferten eller låta den stanna vid 2,5 % för auktoriserade institut i den egna medlemsstaten.

Kreditinstitut och värdepappersföretag med ett kapitalinnehav som understiger bufferten kommer att omfattas av restriktioner vad gäller vinstutdelning, utbetalning av dividend från tilläggsinstrumentet för primärkapital och utbetalning av rörliga ersättningar och diskretionära pensionsförmåner. Vidare kommer dessa institut att vara tvungna att lägga fram bevarandeplaner för sina tillsynsmyndigheter där de visar buffertarna snabbt kommer att fyllas på.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag samt om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 53.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande¹⁴,

med beaktande av europeiska datatillsynsmannens yttrande¹⁵,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006¹⁶ om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG¹⁷ av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (nedan kallade institut) har flera gånger ändrats på väsentliga punkter. Många av bestämmelserna i direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG är tillämpliga både på kreditinstitut och på värdepappersföretag. För att skapa ökad tydlighet och se till att dessa bestämmelser tillämpas på ett enhetligt sätt vore det lämpligt att samla dem i ny lagstiftning som ska tillämpas på både kreditinstitut och värdepappersföretag. För att bli mer tillgängliga, bör bestämmelserna i bilagorna till dessa direktiv ingå i den normativa delen i denna nya lagstiftning.

¹⁴ EUT C , , s. .

¹⁵ EUT C , , s. .

¹⁶ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

¹⁷ EUT L 177, 30.6.2006, s. 201.

- (2) Den nya lagstiftningen bör bestå av två olika rättsakter. Detta direktiv bör innehålla bestämmelser om verksamhetstillstånd, förvärv av kvalificerade innehav, utövande av etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster, vilka befogenheter tillsynsmyndigheterna har i hem- respektive värdepappersstaten, startkapital och om tillsynen av kreditinstitut och värdepappersföretag. Detta direktivs huvudsakliga mål och syfte är att samordna nationella bestämmelser rörande behörigheten att utöva verksamhet i kreditinstitut och värdepappersföretag samt styrelseformer och tillsynsbestämmelser i samband med detta. Vid sidan av dessa bestämmelser innehöll direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG även tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag. Dessa krav bör ingå i en förordning som fastställer enhetliga och direkt tillämpliga tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag, eftersom sådana krav är nära förbundna med finansmarknadernas funktion när det gäller en rad tillgångar som innehas av kreditinstitut och värdepappersföretag. Detta direktiv bör därför läsas i förening med den förordningen. De två rättsakterna bör tillsammans utgöra den rättsliga ram som styr bankverksamheterna och tillsynsreglerna för kreditinstitut och värdepappersföretag.
- (3) De allmänna tillsynskraven som fastställs i förordning [inserted by OP] kompletteras med individuella arrangemang som beslutas av de behöriga myndigheterna på grundval av deras fortlöpande tillsyn av varje enskilt kreditinstitut och värdepappersföretag. Olika tillsynsarrangemang bör fastställas i direktivet och de behöriga myndigheterna bör själva få besluta vilket arrangemang de bör införa. När det gäller sådana individuella arrangemang rörande likviditet bör de behöriga myndigheterna ta hänsyn till de principer som fastställs i riktlinjerna om likviditet som har getts ut av Europeiska banktillsynskommittén¹⁸.
- (4) Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument¹⁹ får värdepappersföretag som är auktoriserade av de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten och föremål för tillsyn av dessa myndigheter, grunda filialer och fritt tillhandahålla tjänster i andra medlemsstater. Det direktivet ger sålunda bestämmelser om samordning av de regler som styr auktorisation av och verksamhet i värdepappersföretag. I direktivet fastställs dock varken de belopp som dessa företag måste ha i startkapital eller en gemensam ram för övervakning av de risker som företagen löper, vilket därför bör fastställas i detta direktiv.
- (5) Detta direktiv bör utgöra det väsentliga instrumentet för uppbyggnad av den inre marknaden med utgångspunkt från såväl etableringsfriheten för kreditinstitut som friheten för sådana institut att tillhandahålla finansiella tjänster.
- (6) En väl fungerande inre marknad kräver inte endast lagstiftning utan även ett nära och regelbundet samarbete och avsevärt förbättrad konvergens mellan lagstiftnings- och tillsynsmetoderna hos medlemsstaternas behöriga myndigheter.
- (7) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska

¹⁸ Guidelines on Liquidity Cost Benefit Allocation, 27 oktober 2010, (<http://www.eba.europa.eu>).

¹⁹ EUT L 145, 30.4.2011, s. 1.

bankmyndigheten)²⁰ inrättades EBA. Detta direktiv bör beakta EBA:s roll och funktion enligt den förordningen och de förfaranden som ska följas när uppgifter delegeras till EBA.

- (8) Åtgärderna för att samordna tillsynen över kreditinstitut bör, både för att ge skydd för sparmedel och för att skapa lika konkurrensvillkor för instituten, vara tillämpliga på alla av dem. Skälig hänsyn bör dock tas till objektiva skillnader i fråga om institutens verksamhetsbetingelser och till deras ändamål, enligt det som föreskrivs i nationell lagstiftning.
- (9) Åtgärderna bör därför ha en så omfattande räckvidd som möjligt och gälla alla institut vars verksamhet består i att ta emot återbetalbara medel från allmänheten, genom insättningar eller i annan form såsom fortlöpande utgivning av obligationer och andra jämförbara värdepapper, samt att bevilja kredit för egen räkning. Det bör dock ges möjlighet till undantag för vissa kreditinstitut på vilka detta direktiv inte är tillämpligt. Direktivets bestämmelser bör inte påverka tillämpningen av nationell lagstiftning som innehåller föreskrifter om särskild, kompletterande auktorisation för kreditinstitut att bedriva visst slags verksamhet eller att genomföra vissa typer av transaktioner.
- (10) Det är lämpligt att genomföra harmonisering som är nödvändig och tillräcklig för att säkra ett ömsesidigt erkännande av system för auktorisering och tillsyn, en harmonisering som möjliggör en enda licens som erkänns i hela unionen, och tillämpning av principen om hemlandstillsyn.
- (11) Principerna om ömsesidigt erkännande och hemlandstillsyn kräver att de enskilda medlemsstaternas behöriga myndigheter inte bör bevilja auktorisation eller bör återkalla auktorisationen i sådana fall där verksamhetsplanen, lokaliseringen av verksamheterna eller den faktiskt utövade verksamheten klart visar att ett kreditinstitut har valt rättssystemet i en viss medlemsstat i syfte att undgå de strängare normer som gäller i en annan medlemsstat inom vars område det bedriver eller har för avsikt att bedriva sin huvudsakliga verksamhet. Om detta inte klart framgår, men den största delen av samtliga tillgångar hos enheter i en bankgrupp är lokaliserade i en annan medlemsstat vars behöriga myndigheter har ansvaret för att utöva gruppbaserad tillsyn, bör ansvaret för att utöva gruppbaserad tillsyn endast ändras med dessa behöriga myndigheters godkännande.
- (12) De behöriga myndigheterna bör inte bevilja eller upprätthålla auktorisation för ett kreditinstitut om effektiv tillsyn förhindras av att institutet har nära förbindelser med en annan fysisk eller juridisk person. De kreditinstitut som redan är auktoriserade bör också uppfylla de behöriga myndigheternas krav med avseende på sådana nära förbindelser.
- (13) Hänvisningen till tillsynsmyndigheternas effektiva utförande av sitt uppdrag omfattar gruppbaserad tillsyn som bör utövas över ett kreditinstitut eller värdepappersföretag när bestämmelserna i unionsrätten föreskriver det. I sådana fall bör de myndigheter hos vilka tillstånd söks kunna avgöra vilka myndigheter som är behöriga att utöva gruppbaserad tillsyn över det kreditinstitutet eller värdepappersföretaget.

²⁰

EUT L 331, 15.12.2010, s. 12.

- (14) Kreditinstitut som auktoriserats i en hemmedlemsstat bör ha tillstånd att inom hela unionen bedriva vissa eller samtliga verksamheter som anges i bilaga I till detta direktiv genom etablering av filialer eller genom direkt tillhandahållande av tjänster.
- (15) Principen om ömsesidigt erkännande bör även göras tillämplig på de verksamheter som anges i bilaga I till detta direktiv och som bedrivs av finansiella institut som är dotterbolag till kreditinstitut, förutsatt att sådana dotterbolag omfattas av gruppbaserad tillsyn över moderföretagen och uppfyller vissa bestämda villkor.
- (16) En värdmedlemsstat bör, när etableringsrätten eller friheten att tillhandahålla tjänster utnyttjas, kunna tillämpa särskild nationell lagstiftning eller andra föreskrifter på institut som inte är auktoriserade som kreditinstitut i hemmedlemsstaten och med avseende på verksamheter som inte är angivna i bilaga I till detta direktiv, förutsatt att, för det första, sådana föreskrifter inte redan täcks av förordning [inserted by OP], står i överensstämmelse med unionsrätten och är motiverande av hänsyn till det allmännas bästa och för det andra, att de ifrågavarande instituten eller verksamheterna inte är underkastade likvärdiga lagbestämmelser eller föreskrifter i hemmedlemsstaten.
- (17) Utöver förordning [inserted by OP] i vilken fastställs direkt tillämpliga tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag bör medlemsstaterna se till att det inte finns några hinder för att verksamhet som är föremål för ömsesidigt erkännande kan bedrivas på samma sätt som i hemmedlemsstaten, förutsatt att verksamheten inte står i strid med rättsliga bestämmelser till skydd för det allmännas bästa i värdmedlemsstaten.
- (18) De regler som gäller för filialer till kreditinstitut med huvudkontor utanför unionen bör vara enhetliga i samtliga medlemsstater. Det är viktigt att se till att sådana regler inte är gynnsammare än de som gäller för filialer till kreditinstitut från en annan medlemsstat. Unionen bör kunna sluta överenskommelser med tredjeländer om tillämpning av regler som tillförsäkrar sådana filialer samma behandling inom hela unionens område. Filialer till kreditinstitut som är auktoriserade i tredjeländer bör inte åtnjuta frihet att tillhandahålla tjänster eller frihet att etablera sig i andra medlemsstater än de medlemsstater där de är etablerade.
- (19) Avtal bör slutas mellan unionen och tredjeländer så att den gruppbaserade tillsynen kan utövas över ett så stort geografiskt område som möjligt.
- (20) Ansvar för tillsyn av ett kreditinstituts finansiella status, särskilt beträffande soliditet, bör ligga hos hemmedlemsstaten. Övervakning av marknadsrisker bör utövas i nära samverkan mellan de behöriga myndigheterna i hem- och värdmedlemsstaterna.
- (21) Värdmedlemsstatens myndigheter bör få information om verksamhet som bedrivs på dess område. Tillsynsåtgärder bör vidtas av hemmedlemsstatens myndigheter utom om värdlandet har skyldighet att vidta säkerhetsåtgärder.
- (22) En väl fungerande inre bankmarknad kräver inte endast rättsliga bestämmelser utan även ett nära och regelbundet samarbete och betydligt ökad samstämmighet i reglerings- och tillsynspraxis mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter. För detta bör överväganden om problem rörande enskilda kreditinstitut och ömsesidigt informationsutbyte äga rum hos EBA. Detta förfarande för ömsesidigt informationsutbyte bör inte i något fall ersätta bilateralt samarbete.

Värdmedlemsstaternas behöriga myndigheter bör i krissituationer, på eget initiativ eller på initiativ av en hemmedlemsstats behöriga myndigheter, alltid kunna kontrollera att verksamheten vid ett i värdmedlemsstaten etablerat kreditinstitut bedrivs i överensstämmelse med tillämpliga lagar och i enlighet med principer om sund förvaltning, god redovisningssed och tillfredsställande internkontroll.

- (23) Det är lämpligt att tillåta utbyte av information mellan de behöriga myndigheterna och myndigheter eller organ som genom sin verksamhet bidrar till att stärka stabiliteten för det finansiella systemet. För att bevara informationens konfidentiella karaktär bör antalet mottagare hållas mycket begränsat.
- (24) Vissa överträdelser, såsom bedrägeri eller insiderhandel, tenderar att påverka det finansiella systemets stabilitet och även integriteten. Det är nödvändigt att fastställa under vilka förutsättningar informationsutbyte kan tillåtas i sådana fall.
- (25) När det föreskrivs att informationen endast får offentliggöras med de behöriga myndigheternas uttryckliga medgivande bör dessa få ställa stränga krav om villkor för medgivandet.
- (26) Utbyte av information mellan de behöriga myndigheterna och centralbanker och andra organ med liknande funktion i egenskap av monetära myndigheter och, där det är lämpligt, andra offentliga myndigheter med ansvar för tillsyn över betalningssystem och enheter inom nationella förvaltningen, bör också auktoriseras.
- (27) För att stärka tillsynen över institut och skyddet för deras kunder bör revisorerna vara skyldiga att omgående rapportera till de behöriga myndigheterna om de under fullgörandet av sitt uppdrag får kännedom om förhållanden som riskerar att allvarligt påverka ett instituts finansiella ställning eller dess förvaltnings- och redovisningsorganisation. Av samma skäl bör medlemsstaterna också se till att denna skyldighet gäller vid alla tillfällen då en revisor upptäcker sådana omständigheter vid fullgörandet av sitt uppdrag i ett företag som har nära förbindelser med ett kreditinstitut. Revisorernas skyldighet att i motiverade fall underrätta de behöriga myndigheterna om vissa förhållanden och beslut rörande ett institut som de upptäcker vid fullgörandet av sitt uppdrag hos ett icke-finansiellt företag, bör i sig inte ändra karaktären för deras uppdrag hos detta företag och inte heller det sätt på vilket de bör fullgöra sina uppgifter där.
- (28) För att säkerställa att skyldigheterna enligt detta direktiv och förordning [inserted by OP] efterlevs av institut, dem som i praktiken kontrollerar deras affärsverksamhet och ledamöterna i institutets styrelse, samt för att säkerställa att de är föremål för liknande behandling i hela unionen, bör medlemsstaterna vara skyldiga att föreskriva administrativa sanktioner och åtgärder som är effektiva, proportionella och avskräckande. De administrativa sanktioner och åtgärder som fastställs i medlemsstaterna bör uppfylla vissa centrala krav när det gäller mottagarna, kriterier som bör beaktas när en sanktion eller åtgärd tillämpas, offentliggörande av sanktioner eller åtgärder, centrala sanktioneringsbefogenheter och nivåer för administrativa böter.
- (29) Särskilt gäller att de behöriga myndigheterna bör få befogenheter att ålägga böter som är tillräckligt stora för att balansera de fördelar som kan förväntas och vara avskräckande även för större institut och deras chefer.

- (30) För att säkerställa enhetlig tillämpning av sanktioner i alla medlemsstater, vid fastställandet av typen av administrativa sanktioner eller åtgärder och nivån för administrativa böter, bör det krävas att medlemsstaterna ser till att de behöriga myndigheterna beaktar alla relevanta omständigheter.
- (31) För att se till att sanktionerna har en avskräckande effekt på målgruppen bör sanktionerna som regel offentliggöras, utom under vissa väldefinierade omständigheter.
- (32) För att de behöriga myndigheterna ska kunna upptäcka överträdelser bör de ha nödvändiga undersökningsbefogenheter och inrätta effektiva mekanismer för att uppmuntra rapportering av potentiella eller faktiska överträdelser. Dessa mekanismer bör inte påverka tillbörligt skydd av anklagade personer.
- (33) Detta direktiv bör hänvisa till både administrativa sanktioner och administrativa åtgärder för att ge täckning för alla åtgärder som vidtas efter att en överträdelse har begåtts och vars syfte är att förebygga nya överträdelser, oavsett om åtgärderna enligt nationell lagstiftning kvalificeras som en sanktion eller en åtgärd.
- (34) Detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av bestämmelser om straffrättsliga sanktioner i medlemsstaternas lagstiftning.
- (35) Medlemsstaterna bör se till att kreditinstitut och värdepappersföretag har internt kapital som är tillräckligt i fråga om kvantitet, kvalitet och fördelning med hänsyn till de risker som de är eller kan komma att bli exponerade för. Likaså bör medlemsstaterna se till att kreditinstitut och värdepappersföretag har strategier och metoder för att utvärdera om det interna kapitalet är tillräckligt och för att upprätthålla det på en tillräcklig nivå.
- (36) De behöriga myndigheterna bör anförtros säkerställandet av att instituten är väl organiserade och har tillräcklig kapitalbas med hänsyn till de risker som instituten är eller kan bli exponerade för. I detta sammanhang får de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna också ta hänsyn till de risker som delar av institutens balansräkningar är exponerade för, i syfte att fastställa adekvata egna medel.
- (37) För att säkerställa att kreditinstitut som är verksamma i flera medlemsstater inte utsätts för oproportionerliga krav till följd av att de behöriga myndigheterna i de enskilda medlemsstaterna utövar sitt ansvar rörande auktorisation och tillsyn, är det väsentligt att samarbetet mellan de behöriga myndigheterna ökas i betydande grad. I detta sammanhang bör den samordnande tillsynsmyndigheten få en starkare roll. EBA bör ge sitt stöd till och bidra till sådant ökat samarbete.
- (38) För att garantera konsekvent marknadsdisciplin inom hela unionen bör de behöriga myndigheterna offentliggöra information om verksamhet som bedrivs i kreditinstitut och värdepappersföretag. Denna information bör vara tillräcklig för att det ska vara möjligt att jämföra de strategier som tillämpas av de olika behöriga myndigheterna i medlemsstaterna och den bör komplettera de krav avseende institutens offentliggörande av teknisk information som anges i förordningen.
- (39) Gruppbaserad tillsyn över institut syftar till att skydda insättarnas och investerarnas intressen och säkerställa stabilitet i det finansiella systemet. För att den gruppbaserade

tillsynen ska vara effektiv bör den tillämpas på alla bankgrupper, inbegripet sådana där moderföretaget inte är ett kreditinstitut eller värdepappersföretag. Medlemsstaterna bör förse de behöriga myndigheterna med de rättsliga instrument som krävs för att genomföra sådan tillsyn.

- (40) I företagsgrupper med blandad verksamhet där moderföretaget kontrollerar minst ett dotterkreditinstitut bör de behöriga myndigheterna ges möjlighet att bedöma den ekonomiska ställningen för kreditinstitutet eller värdepappersföretaget i en sådan grupp. De behöriga myndigheterna bör minst ha möjlighet att från alla företag inom en grupp få in den information som behövs för att genomföra tillsynen. Samarbete bör etableras mellan myndigheter med ansvar för tillsyn över olika finansiella sektorer när det gäller tillsyn av företagsgrupper som bedriver olika typer av finansiell verksamhet.
- (41) Medlemsstaterna bör kunna förvägra eller återkalla en auktorisation att driva bankrörelse om vissa strukturer i en företagsgrupp anses vara olämpliga för bedrivande av bankrörelse på grund av att effektiv tillsyn av dessa strukturer inte är möjlig. De behöriga myndigheterna bör därför ha de befogenheter som krävs för att säkerställa sund och aktsam ledning av kreditinstitut.
- (42) Unionsdimensionen bör beaktas på lämpligt sätt i de behöriga myndigheternas mandat. De behöriga myndigheterna bör därför vederbörligen beakta effekten av sina beslut på stabiliteten i samtliga berörda medlemsstaters finansiella system. Om inget annat föreskrivs i nationell lagstiftning bör denna princip tjäna för att främja den finansiella stabiliteten i hela unionen men det bör inte vara rättsligt bindande för de behöriga myndigheterna att uppnå ett visst resultat.
- (43) Brister i företagsstyrningen i flera institut har bidragit till ett överdrivet och oförsiktigt risktagande inom banksektorn, vilket lett till enskilda instituts fallissehang och till systemproblem i medlemsstaterna och globalt. De mycket allmänna bestämmelserna om institutens företagsstyrning och det faktum att en stor del av dem inte är bindande utan i allt väsentligt bygger på frivilliga uppförandekoder har inte främjat en effektiv tillämpning av sunda företagsstyrningsmetoder av kreditinstitutet. På grund av avsaknaden av effektiva kontroller inom instituten har det inte funnits någon faktisk övervakning av ledningens beslutsfattande, vilket har främjat kortsiktiga och alltför riskabla ledningsstrategier. De behöriga myndigheternas oklara roll i övervakningen av företagsstyrningen i institut har lett till en otillräcklig tillsyn av de interna styrningsmetodernas effektivitet.
- (44) För att ta itu med de potentiellt skadliga effekterna av dåligt utformade företagsstyrningssystem på sund riskhantering, bör medlemsstaterna införa principer och normer för att säkerställa en effektiv övervakning från styrelsens sida, främja en sund riskkultur på alla nivåer i kreditinstitut och värdepappersföretag och göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att övervaka de interna styrsystemens tillräcklighet. Dessa principer och normer bör gälla med beaktande av karaktären, omfattningen och komplexiteten hos institutets verksamhet.
- (45) För att övervaka styrelsens åtgärder och beslut på ett verkningsfullt sätt bör institutens styrelser avsätta tillräckligt med tid för att utföra sina uppgifter och för att förstå institutets verksamhet, dess viktigaste riskexponeringar samt verksamhetens konsekvenser och riskstrategin. Att inneha ett alltför stort antal styrelseuppdrag samtidigt skulle hindra en ledamot av styrelsen att avsätta den tid som krävs för att

utöva denna tillsynsroll. Det är därför nödvändigt att begränsa det antal uppdrag som en ledamot i ett kreditinstituts styrelse får inneha samtidigt inom olika enheter.

- (46) Den bristande övervakningen från styrelsens sida när det gäller ledningsbeslut beror delvis på fenomenet grupptänkande. Detta fenomen uppstår bland annat på grund av brist på mångfald i styrelsernas sammansättning. För att främja oberoende åsikter och ett kritiskt ifrågasättande bör styrelserna för kreditinstitut präglas av en tillräcklig mångfald vad gäller ålder, kön, geografiskt ursprung samt utbildnings- och yrkesbakgrund för att få fram olika slags synpunkter och erfarenheter. Balansen mellan könen är särskilt viktig för att säkra en representation som motsvarar befolkningen. Styrelser som präglas av större mångfald bör kunna övervaka ledningen mer effektivt och därmed bidra till förbättrad risktillsyn och motståndskraftigare kreditinstitut. Därför bör mångfald vara ett av kriterierna för styrelsens sammansättning.
- (47) En ersättningspolicy som uppmuntrar till ett överdrivet risktagande kan undergräva en sund och effektiv riskhantering i kreditinstitut och värdepappersföretag. G-20 åtog sig att tillämpa FSB:s principer för god praxis och genomförandestandarder när det gäller ersättning (FSB:s principer och standarder) för att komma till rätta med de potentiellt skadliga effekterna av dåligt utformade ersättningsstrukturer på en sund riskhantering och kontroll av enskilda personers riskbenägenhet. Detta direktiv har som syfte att genomföra internationella principer och standarder på europeisk nivå genom att införa en uttrycklig skyldighet för kreditinstitut och värdepappersföretag att inrätta och upprätthålla en ersättningspolicy och ersättningspraxis som är förenliga med effektiv riskhantering för personalkategorier som i sitt arbete utför uppgifter som i väsentlig utsträckning påverkar företagets riskprofil.
- (48) För att säkerställa att kreditinstitut och värdepappersföretag följer en sund ersättningspolicy är det lämpligt att specificera klara principer om företagsstyrning och strukturen för ersättningspolicy. Ersättningspolicyn bör särskilt anpassas till kreditinstitutets eller värdepappersföretagets riskbenägenhet, värden och långfristiga intressen. För detta bör bedömningen av de resultatbaserade ersättningsdelarna basera sig på resultatet på lång sikt och beakta de aktuella och framtida risker som är förknippade med det resultatet. För att säkerställa att utformningen av ersättningspolicyn införlivas i kreditinstitutets riskhantering bör styrelsen i egenskap av övervakande organ anta och regelbundet se över ersättningspolicyn. Bestämmelserna om ersättning återspeglar skillnaderna mellan olika typer av kreditinstitut och värdepappersföretag på ett proportionerligt sätt, enligt storlek, intern organisation samt verksamhetens karaktär, omfattning och komplexitet, och särskilt gäller att det kanske inte är rimligt för vissa typer av värdepappersföretag att efterleva alla principer.
- (49) Eftersom dåligt utformade modeller för ersättningspolicy och incitamentssystem kan medföra oacceptabel ökning av de risker som kreditinstitut och värdepappersföretag är exponerade för, bör snabba motåtgärder och vid behov lämpliga korrigerande åtgärder vidtas. Därför är det lämpligt att se till att de behöriga myndigheterna har befogenheter att ålägga berörda enheter att genomföra kvalitativa eller kvantitativa åtgärder för att hantera problem rörande ersättningspolicy som har kommit fram vid tillsyn.
- (50) Bestämmelserna om ersättning ska inte påverka det fulla utövandet av grundläggande rättigheter som är garanterade genom artikel 153.5 i fördraget om Europeiska unionens

funktionssätt, allmänna principer i nationell avtalsrätt och arbetsrätt, lagstiftning om aktieägarnas rättigheter och deltagande och allmänna skyldigheter för det berörda institutets styrelse samt i tillämpliga fall arbetsmarknadsparternas rätt att ingå och tillämpa kollektivavtal i enlighet med nationell lagstiftning och praxis.

- (51) Kapitalkraven för kreditrisk och marknadsrisk bör endast i den omfattning det är nödvändigt basera sig på externa kreditbetyg. Om kreditrisken är betydande bör instituten därför i regel försöka tillämpa metoder baserade på interna värderingar eller interna modeller. Däremot kan standardiserade metoder som bygger på externa kreditbetyg användas om kreditrisken inte är så betydande, vilket typiskt är fallet för mindre komplexa institut, för immateriella exponeringar eller i fall där användningen av interna metoder skulle leda till oskälig belastning.
- (52) När det gäller tillsyn över likviditet bör ansvaret ligga hos hemmedlemsstaterna så snart som detaljerade kriterier för kravet på likviditetstäckning börjar gälla. Det är därför nödvändigt att genomföra samordning av tillsynen inom detta område för att fram till den tidpunkten kunna införa tillsyn som görs av hemmedlemsstaten. För att säkerställa effektiv tillsyn bör hem- och värdmedlemsstatens myndigheter vidare samarbeta när det gäller likviditetsområdet.
- (53) När de likvida tillgångarna i ett institut inom en grupp i ett stressläge uppväger likviditetsbehovet i ett annat institut i gruppen, bör de behöriga myndigheterna göra undantag från kravet på likviditetstäckning och i stället tillämpa dessa krav på gruppbasis.
- (54) Åtgärder som vidtas enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG av den 4 april 2001 om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut²¹ bör inte stå i konflikt med åtgärder som vidtas enligt detta direktiv. Tillsynsåtgärderna får inte leda till diskriminering mellan kreditorer från olika medlemsstater.
- (55) Mot bakgrund av finanskrisen och de konjunkturförstärkande mekanismer som bidrog till att den uppstod och som förstärkte dess effekter, utfärdade FSB, Baselkommittén för banktillsyn och G20 rekommendationer för att mildra de konjunkturförstärkande effekterna av finansiell reglering. I december 2010 utfärdade Baselkommittén nya globala regleringsstandarder för bankkapitalkrav, däribland regler som innebär krav på upprätthållande av kapitalbevarande och konjunkturutjämnande kapitalbuffertar.
- (56) Det är därför lämpligt att vid sidan av övriga kapitalbaskrav kräva att kreditinstitut och värdepappersföretag innehar en kapitalbevarande buffert och en konjunkturutjämnande kapitalbuffert för att säkra att kreditinstituten och värdepappersföretagen under perioder av ekonomisk tillväxt ackumulerar en kapitalbas som kan absorbera förluster under kritiska perioder. Den konjunkturutjämnande bufferten skulle sålunda byggas upp när den sammanlagda kredittillväxten bedöms vara förknippad med uppkomsten av en systemomfattande risk, och sedan utnyttjas under kritiska perioder.
- (57) För att garantera att de konjunkturutjämnande buffertarna verkligen återspeglar den risk som banksektorn utsätts för vid en alltför stor kredittillväxt, bör kreditinstituten och värdepappersföretagen beräkna sina institutspecifika buffertar som det viktade

²¹ EGT L 125, 5.5.2001, s. 15.

genomsnittet av de konjunkturutjämnande buffertvärden som gäller i de länder där de har sina kreditexponeringar. Varje medlemsstat bör därför utse en myndighet med ansvar för att varje kvartal fastställa det konjunkturutjämnande buffertvärdet för exponeringar i den medlemsstaten. Detta buffertvärde bör också beakta ökningarna i skuldsättningsnivåerna och förändringar i skuldsättningen som andel av BNP i den medlemsstaten, samt andra variabler som är relevanta vid bedömning av risker som hotar den finansiella stabiliteten.

- (58) För att främja samstämmighet på internationell nivå vid fastställandet av de konjunkturutjämnande buffertvärdena har Baselkommittén utarbetat en metod som grundar sig på förhållandet mellan skuldsättningsnivåerna och BNP. Detta bör tjäna som en gemensam utgångspunkt för de berörda nationella myndigheterna när de beslutar om buffertvärden, men bör inte ge upphov till ett automatiskt fastställande av buffertvärde eller vara bindande för den utsedda myndigheten. De utsedda myndigheterna skulle framför allt kunna ta hänsyn till strukturella variabler och banksektorns exponering för alla eventuella andra riskfaktorer knutna till de risker som hotar den finansiella stabiliteten.
- (59) För att uppnå samstämmig tillämpning och garantera makrotillsyn i hela unionen bör europeiska systemrisknämnden (ESRB) utveckla principer som skräddarsytts för unionens ekonomi och bör även vara ansvarig för övervakningen av deras tillämpning. Detta direktiv bör inte hindra ESRB från att vidta de åtgärder som den anser nödvändiga enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd²².
- (60) Medlemsstaternas beslut om konjunkturutjämnande buffertvärden bör samordnas i så stor utsträckning som möjligt. I detta avseende bör ESRB, på de nationella myndigheternas begäran, underlätta diskussioner emellan om deras föreslagna buffertvärden. För att främja en konsekvent strategi när det gäller de faktorer på vilka myndigheterna grundar dessa beslut och för att garantera att de konjunkturutjämnande buffertvärdena fastställs i enlighet med den inre marknadens grundprinciper, bör de utsedda myndigheterna även vara skyldiga att meddela ESRB och EBA så snart de beaktar andra variabler än avvikelser vad gäller skuldsättningen som andel av BNP i förhållande till dess långsiktiga utvecklingstrend och ESRB:s riktlinjer om detta, och till följd av detta fastställer ett buffertvärde som är högre än vad det skulle ha varit om inte dessa variabler hade beaktats. Syftet med anmälan skulle vara att ESRB och EBA då kan bedöma vilka variabler det rör sig om och huruvida buffertvärdet har fastställts i enlighet med den inre marknadens principer.
- (61) När ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag inte helt uppfyller de krav som gäller för en kapitalbevarande buffert och eventuella kompletterande konjunkturutjämnande buffertar, bör det vara skyldigt att vidta åtgärder som garanterar att det kan återställa sin kapitalbas inom rimlig tid. För att skydda kapitalbasen bör det införas proportionella restriktioner för diskretionär vinstutdelning, inklusive utdelningsbetalningar och utbetalning av rörliga ersättningar. För att se till att sådana institut och företag har en trovärdig strategi för att återställa nivån av egna medel bör de vara skyldiga att utarbeta och med de behöriga myndigheterna komma överens om en kapitalbevarandeplan där det fastställs hur utdelningsrestriktionerna kommer att

²²

EUT L 331, 15.12.2010, s. 1.

tillämpas samt andra åtgärder som institutet eller företaget avser att vidta för att garantera full efterlevnad av buffertkraven.

- (62) Tekniska standarder för finansiella tjänster bör garantera en konsekvent harmonisering och ett lämpligt skydd för insättare, investerare och konsumenter i hela unionen. EBA är ett organ som har ytterst specialiserade expertkunskaper på området, och det bör därför vara ändamålsenligt och lämpligt att det anförtros uppgiften att utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn och genomförande som inte inbegriper policyval, vilka sedan läggs fram för kommissionen.
- (63) Kommissionen bör genom delegerade akter anta EBA:s utkast till tekniska standarder för tillsyn på områdena verksamhetstillstånd och förvärv av betydande innehav i kreditinstitut, informationsutbyte mellan behöriga myndigheter, utövande av etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster, tillsynssamarbete, företagsledning, ersättningspolicy och kreditinstitutens och värdepappersföretagens mekanismer för intern kontroll, övervakning av blandade finansiella holdingbolag och tillsynsgranskning, i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.
- (64) Kommissionen bör också vara bemyndigad att genom genomförandekter anta tekniska standarder för genomförande på områdena verksamhetstillstånd och förvärv av betydande innehav i kreditinstitut, informationsutbyte mellan behöriga myndigheter, tillsynssamarbete, särskilda tillsynskrav och tillsynsmyndigheternas offentliggörande av information, i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA bör ges i uppdrag att utarbeta förslag till tekniska standarder och lägga fram dem för kommissionen.
- (65) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionens tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter²³.
- (66) För specificering av kraven enligt detta direktiv bör befogenheterna att anta akter enligt artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen när det gäller att klargöra definitionerna och terminologin som används i detta direktiv, utöka listan över verksamheter som är föremål för ömsesidigt erkännande i bilagan, förbättra informationsutbytet rörande filialer till kreditinstitut och anpassning av bestämmelserna rörande deras interna styrsystem, metoder och rutiner. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, även på expertnivå.
- (67) När kommissionen utarbetar och upprättar delegerade akter bör den se till att relevanta dokument samtidigt, punktligt och på lämpligt sätt översänds till Europaparlamentet och rådet.

²³ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (68) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II)²⁴ är relevant när kvalificerade innehav förvärvas i ett kreditinstitut.
- (69) Hänvisningar i befintliga nationella lagar och andra författningar till de direktiv som upphävs genom detta direktiv bör anses som hänvisningar till detta direktiv.
- (70) Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 97/5/EG²⁵, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag)²⁶, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG²⁷, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat²⁸ och Europaparlamentets och rådets direktiv om förvaltning av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiven 2003/41/EG och 2009/65/EG hänför sig till bestämmelserna i direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG som behandlar kraven på baskapital och som nu fastställs i förordning [inserted by OP]. Därför bör hänvisningarna i dessa direktiv till direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG anses som hänvisningar till bestämmelserna rörande krav på baskapital i den förordningen.
- (71) För att göra det möjligt att utarbeta tekniska standarder för att säkerställa att de institut som utgör del av ett finansiellt konglomerat tillämpar lämpliga beräkningsmetoder för bestämning av kapital som krävs på en konsoliderad grund, bör direktiv 2002/87/EG ändras enligt detta.
- (72) För att den inre bankmarknaden ska fungera med ökande effektivitet och för att unionsmedborgarna ska ha tillfredsställande insyn, är det nödvändigt att de behöriga myndigheterna offentliggör information om hur detta direktiv genomförs, på ett sätt som möjliggör meningsfulla jämförelser.
- (73) När det gäller tillsyn över likviditet bör det förekomma en period inom vilken medlemsstaten övergår till ett rättsligt system som omfattar tillämpning av detaljerade kriterier för kravet på likviditetstäckning.
- (74) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter²⁹ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då Europeiska unionens

²⁴ EUT L 335, 17.11.2009, s. 1.

²⁵ EUT L 319, 5.12.2007, s. 1.

²⁶ EUT L 302, 17.11.2009, s. 32.

²⁷ EUT L 267, 10.10.2009, s. 7.

²⁸ EUT L 35, 11.2.2003, s. 1.

²⁹ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

institutioner och organ behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter³⁰ är tillämpliga på behandlingen av personuppgifter inom ramen för denna förordning.

- (75) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen fastställandet av bestämmelser i fråga om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och tillsynen över kreditinstitut och värdepappersföretag, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför på grund av den föreslagna åtgärdens omfattning och verkningar bättre kan uppnås på Europeiska unionens (nedan kallad unionen) nivå, kan unionen anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (76) Skyldigheten att införliva detta direktiv i nationell lagstiftning bör bara gälla de bestämmelser som har ändrats i väsentlig utsträckning jämfört med tidigare direktiv.
- (77) Direktiv 2006/48/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EC av den 14 juni 2006 bör därför upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

³⁰ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Avdelning I Syfte, tillämpningsområde och definitioner	29
Avdelning II Behöriga myndigheter	32
Avdelning III Krav avseende behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut	34
Kapitel 1 Allmänna krav avseende behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut.....	34
Kapitel 2 Kvalificerat innehav i ett kreditinstitut.....	39
Avdelning IV Startkapital i värdepappersföretag.....	45
Avdelning V Bestämmelser om etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster	48
Kapitel 1 Allmänna principer	48
Kapitel 2 Rätten att etablera kreditinstitut.....	49
Kapitel 3 Utövande av friheten att tillhandahålla tjänster.....	52
Kapitel 4 Befogenheter för värdmedlemsstatens behöriga myndigheter	52
Avdelning VI Förbindelser till tredjeländer	56
Avdelning VII Tillsyn	58
Kapitel 1 Principer för tillsyn.....	58
Avsnitt I Behörighet för hemmedlemsstat respektive värdmedlemsstat.....	58
Avsnitt II Utbyte av information och tystnadsplikt.....	62
Avsnitt III Skyldigheter för personer ansvariga för den lagenliga kontrollen av årsbokslut och sammanställd årsredovisning	68
Avsnitt IV Tillsynsbefogenheter, befogenheter att utdöma sanktioner och rätt att överklaga. 69	
Kapitel 2 Granskningsprocesser.....	75
Avsnitt I Intern process för bedömning av kapitaltäckning	75
Avsnitt Styrformer, metoder och rutiner i institut.....	75
Underavsnitt 1 Allmänna principer	75

Underavsnitt 2 Tekniska kriterier för organisation och riskhantering	77
Underavsnitt 3 Styrning	83
Avsnitt III Tillsyn och utvärdering.....	89
Avsnitt IV Tillsynsåtgärder.....	95
Avsnitt V Tillämpningsnivå.....	97
Kapitel 3 Gruppbaserad tillsyn.....	99
Avsnitt I Principer för gruppbaserad tillsyn.....	99
Avsnitt II Finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag.....	108
Kapitel 4 Kapitalbuffertar	112
Avsnitt I Kapitalbevarande och konjunkturutjämnande buffertar.....	112
Avsnitt II Fastställande och beräkning av konjunkturutjämnande kapitalbuffertar.....	113
Avsnitt III Kapitalbevarande åtgärder.....	120
Avdelning VIII De behöriga myndigheternas upplysningsplikt	125
Avdelning IX Delegerade akter och genomförandeakter.....	128
Avdelning X Ändring av direktiv 2002/87/EG	130
Avdelning XI Övergångsbestämmelser och slutbestämmelser	131
Kapitel 1 Övergångsbestämmelser om tillsyn av kreditinstitut som utövar etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster	131
Kapitel 2 Övergångsbestämmelser om kapitalbuffertar.....	135
Kapitel 3 Slutbestämmelser.....	136
Bilaga I Förteckning över verksamheter som är föremål för ömsesidigt erkännande.....	139
Bilaga II Jämförelsetabell.....	141

Avdelning I

Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs regler enligt vilka medlemsstaterna måste nå gemensamma resultat inom följande områden:

- a) Behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och värdepappersföretag (nedan kallade *institut*).
- b) Tillsynsbefogenheter och verktyg för de behöriga myndigheternas tillsyn av instituten.
- c) Behöriga myndigheters tillsyn av institut utifrån risker som inte omfattas av de enhetliga regler som anges i förordning [inserted by OP].
- d) Offentliggörandekrav för behöriga myndigheter inom området reglering och tillsyn av institut.

Artikel 2

Räckvidd

- 1. Artikel 34 och avdelning VII kapitel 3 ska gälla för finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag och holdingföretag med blandad verksamhet med huvudkontor i unionen.
- 2. De institut som inte omfattas av detta direktiv enligt denna artikel punkt 3, dock med undantag för medlemsstaternas centralbanker, ska behandlas som finansiella institut vid tillämpning av artikel 34 och avdelning VII kapitel 3.
- 3. Detta direktiv ska inte tillämpas på följande:
 - (1) Behörighet att utöva verksamhet i värdepappersföretag i den mån detta regleras genom direktiv 2004/39/EG.
 - (2) Centralbanker.
 - (3) Postgiroinstitut.
 - (4) I Belgien, ”Institut de Réescompte et de Garantie/Herdiscontering— en Waarborginstituut”.

- (5) I Danmark, "Dansk Eksportfinansieringsfond", "Danmarks Skibskredit A/S" och "Kommunekredit".
- (6) I Tyskland, "Kreditanstalt für Wiederaufbau", företag som med stöd av "Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz" är erkända för genomförande av statlig bostadspolitik och som inte huvudsakligen bedriver bankverksamhet samt företag som i enlighet med samma lag anses som allmännyttiga bostadsföretag.
- (7) I Grekland, "Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων" (Tamio Parakatathikon kai Danion).
- (8) I Spanien, "Instituto de Crédito Oficial".
- (9) I Frankrike, "Caisse des dépôts et consignations".
- (10) I Irland, "credit unions" och "friendly societies".
- (11) I Italien, "Cassa Depositi e Prestiti".
- (12) I Lettland, "krājaizdevu sabiedrības", företag som är erkända enligt "krājaizdevu sabiedrību likums" som kooperativa företag som utför finansiella tjänster enbart för sina medlemmar.
- (13) I Litauen, "kredito unijos" förutom "Centrinė kredito unija".
- (14) I Ungern, "Magyar Fejlesztési Bank Rt." och "Magyar Export-Import Bank Rt.".
- (15) I Nederländerna, "Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV", "NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij", "NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering" och "Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV".
- (16) I Österrike, företag som är godkända som allmännyttiga byggnadsföretag och "Österreichische Kontrollbank AG".
- (17) I Polen, "Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe" och "Bank Gospodarstwa Krajowego".
- (18) I Portugal, "Caixas Económicas" som fanns den 1 januari 1986, med undantag av, å ena sidan, dem som blivit aktiebolag samt, å andra sidan, "Caixa Económica Montepio Geral".
- (19) I Finland, "Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB" och "Finnvera Oyj/Finnvera Abp".
- (20) I Sverige, "Svenska Skeppshypotekskassan".
- (21) I Förenade kungariket, "National Savings Bank", "Commonwealth Development Finance Company Ltd", "Agricultural Mortgage Corporation Ltd", "Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd", "Crown Agents for

overseas governments and administrations”, ”credit unions” och ”municipal banks”.

(22) I Slovenien, ”SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana”.

Artikel 3

Förbud för företag som inte är kreditinstitut att driva rörelse som omfattar att från allmänheten ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel

4. Medlemsstaterna ska förbjuda personer eller företag som inte är kreditinstitut att driva rörelse som omfattar att från allmänheten ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel.
5. Punkt 1 ska inte gälla mottagande av insättningar eller andra medel i fall då återbetalningsskyldigheten ligger hos en medlemsstat eller dess regionala eller lokala myndigheter eller offentliga internationella organ i vilka en eller flera medlemsstater ingår, inte heller i fall som är särskilt omfattade av nationell lagstiftning eller av regler antagna av unionen, allt under förutsättning att verksamheten är underkastad regler och övervakning till skydd för insättare och investerare.

Artikel 4

Definitioner

1. De definitioner som anges i artikel 4 i förordning [inserted by OP] ska gälla.
2. I detta direktiv gäller också följande definitioner:
 - (a) *företag som tillhandahåller anknutna tjänster*: ett företag vars huvudsakliga verksamhet består i att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller bedriva annan liknande verksamhet som har samband med ett eller flera kreditinstituts huvudsakliga verksamhet.
 - (b) *risk för alltför hög skuldsättningsgrad*: den risk som beror på ett instituts sårbarhet på grund av dess skuldsättningsgrad (dvs. skulder/eget kapital) eller eventuella skuldsättningsgrad och som kan kräva oplanerade korrigeringar av dess affärsplan, däribland framtvingad utförsäljning av tillgångar som kan leda till förluster eller värderingsjusteringar för de kvarvarande tillgångarna.
 - (c) *interna metoder*: de metoder som avses i artiklarna 138.1, 216, 220, 301.2, 277, 352, och 254.3 i förordning [inserted by OP].

Avdelning II

Behöriga myndigheter

Artikel 5

Behöriga myndigheter – utnämning och befogenheter

1. Medlemsstaterna ska utse behöriga myndigheter som ska utföra de ålägganden som föreskrivs i detta direktiv. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och EBA om detta och i förekommande fall ange hur åläggandena har fördelats mellan myndigheterna.
2. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna övervakar institutens verksamhet när det gäller att bedöma efterlevnaden av kraven i detta direktiv och förordning [inserted by OP].
3. Medlemsstaterna ska se till att lämpliga åtgärder vidtas så att de behöriga myndigheterna kan få tillgång till den information som krävs för att kunna bedöma om instituten uppfyller dessa krav.
4. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna har den sakkunskap, de resurser, den operativa kapacitet och det oberoende som krävs för att utföra de tillsyns- och granskningsfunktioner som fastställs i detta direktiv och i förordning [inserted by OP]. De berörda myndigheterna ska ges alla tillsyns- och granskningsbefogenheter som de behöver för att utföra sina uppgifter.
5. Medlemsstaterna ska kräva att instituten förser hemmedlemsstatens behöriga myndigheter med all information som behövs för bedömning av efterlevnad av de regler som har antagits enligt detta direktiv och förordning [inserted by OP]. Medlemsstaterna ska också se till att det finns interna kontrollrutiner, administrativa förfaranden och redovisningsförfaranden för instituten så att det vid varje tidpunkt är möjligt att granska deras efterlevnad av reglerna.
6. Member States shall ensure that institutions shall register all their transactions and document systems and processes, which are subject to this Directive and Regulation [inserted by OP] in such a manner that the competent authorities are able to verify compliance with the requirements of this Directive and Regulation [inserted by OP] at all times.

Artikel 6

Samordning inom medlemsstater

Om en medlemsstat har mer än en behörig myndighet med befogenhet att utöva tillsyn över kreditinstitut, värdepappersföretag och finansiella institut, ska medlemsstaten vidta nödvändiga åtgärder för att ordna för en samordning mellan dessa myndigheter.

Artikel 7

Samarbete med Europeiska bankmyndigheten (EBA)

När de behöriga myndigheterna fullgör sina skyldigheter ska de beakta samstämmighet i tillsynsverktyg och tillsynspraxis när de tillämpar de lagar, andra författningar och administrativa krav som antagits enligt detta direktiv. Medlemsstaterna ska därför se till att

- a) de behöriga myndigheterna deltar i EBA:s aktiviteter,
- b) de behöriga myndigheterna gör sitt bästa för att efterleva de riktlinjer och rekommendationer som EBA ger ut enligt artikel 16 i förordning (EG) nr 1093/2010,
- c) de nationella uppdrag som de behöriga myndigheterna tilldelas inte hindrar dem från att fullgöra sina uppgifter som medlemmar i EBA eller enligt detta direktiv och förordning [inserted by OP].

Artikel 8

Tillsynens europeiska dimension

De behöriga myndigheterna i en viss medlemsstat ska vid fullgörandet av sina allmänna plikter vederbörligen beakta den potentiella effekten av sina beslut för det finansiella systemets stabilitet i alla övriga berörda medlemsstater och framför allt i kritiska situationer, på grundval av de uppgifter som är tillgängliga vid den relevanta tidpunkten.

Avdelning III

Krav avseende behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut

Kapitel 1

Allmänna krav avseende behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut

Artikel 9

Auktorisation

1. Medlemsstaterna ska kräva att kreditinstitut har erhållit auktorisation innan de inleder sin verksamhet. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 10–14 ska medlemsstaterna fastställa de villkor som ska gälla för auktorisationen och anmäla dem till EBA.
2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder när det gäller följande:
 - a) Specifiering av de uppgifter som ska lämnas till de behöriga myndigheterna i samband med ansökan om auktorisation av kreditinstitut, inbegripet verksamhetsplanen enligt artikel 10.
 - b) Specifiering av villkoren för att uppfylla kravet enligt artikel 13.
 - c) Specifiering av de krav som är tillämpliga på aktieägare och medlemmar med kvalificerade innehav.
 - d) Specifiering av faktorer som kan hindra den behöriga myndigheten från att utöva en effektiv tillsyn enligt artikel 14.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i leden a–d i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande när det gäller standardformulär, mallar och förfaranden för sådant överlämnande av uppgifter.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

4. EBA ska skicka de förslag till tekniska standarder som avses i punkterna 2 och 3 till kommissionen senast den 31 december 2015.

Artikel 10

Verksamhetsplan och organisationsstruktur

Medlemsstaterna ska kräva att det till varje ansökan om auktorisation fogas en verksamhetsplan med angivelse av den tilltänkta verksamhetsinriktningen och beskrivning av kreditinstitutets organisationsstruktur.

Artikel 11

Ekonomiska behov

Medlemsstaten får inte kräva att det vid prövning av en auktorisationsansökan ska tas hänsyn till marknadens ekonomiska behov.

Artikel 12

Startkapital

1. Oberoende av de villkor som gäller enligt andra allmänt tillämpliga bestämmelser i nationell lag, ska de behöriga myndigheterna inte bevilja auktorisation i fall då kreditinstitutet inte har en särskild egen kapitalbas eller då startkapitalet är mindre än fem miljoner euro.
2. Startkapitalet ska bestå av kapital och reserver enligt det som anges i artikel 24 a–e i förordning [inserted by OP].
3. Medlemsstaterna får besluta att kreditinstitut som inte uppfyller villkoren rörande en särskild egen kapitalbas men som existerade den 15 december 1979 får fortsätta att bedriva verksamhet. Medlemsstaterna får befria dessa företag från skyldighet att uppfylla villkoren enligt artikel 13.1 första stycket.
4. Medlemsstaterna får, om följande villkor är uppfyllda, bevilja auktorisation för särskilda kategorier av kreditinstitut vars startkapital är mindre än det som anges i punkt 1:
 - a) Startkapitalet ska uppgå till minst en miljon euro.
 - b) De berörda medlemsstaterna ska anmäla sina skäl för att utnyttja denna möjlighet till kommissionen och till EBA.

Artikel 13

Praktisk ledning av affärsverksamheten och huvudkontorets belägenhet

1. De behöriga myndigheterna ska bevilja auktorisation endast under förutsättning att verksamheten i kreditinstitutet i praktiken leds av minst två personer.

De ska inte bevilja auktorisation om dessa personer inte är tillräckligt väl ansedda eller saknar tillräcklig erfarenhet för att kunna fullgöra sina uppgifter.

2. Medlemsstaterna ska kräva följande:

- a) Kreditinstitut som är juridiska personer och som enligt den nationella lagstiftningen har ett registrerat säte ska ha sitt huvudkontor i samma medlemsstat som det registrerade sätet.
- b) Andra kreditinstitut ska ha sitt huvudkontor i den medlemsstat som har auktoriserat institutet och i vilken kreditinstitutet i praktiken bedriver sin verksamhet.

Artikel 14

Aktieägare och medlemmar

1. De behöriga myndigheterna ska inte bevilja auktorisation för att inleda verksamhet i kreditinstitut om de inte fått information om vilka aktieägare eller medlemmar, fysiska eller juridiska personer, som direkt eller indirekt har kvalificerat innehav, och om storleken av sådana innehav.

Vid bedömningen av om kriterierna är uppfyllda för kvalificerat innehav ska hänsyn tas till rösträtter enligt artiklarna 9 och 10 i direktiv 2004/109/EG³¹ såväl som villkoren för aggregering av dessa enligt artikel 12.4 och 12.5 i det direktivet.

Medlemsstaterna ska inte beakta de rösträtter eller andelar som värdepappersföretag eller kreditinstitut kan inneha till följd av garantiverksamhet för finansiella instrument eller placering av finansiella instrument på grundval av ett fast åtagande enligt avsnitt A punkt 6 i bilaga I till direktiv 2004/39/EG, förutsatt att dessa rättigheter inte utövas eller på annat sätt utnyttjas för att ingripa i emittentens förvaltning och avyttras inom ett år efter förvärvet.

2. De behöriga myndigheterna ska inte bevilja auktorisation om de med hänsyn till behovet av sund och ansvarsfull ledning av kreditinstitut bedömer att lämpligheten hos aktieägare eller medlemmar inte är tillfredsställande.
3. Om det finns nära förbindelser mellan kreditinstitut och andra fysiska eller juridiska personer ska de behöriga myndigheterna endast bevilja auktorisation om dessa förbindelser inte hindrar myndigheterna från att utöva en effektiv tillsyn.

De behöriga myndigheterna ska inte bevilja tillstånd om ett tredjelands lagar och andra författningar som gäller för en eller flera fysiska eller juridiska personer till vilka kreditinstitutet har nära förbindelser eller om svårigheter vid tillämpningen av dessa bestämmelser hindrar myndigheterna från att utöva en effektiv tillsyn.

³¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38).

De behöriga myndigheterna ska kräva att kreditinstituten förser dem med de uppgifter som krävs för fortlöpande övervakning av att bestämmelserna i denna punkt efterlevs.

Artikel 15

Avslag på ansökan om auktorisation

Om en behörig myndighet inte beviljar auktorisation ska den underrätta den sökande och lämna motivering till sitt beslut inom sex månader från det att ansökan mottogs eller, om ansökan var ofullständig, inom sex månader från att den sökande lämnat in den information som krävs för beslut.

Under alla förhållanden ska beslut fattas inom tolv månader från det att ansökan mottogs.

Artikel 16

Samråd med behöriga myndigheter i andra medlemsstater

1. Innan auktorisation beviljas för ett kreditinstitut ska den behöriga myndigheten i följande fall samråda med behöriga myndigheter i den andra berörda medlemsstaten:
 - a) Kreditinstitutet i fråga är dotterföretag till ett kreditinstitut som är auktoriserat i en annan medlemsstat.
 - b) Kreditinstitutet i fråga är syskonföretag till ett kreditinstitut som är auktoriserat i en annan medlemsstat.
 - c) Kreditinstitutet i fråga står under ägarkontroll av samma fysiska eller juridiska personer som har ägarkontrollen över ett kreditinstitut auktoriserat i en annan medlemsstat.
2. Innan auktorisation beviljas för ett kreditinstitut ska den behöriga myndigheten i följande fall samråda med den behöriga myndighet som i den andra berörda medlemsstaten har ansvar för tillsynen över försäkringsföretag eller värdepappersföretag:
 - a) Kreditinstitutet i fråga är dotterföretag till ett försäkringsföretag eller ett värdepappersföretag som är auktoriserat i unionen.
 - b) Kreditinstitutet i fråga är syskonföretag till ett försäkringsföretag eller ett värdepappersföretag som är auktoriserat i unionen.
 - c) Kreditinstitutet i fråga står under ägarkontroll av samma fysiska eller juridiska person som har ägarkontrollen över ett försäkringsföretag eller ett värdepappersföretag som är auktoriserat i unionen.
3. De relevanta behöriga myndigheter som avses i punkterna 1 och 2 ska samråda med varandra särskilt när de bedömer aktieägarnas lämplighet och det goda anseendet och erfarenheten hos styrelseledamöter som deltar i ledningen för en annan enhet i

samma grupp. De ska förse varandra med alla sådana uppgifter om aktieägarnas lämplighet och styrelseledamöternas goda anseende och erfarenhet som är relevanta när det gäller att bevilja auktorisation och att fortlöpande bedöma efterlevnaden av villkoren för verksamheten.

Artikel 17

Filialer till kreditinstitut auktoriserade i andra medlemsstater

En värdmedlemsstat ska inte kräva auktorisation eller kapitaltillskott fråga om filialer till kreditinstitut som är auktoriserade i andra medlemsstater. För etablering och tillsyn av sådana filialer ska bestämmelserna i artiklarna 35, 36.1–3, 37, 40–46, 49, 73 och 74 gälla.

Artikel 18

Återkallelse av auktorisation

För att de behöriga myndigheterna ska få återkalla en beviljad auktorisation till ett kreditinstitut måste något av följande fall föreligga:

- a) Kreditinstitutet utnyttjar inte auktorisationen inom tolv månader, avstår uttryckligen från auktorisationen eller har inte bedrivit någon verksamhet på minst sex månader, och den berörda medlemsstaten har inga gällande bestämmelser om att en auktorisation ska upphöra att gälla i sådana fall.
- b) Kreditinstitutet har erhållit auktorisationen på grundval av oriktiga uppgifter eller på något annat sätt i strid mot gällande regler.
- c) Kreditinstitutet uppfyller inte längre de villkor på vilka auktorisationen har beviljats.
- d) Kreditinstitutet har inte längre tillräcklig kapitalbas eller kan inte längre förväntas fullgöra sina skyldigheter gentemot kreditorerna och särskilt, har inte längre säkerhet för anförtrodda medel.
- e) Kreditinstitutet omfattas av något annat fall där det i nationell lag föreskrivs att auktorisationen måste återkallas.
- f) Kreditinstitutet begår en av de överträdelser som avses i artikel 67.1.

Artikel 19

Namn på kreditinstitut

Ett kreditinstitut får i sin verksamhet, oavsett vilka regler som gäller i värdmedlemsstaten beträffande användningen av orden ”bank”, ”sparbank” och andra banknamn, inom unionens hela område använda samma namn som institutet använder i den medlemsstat där huvudkontoret finns. Om det finns risk för förväxling får värdmedlemsstaten med tanke på förtydligande kräva att namnet åtföljs av förklarande uppgifter.

Artikel 20

Anmälan om auktorisation och återkallelse av auktorisation till Europeiska bankmyndigheten (EBA)

1. De behöriga myndigheterna ska anmäla varje auktorisation som beviljas enligt artikel 9 till EBA.
2. En förteckning med namnet på alla kreditinstitut som har beviljats auktorisation ska offentliggöras på EBA:s webbplats och uppdateras regelbundet.
3. Myndigheten med ansvar för gruppbaserad tillsyn ska förse de berörda behöriga myndigheterna och EBA med all information rörande institutgruppen i enlighet med artiklarna 14.3, 73.1 och 104.2, särskilt i fråga om gruppens rättsliga och organisatoriska struktur och styrningen.
4. För varje kreditinstitut som inte har det kapital som anges i artikel 12.1 ska namnet åtföljas av en anmärkning om detta.
5. De behöriga myndigheterna ska anmäla varje återkallande av auktorisation till EBA tillsammans med skälen till beslutet.

Artikel 21

Undantag för kreditinstitut som är permanent underställda en central enhet

1. De behöriga myndigheterna kan bevilja undantag för ett kreditinstitut som uppfyller villkoren enligt artikel 9 i förordning [inserted by OP] från kraven enligt artiklarna 10, 12 och 13.1 i detta direktiv under de förutsättningar som anges i artikel 9 i den förordningen.
2. I fråga om undantag som de behöriga myndigheterna beviljar enligt artikel 9 i förordning [inserted by OP] ska artiklarna 17, 33, 34, 35, 36.1–3 och 39–46 i detta direktiv gälla för den helhet som består av den centrala enheten och de underställda instituten.

Kapitel 2

Kvalificerat innehav i ett kreditinstitut

Artikel 22

Anmälan och bedömning av tilltänkta förvärv

1. Medlemsstaterna ska kräva att alla fysiska eller juridiska personer (nedan kallade tilltänkta förvärvare), eller sådana personer som handlar i samförstånd, som har fattat ett beslut om att direkt eller indirekt förvärva ett kvalificerat innehav i ett kreditinstitut eller om att ytterligare öka, direkt eller indirekt, ett kvalificerat innehav

i ett kreditinstitut, varigenom andelen av röstetalet eller kapitalet kommer att överstiga 20 procent, 30 procent eller 50 procent eller så att kreditinstitutet kommer att få ställning som dotterföretag (nedan kallat tilltänkt förvärv), först skriftligen underrättar de behöriga myndigheterna för det kreditinstitut i vilket de avser att förvärva eller ytterligare öka ett kvalificerat innehav om storleken på det tilltänkta innehavet samt lämnar relevanta uppgifter enligt artikel 23.4. Medlemsstaterna behöver inte tillämpa tröskelvärdet 30 procent om de tillämpar ett tröskelvärde på en tredjedel enligt artikel 9.3 a i direktiv 2004/109/EG.

2. De behöriga myndigheterna ska skicka ett skriftligt mottagningsbevis till en tilltänkt förvärvare utan dröjsmål och under alla förhållanden senast två arbetsdagar efter mottagandet av den obligatoriska underrättelsen samt efter ett eventuellt därpå följande mottagande av sådan information som avses i punkt 3.

De behöriga myndigheterna ska göra bedömningen enligt artikel 23.1 (nedan kallad bedömningen) inom sextio arbetsdagar (nedan kallad bedömningsperioden) från datum för det skriftliga mottagningsbeviset för underrättelsen och alla de bifogade handlingar som medlemsstaten kräver enligt förteckningen i artikel 23.4.

När de behöriga myndigheterna utfärdar det skriftliga mottagningsbeviset ska de samtidigt underrätta den tilltänkta förvärvaren om den dag då bedömningsperioden löper ut.

3. De behöriga myndigheterna får under bedömningsperioden vid behov och inte senare än den femtionde arbetsdagen i bedömningsperioden begära ytterligare uppgifter som krävs för att slutföra bedömningen. En sådan begäran ska vara skriftlig och ska klart ange vilka ytterligare uppgifter som krävs.

Bedömningsperioden ska avbrytas mellan det datum då de behöriga myndigheterna begär in uppgifter och det datum då svar tas emot från den tilltänkta förvärvaren. Avbrottet får inte överskrida tjugo arbetsdagar. Om de behöriga myndigheterna därefter begär ytterligare uppgifter för komplettering eller förtydligande, vilket de själva får besluta om, får detta inte leda till att bedömningsperioden avbryts.

4. De behöriga myndigheterna får förlänga det avbrott som avses i punkt 3 andra stycket till högst trettio dagar om den tilltänkta förvärvaren är etablerad eller omfattas av regler utanför unionen eller är en fysisk eller juridisk person som inte omfattas av tillsyn enligt detta direktiv eller direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG eller 2004/39/EG.
5. Om de behöriga myndigheterna efter avslutad bedömning beslutar att motsätta sig det tilltänkta förvärvet, ska de inom två arbetsdagar och inom bedömningsperioden skriftligen underrätta förvärvaren om detta och ange skälen till beslutet. Om inget annat föreskrivs i nationell lagstiftning kan en lämplig motivering av beslutet göras tillgänglig för allmänheten och i så fall på den tilltänkta förvärvarens begäran. Detta ska inte hindra en medlemsstat från att ge den behöriga myndigheten befogenhet att offentliggöra informationen utan att den tilltänkta förvärvaren begär detta.
6. Om de behöriga myndigheterna inte skriftligen motsätter sig det tilltänkta förvärvet inom bedömningsperioden, ska förslaget anses vara godkänt.

7. De behöriga myndigheterna får fastställa en maximiperiod inom vilken det tilltänkta förvärvet ska vara genomfört, och förlänga denna period när det är lämpligt.
8. Medlemsstaterna får inte införa strängare krav än de som föreskrivs i detta direktiv när det gäller underrättelse till de behöriga myndigheterna och deras godkännande av ett direkt eller indirekt förvärv av rösträtter eller kapital.
9. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för upprättandet av en uttömmande förteckning över uppgifterna enligt artikel 23.4, som tilltänkta förvärvare ska foga till sin underrättelse, utan att detta påverkar tillämpningen av punkt 3 i den här artikeln.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

10. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för upprättandet av gemensamma förfaranden, formulär och mallar för samrådsförfarandet mellan de relevanta behöriga myndigheterna enligt artikel 24.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

11. EBA ska skicka de förslag till tekniska standarder som avses i punkterna 9 och 10 till kommissionen senast den 31 december 2015.

Artikel 23

Bedömningskriterier

1. Vid bedömningen av underrättelsen enligt artikel 22.1 och uppgifterna enligt artikel 22.3 ska de behöriga myndigheterna, i syfte att säkerställa sund och ansvarsfull ledning av det kreditinstitut som förvärvet gäller och med beaktande av den tilltänkta förvärvarens sannolika påverkan på kreditinstitutet, använda samtliga nedan förtecknade kriterier för att bedöma om den tilltänkta förvärvaren är lämplig och om det tilltänkta förvärvet är ekonomiskt sunt:
 - a) Den tilltänkta förvärvarens anseende.
 - b) Anseende och erfarenheter för de personer som kommer att leda kreditinstitutets verksamhet efter det tilltänkta förvärvet.
 - c) Den tilltänkta förvärvarens ekonomiska ställning, särskilt när det gäller den typ av verksamhet som bedrivs eller ska bedrivas i det kreditinstitut som förvärvet gäller.
 - d) Om kreditinstitutet uppfyller och i fortsättningen kommer att uppfylla verksamhetskraven enligt detta direktiv och förordning [inserted by OP] och i tillämpliga fall andra direktiv, främst direktiven 2009/110/EG och 2002/87/EG, och särskilt huruvida den grupp som kreditinstitutet blir del av har en struktur som möjliggör effektiv tillsyn, effektivt informationsutbyte mellan de behöriga

myndigheterna och fastställande av ansvarsfördelningen mellan de behöriga myndigheterna.

- e) Om det finns rimlig anledning att misstänka att det tilltänkta förvärvet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism eller försök till detta, enligt artikel 1 i direktiv 2005/60/EG³², eller att det tilltänkta förvärvet kan öka riskerna för sådan verksamhet.
- 2. De behöriga myndigheterna får endast motsätta sig det tilltänkta förvärvet om det finns rimlig anledning enligt kriterierna i punkt 1 eller om de uppgifter som lämnats av den tilltänkta förvärvaren är ofullständig.
- 3. Medlemsstaterna ska inte införa förhandsvillkor för storleken på förvärvet av ägarandel eller tillåta sina behöriga myndigheter att bedöma det tilltänkta förvärvet utifrån marknadens ekonomiska behov.
- 4. Medlemsstaterna ska offentliggöra en lista med de uppgifter som krävs för att göra bedömningen och som måste lämnas till de behöriga myndigheterna vid den tidpunkt för underrättelsen som avses i artikel 22.1. Uppgiftskraven ska vara proportionella och anpassade till den tilltänkta förvärvarens och det tilltänkta förvärvets karaktär. Medlemsstaterna ska inte kräva uppgifter som inte är relevanta för en stabilitetsbedömning.
- 5. Utan hinder av artikel 22.2, 22.3 och 22.4 ska en behörig myndighet som har fått in underrättelser om två eller flera tilltänkta förvärv eller ökning av kvalificerade innehav i ett och samma kreditinstitut behandla de tilltänkta förvärvarna på ett icke diskriminerande sätt.

Artikel 24

Samarbete mellan behöriga myndigheter

- 1. De berörda behöriga myndigheterna ska arbeta i fullständigt samråd med varandra vid bedömningen av om den tilltänkta förvärvaren tillhör någon av följande kategorier:
 - a) Ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller förvaltningsbolag enligt artikel 2.1 b i direktiv 2009/65/EG (nedan kallat förvaltningsbolag för fondföretag) som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den som förvärvet gäller.
 - b) Ett moderföretag till ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller förvaltningsbolag för fondföretag som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den som förvärvet gäller.

³² Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism (EUT L 309, 25.11.2005, s. 15).

- c) En fysisk eller juridisk person som kontrollerar ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller förvaltningsbolag för fondföretag som är auktoriserat i annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den som förvärvet gäller.
2. De behöriga myndigheterna ska utan otillbörligt dröjsmål förse varandra med alla väsentliga uppgifter eller andra uppgifter som är relevanta för bedömningen. För detta ska de behöriga myndigheterna på begäran förse varandra med alla relevanta uppgifter och på eget initiativ överlämna alla väsentliga uppgifter. Beslutet från den behöriga myndighet som auktoriserat det kreditinstitut som förvärvet gäller ska innehålla eventuella synpunkter eller reservationer från den behöriga myndighet som ansvarar för den tilltänkta förvärvaren.

Artikel 25

Anmälan i fall av avyttring

Medlemsstaterna ska kräva att varje fysisk eller juridisk person som avser att avyttra, direkt eller indirekt, ett kvalificerat innehav i ett kreditinstitut, först skriftligen underrättar den behöriga myndigheter om innehavets storlek. En sådan fysisk eller juridisk person ska även underrätta behöriga myndigheter om avsikter att minska det kvalificerade innehavet så att andelen av röstetalet eller aktiekapitalet kommer att understiga 20 procent, 30 procent eller 50 procent eller så att kreditinstitutets ställning som dotterföretag kommer att upphöra. Medlemsstaterna behöver inte tillämpa tröskelvärdet 30 procent om de tillämpar ett tröskelvärde på en tredjedel enligt artikel 9.3 a i direktiv 2004/109/EG.

Artikel 26

Skyldigheter och sanktioner rörande information

1. När ett kreditinstitut får kännedom om sådana förvärv eller avyttringar av innehav i institutets kapital som leder till att innehaven överstiger eller understiger något av de gränsvärden som anges i artikel 22.1 och artikel 25, ska det underrätta de behöriga myndigheterna om detta.

Börsnoterade kreditinstitut på en reglerad marknad vilka upptas i den förteckning som Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (ESMA) enligt artikel 47 i direktiv 2004/39/EG ska offentliggöra minst en gång om året, ska underrätta de behöriga myndigheterna om namnen på aktieägare och medlemmar som har kvalificerade innehav och storleken på dessa innehav, t.ex. enligt den information som erhålls på årsstämman eller vid tillämpning av de föreskrifter som gäller för börsnoterade företag.
2. Om det inflytande som utövas av de personer som avses i artikel 22.1 sannolikt är till skada för en sund och ansvarsfull ledning av ett institut, ska medlemsstaterna kräva att de behöriga myndigheterna vidtar lämpliga åtgärder för att få ett slut på situationen. Sådana åtgärder kan bestå av förelägganden, sanktioner, om inte annat följer av artiklarna 65–69, gentemot styrelseledamöter och den verkställande

ledningen eller upphävande av rösträtt som är knuten till ifrågavarande kreditinstituts aktieägars eller medlemmarnas aktier eller andelar.

Motsvarande åtgärder ska vara tillämpliga på fysiska eller juridiska personer som inte uppfyller skyldigheten att lämna förhandsinformation enligt det som anges i artikel 22.1 och enligt artiklarna 65–69.

Om ett innehav har förvärvats trots att de behöriga myndigheterna har motsatt sig, ska medlemsstaterna, oavsett de sanktioner som i övrigt vidtas, föreskriva antingen att rösträtterna för sådana innehav inte får utövas eller att avgivna röster ska vara ogiltiga eller att de får förklaras ogiltiga.

Artikel 27

Kriterier för kvalificerade innehav

Vid bedömning av huruvida kriterierna för kvalificerat innehav uppfylls enligt artiklarna 22, 25 och 26 ska hänsyn tas till rösträtter enligt artiklarna 9 och 10 i direktiv 2004/109/EG såväl som villkoren för aggregering av dessa enligt artikel 12.4 och 12.5 i det direktivet.

När medlemsstaterna bedömer huruvida kriterierna för ett kvalificerat innehav enligt artikel 26 uppfylls, ska de inte beakta de rösträtter eller andelar som värdepappersföretag och kreditinstitut kan inneha till följd av garantiverksamhet för finansiella instrument och/eller placering av finansiella instrument på grundval av ett fast åtagande enligt bilaga I avsnitt A punkt 6 i direktiv 2004/39/EG, förutsatt att dessa rättigheter dels inte utövas eller på annat sätt utnyttjas för att ingripa i emittentens förvaltning, dels avyttras inom ett år efter förvärvet.

Avdelning IV

Startkapital i värdepappersföretag

Artikel 28

Startkapital i värdepappersföretag

1. Startkapitalet i värdepappersföretag ska endast bestå av de element som anges i artikel 24 leden a–e i förordning [inserted by OP].
2. Andra värdepappersföretag än sådana som anges i artiklarna 29-31 ska ha ett startkapital på 730 000 euro.

Artikel 29

Startkapital i särskilda typer av värdepappersföretag

1. Värdepappersföretag som inte handlar med finansiella instrument för egen räkning eller garanterar emissioner av finansiella instrument, men som innehar kontanter eller värdepapper för kunders räkning och som tillhandahåller en eller flera av följande tjänster ska ha ett startkapital på 125 000 euro:
 - (a) Mottagande och vidarebefordran av kundorder som avser finansiella instrument.
 - (b) Fullgörande av kundorder som avser finansiella instrument.
 - (c) Individuell förvaltning av portföljer bestående av finansiella instrument.
2. De behöriga myndigheterna får tillåta att ett värdepappersföretag som fullgör investerares order för finansiella instrument innehar sådana instrument för egen räkning om följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Innehavet uppstår endast som en följd av att företaget inte lyckas anpassa sina inköp exakt till investerarens order.
 - (b) Det samlade marknadsvärdet av alla sådana poster har ett tak på 15 procent av företagets startkapital.
 - (c) Företaget uppfyller kraven enligt artiklarna 87–90 och del IV i förordning [inserted by OP].
 - (d) Innehavet är tillfälligt och provisoriskt och begränsas till den tid som behövs för att genomföra transaktionen i fråga.

3. Medlemsstaterna får minska det belopp som avses i punkt 1 till 50 000 euro om ett företag inte har auktorisation att hålla kontanter eller värdepapper för uppdragsgivarens räkning, att handla för egen räkning eller att lämna emissionsgarantier.
4. Innehav av poster av finansiella instrument utanför handelslagret i syfte att investera kapitalbasen ska inte anses vara handel förknippad med de tjänster som anges i punkt 1 eller i punkt 3.

Artikel 30

Startkapital i lokala företag

Lokala företag ska ha ett startkapital på 50 000 euro om de utnyttjar etableringsfriheten eller tillhandahåller tjänster enligt artiklarna 31 och 32 i direktiv 2004/39/EG.

Artikel 31

Företag som inte håller kontanter eller värdepapper som tillhör företagets kunder

1. Täckningen för de företag som anges i artikel 4.8 c i förordning [inserted by OP] ska utformas på något av följande sätt:
 - (a) Startkapital på 50 000 euro.
 - (b) En ansvarsförsäkring som gäller unionens hela territorium, eller någon annan form av jämförbar garanti mot skadeståndsansvar på grund av fel eller försumlighet i verksamheten som uppgår till minst 1 000 000 euro för varje skadeståndskrav och till minst 1 500 000 euro per år för samtliga skadeståndskrav.
 - (c) En kombination av startkapital och ansvarsförsäkring i en form som ger ett skydd motsvarande det som anges i led a eller b.

De belopp som anges i första stycket ska regelbundet ses över av kommissionen med iakttagande av förändringarna i det europeiska konsumentprisindex som offentliggörs av Eurostat, i överensstämmelse med och parallellt med de anpassningar som görs enligt artikel 4.7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG av den 9 december 2002 om försäkringsförmedling³³.

2. När ett sådant företag som avses i artikel 4.8 c i förordning [inserted by OP] också är registrerat enligt direktiv 2002/92/EG³⁴ ska det uppfylla kraven i artikel 4.3 i det direktivet och ha täckning enligt något av följande:
 - (a) Startkapital på 25 000 euro.

³³ EUT L 9, 15.1.2003, s. 3.

³⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG av den 9 december 2002 om försäkringsförmedling (EGT L 9, 15.1.2003, s. 3).

- (b) En ansvarsförsäkring som gäller unionens hela territorium, eller någon annan form av jämförbar garanti mot skadeståndsansvar på grund av fel eller försumlighet i verksamheten som uppgår till minst 500 000 euro för varje skadeståndskrav och till minst 750 000 euro per år för samtliga skadeståndskrav.
- (c) En kombination av startkapital och ansvarsförsäkring i en form som ger ett skydd motsvarande det som anges i led a eller b.

Artikel 32

Skyddsklausul (Grandfathering clause)

1. Genom undantag från artiklarna 28.2, 29.1, 29.3 och 30 får medlemsstaterna förlänga auktorisationen för värdepappersföretag och företag som omfattas av artikel 30, som har grundats före den 31 december 1995 och vars kapitalbas är mindre än det startkapital som anges för dem i artiklarna 28.2, 29.1, 29.3 och 30.

Kapitalbasen i sådana företag eller värdepappersföretag får inte sjunka under den högsta referensnivå som beräknas efter den 23 mars 1993. Referensnivån ska vara det dagliga genomsnittet för kapitalbasens nivå beräknad under den sexmånadersperiod som föregår beräkningsdagen. Den ska beräknas var sju månader för närmast föregående period.

2. Om ägandet av ett företag som omfattas av punkt 1 övertas av annan fysisk eller juridisk person än den som tidigare kontrollerade företaget, ska kapitalbasen i företaget uppgå minst till den nivå som fastställs i artiklarna 28.2, 29.1, 29.3 och 30, utom om det gäller ett första övertagande genom arv efter den 31 december 1995, villkorat av de behöriga myndigheternas godkännande och för en period som inte överskrider tio år efter detta övertagande.

Avdelning V

Bestämmelser om etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster

Kapitel 1

Allmänna principer

Artikel 33

Kreditinstitut

Medlemsstaterna ska svara för att de verksamheter som anges i bilaga I till detta direktiv kan bedrivas inom det egna territoriet av varje kreditinstitut som är auktoriserat och föremål för tillsyn av behöriga myndigheter i en annan medlemsstat, förutsatt att verksamheterna omfattas av auktorisationen, enligt det som anges i artikel 35, artikel 36.1, 36.2 och 36.3, artikel 39.1 och 39.2 och artiklarna 40–46, antingen genom etablering av en filial eller genom direkt tillhandahållande av tjänster.

Artikel 34

Finansiella institut

1. Medlemsstaterna ska se till att alla verksamheter som förtecknas i bilaga I till detta direktiv får bedrivas, antingen genom etablering av en filial eller genom tillhandahållande av tjänster, inom det egna territoriet i enlighet med i artikel 35, artikel 36.1, 36.2 och 36.3, artikel 39.1 och 39.2 och artiklarna 40–46, av varje finansiellt institut från en annan medlemsstat, oavsett om detta är dotterföretag till ett kreditinstitut eller ägs gemensamt av två eller flera kreditinstitut vars stadgar eller bolagsordning tillåter sådan verksamhet och som uppfyller samtliga följande villkor:
 - a) Moderföretaget eller moderföretagen är auktoriserade som kreditinstitut i den medlemsstat vars lagar gäller för det finansiella institutet.
 - b) De ifrågavarande verksamheterna ska i praktiken bedrivas inom denna samma medlemsstats territorium.
 - c) Moderföretaget eller moderföretagen ska inneha 90 procent eller mer av samtliga rösträtter i det finansiella institutet.
 - d) Moderföretaget eller moderföretagen ska tillgodose de behöriga myndigheternas krav rörande sund förvaltning av det finansiella institutet och

ska ha utfäst sig att, med samtycke av den berörda hemmedlemsstatens behöriga myndigheter, solidariskt svara för det finansiella institutets åtaganden.

- e) Det finansiella institutet ska, för de verksamheter det gäller, aktivt granskas genom gruppbaserad tillsyn av moderföretaget eller vart och ett av moderföretagen i enlighet med avdelning VII kapitel 3 i detta direktiv och del I avdelning II kapitel 2 i förordning [inserted by OP] (konsolidering under tillsyn), särskilt beträffande kraven på kapitalbasens miniminivå enligt artikel 87 i förordning [inserted by OP] för kontroll av stora exponeringar enligt del IV i den förordningen och begränsning av innehav enligt artiklarna 84 och 85 i den förordningen.

Uppfyllandet av dessa villkor ska granskas av hemmedlemsstatens behöriga myndigheter som ska förse det finansiella institutet med ett intyg om efterlevnad som ska utgöra del av den anmälan som avses i artiklarna 35 och 39.

- 2. Om ett finansinstitut som avses i punkt 1 första stycket inte längre uppfyller alla de föreskrivna villkoren ska hemmedlemsstaten underrätta värdmedlemsstatens behöriga myndigheter, och den verksamhet som det finansiella institutet bedriver ska bli föremål för värdmedlemsstatens lagstiftning.
- 3. Punkterna 1 och 2 ska på samma sätt gälla för dotterföretag till sådana finansiella institut som avses i punkt 1 första stycket.

Kapitel 2

Rätten att etablera kreditinstitut

Artikel 35

Anmälningsplikt och växelverkan mellan behöriga myndigheter

- 1. Ett kreditinstitut som önskar etablera en filial på en annan medlemsstats territorium ska lämna en anmälan till hemmedlemsstatens behöriga myndigheter om detta.
- 2. Medlemsstaterna ska kräva att varje kreditinstitut som önskar etablera en filial i en annan medlemsstat lämnar all nedan uppräknad information i den anmälan som avses i punkt 1:
 - a) Den medlemsstat på vars territorium filialen ska etableras.
 - b) En verksamhetsplan med bl.a. filialens tilltänkta affärsverksamhet och organisationsstruktur.
 - c) Den adress i värdmedlemsstaten där handlingar utlämnas.
 - d) Namnen på de personer som ska ansvara för ledningen av filialens verksamhet.

3. Om de behöriga myndigheterna inte har anledning att ifrågasätta kreditinstitutets administrativa struktur eller finansiella situation med beaktande av de tilltänkta verksamheterna, ska de behöriga myndigheterna inom tre månader från mottagande av anmälan enligt punkt 2 översända den erhållna informationen till värmedlemsstatens behöriga myndigheter och underrätta det berörda kreditinstitutet.

Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska också lämna uppgift om storleken och sammansättningen för kreditinstitutets kapitalbas och summan av de kapitalbaskrav som enligt artikel 87 i förordning [inserted by OP] gäller för kreditinstitutet.

Med avvikelse från andra stycket ska hemmedlemsstatens behöriga myndigheter i sådana fall som avses i artikel 34 lämna uppgift om storleken och sammansättningen av det finansiella institutets kapitalbas och de totala riskexponerade beloppen enligt artikel 87 i förordning [inserted by OP] för det kreditinstitut som är dess moderföretag.

4. Om hemmedlemsstatens behöriga myndigheter vägrar att översända den i punkt 2 avsedda informationen till värmedlemsstatens behöriga myndigheter, ska de inom tre månader från mottagning av all information underrätta kreditinstitutet om skälen till sin vägran.

En vägran att översända information eller underlåtenhet att lämna besked ska vara föremål för rätt till domstolsprövning i hemmedlemsstaten.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera vilken information som ska anmälas i enlighet med denna artikel.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för sådant överlämnande av uppgifter.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

7. EBA ska skicka de förslag till tekniska standarder som avses i punkterna 5 och 6 till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Artikel 36

Inledande av verksamhet

1. Innan en filial till ett kreditinstitut inleder sin verksamhet ska värmedlemsstatens behöriga myndigheter inom två månader från mottagandet av den anmälan som avses i artikel 35 förbereda tillsyn över kreditinstitutet i enlighet med kapitel 4 och, om nödvändigt, ange de villkor som ska gälla för hur verksamheten bedrivs i värmedlemsstaten med hänsyn till det allmännas bästa.

2. När anmälan från värdmedlemsstatens behöriga myndigheter har mottagits eller om den i punkt 1 angivna fristen har löpt ut utan att anmälan har mottagits från myndigheterna, får filialen etableras och inleda sin verksamhet.
3. Om det uppstår förändringar i någon av de uppgifter som har lämnats i en anmälan enligt leden b, c eller d i artikel 35.2, ska kreditinstitutet skriftligen underrätta de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten och värdmedlemsstaten minst en månad före ändringen, så att hemmedlemsstatens behöriga myndigheter kan fatta beslut enligt artikel 35 och värdlandets behöriga myndigheter kan fatta beslut om villkoren för ändringen enligt punkt 1 i denna artikel.
4. Filialer som har inlett sin verksamhet före den 1 januari 1993 och i enlighet med de bestämmelser som är i kraft i värdmedlemsstaten, ska anses ha varit föremål för det förfarande som föreskrivs i artikel 35 och i punkterna 1 och 2 i denna artikel. Sådana filialer ska från och med den 1 januari 1993 regleras genom punkt 3 i denna artikel samt genom artikel 33, artikel 53 och kapitel 4.
5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera vilka uppgifter som ska anmälas i enlighet med denna artikel.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.
6. EBA ska utarbeta tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för sådan anmälan.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.
7. EBA ska skicka de förslag till tekniska standarder som avses i punkterna 5 och 6 till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Artikel 37

Information om avslag

Medlemsstaterna ska informera kommissionen och EBA om antal och typ av ärenden där ansökan om tillstånd har avslagits enligt artikel 35 och 36.1–3.

Artikel 38

Aggregering av filialer

Alla verksamhetspunkter som ett kreditinstitut har etablerat i en medlemsstat medan det har sitt huvudkontor i en annan medlemsstat ska anses utgöra en enda filial.

Kapitel 3

Utövande av friheten att tillhandahålla tjänster

Artikel 39

Anmälningsförfarande

1. Ett kreditinstitut som vill utöva friheten att tillhandahålla tjänster genom att bedriva verksamhet på en annan medlemsstats territorium, och det gäller den första gången, ska underrätta hemmedlemsstatens behöriga myndigheter om vilka av de verksamheter enligt bilaga I till detta direktiv kreditinstitutet avser att bedriva.
2. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska inom en månad från mottagen anmälan enligt punkt 1 översända denna till värdmedlemsstatens behöriga myndigheter.
3. Denna artikel ska inte påverka rättigheter som kreditinstitut som tillhandahåller tjänster har beviljats före den 1 januari 1993.
4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera vilka uppgifter som ska anmälas i enlighet med denna artikel.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för sådan anmälan.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. EBA ska skicka de förslag till tekniska standarder som avses i punkterna 4 och 5 till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Kapitel 4

Befogenheter för värdmedlemsstatens behöriga myndigheter

Artikel 40

Rapporteringskrav

Värdmedlemsstaternas behöriga myndigheter får kräva att alla kreditinstitut som har filialer inom deras territorium lämnar periodiska rapporter om sin verksamhet i värdmedlemsstaterna.

Sådana rapporter får endast begäras för informationsändamål och för tillämpning av artikel 52.1.

Värdmedlemsstaternas behöriga myndigheter kan bland annat kräva information från kreditinstituten enligt det som anges i första stycket för att ge dessa behöriga myndigheter möjlighet att bedöma huruvida en filial är betydande enligt artikel 52.1.

Artikel 41

Åtgärder som hemmedlemsstatens behöriga myndigheter vidtar i fråga om verksamhet som bedrivs i värdmedlemsstaten

1. Om värdmedlemsstatens behöriga myndigheter konstaterar att ett kreditinstitut som har en filial eller tillhandahåller tjänster inom den medlemsstatens territorium uppfyller något av följande villkor i fråga om den verksamhet som bedrivs i värdmedlemsstaten, ska de underrätta hemmedlemsstatens behöriga myndigheter:
 - a) Kreditinstitutet uppfyller inte de nationella bestämmelserna för genomförande av detta direktiv eller förordning [inserted by OP].
 - b) Kreditinstitutet förväntas inte uppfylla de nationella bestämmelserna för genomförande av detta direktiv eller förordning [inserted by OP].

Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska utan otillbörligt dröjsmål vidta alla lämpliga åtgärder för att se till att det berörda kreditinstitutet rättar till den olagliga situationen eller vidtar åtgärder för att undvika risken för att bestämmelserna inte efterlevs. Sådana åtgärder ska anmälas till värdmedlemsstatens behöriga myndigheter.

2. Om hemmedlemsstatens behöriga myndigheter hävdar att hemmedlemsstatens behöriga myndigheter inte har uppfyllt sina skyldigheter eller inte kommer att uppfylla sina skyldigheter enligt punkt 1 kan de hänskjuta ärendet till EBA och begära om bistånd i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010. I ett sådant fall kan EBA agera enligt de tilldelade befogenheterna enligt den artikeln. EBA ska fatta beslut enligt artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 inom 24 timmar.

Artikel 42

Motivering

Varje åtgärd som vidtas med stöd av artikel 41.1, 43 eller 44 och som innebär påföljder eller inskränkningar i rätten att tillhandahålla tjänster eller etableringsrätten ska vara tillbörligen motiverad och delges det berörda kreditinstitutet.

Artikel 43

Säkerhetsåtgärder

1. Innan värdmedlemsstatens behöriga myndigheter följer förfarandet enligt artikel 41 får de i krissituationer och beroende på hemmedlemsstatens behöriga myndigheters åtgärder eller sådana omorganiseringsåtgärder som avses i artikel 2 i direktiv 2001/24/EG, vidta försiktighetsåtgärder för att skydda de kollektiva intressena för insättare, investerare och kunder i värdmedlemsstaten.
2. Försiktighetsåtgärder ska vara proportionerliga med tanke på syftet, som är att på ett förebyggande sätt skydda mot skadliga verkningar på de kollektiva intressena för insättare, investerare och kunder i värdmedlemsstaten. Åtgärder kan omfatta inställande av betalningar. De ska inte leda till att kreditinstitutets kreditorer i värdmedlemsstaten ges företräde framför kreditorer i andra medlemsstater.
3. Försiktighetsåtgärder får endast vidtas innan en omorganiseringsåtgärd enligt artikel 2 i direktiv 2001/24/EG har vidtagits. Alla försiktighetsåtgärder ska sluta gälla när hemmedlemsstatens administrativa eller rättsliga myndigheter vidtar omorganiseringsåtgärder enligt det som avses i artikel 2 i direktiv 2001/24/EG.
4. Värdmedlemsstatens behöriga myndigheter ska avsluta försiktighetsåtgärder när de inte längre behövs enligt artikel 41, om de inte har upphört gälla enligt punkt 3.
5. Kommissionen, EBA och de andra medlemsstaternas behöriga myndigheter ska utan otillbörligt dröjsmål underrättas om försiktighetsåtgärder.

Om hemmedlemsstatens behöriga myndigheter har invändningar mot de åtgärder som värdmedlemsstatens behöriga myndigheter har vidtagit, kan de hänskjuta ärendet till EBA och begära om bistånd i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010. I ett sådant fall kan EBA agera enligt de tilldelade befogenheterna enligt den artikeln. I fall där EBA agerar ska EBA fatta beslut enligt artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 inom 24 timmar.

6. Kommissionen får, efter att ha hört berörda medlemsstaters behöriga myndigheter och EBA, besluta att den ifrågavarande medlemsstaten ska ändra eller återkalla försiktighetsåtgärder.

Artikel 44

Värdmedlemsstaternas befogenheter

Värdmedlemsstaterna får, utan att påverkas av artiklarna 40 och 41, utöva sina befogenheter enligt detta direktiv för att vidta lämpliga åtgärder för att förhindra eller bestraffa oegentligheter som kreditinstitut gjort sig skyldiga till inom deras territorium och som strider på de rättsliga regler som de har antagit enligt detta direktiv eller med hänsyn till det allmänna intresse. Sådana åtgärder ska kunna inbegripa möjligheten att hindra kreditinstitut som bryter mot reglerna från att göra nya åtaganden inom värdmedlemsstatens territorium.

Artikel 45

Åtgärder som följer efter återkallande av auktorisation

Om en auktorisation återkallas ska underrättelse skickas till de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten, som ska vidta de åtgärder som behövs för att hindra att det berörda kreditinstitutet gör nya åtaganden inom den medlemsstatens territorium och för att skydda insättarnas intressen.

Artikel 46

Marknadsföring

Inget i detta kapitel ska hindra kreditinstitut med huvudkontor i en annan medlemsstat från att marknadsföra sina tjänster genom alla tillgängliga media i värdmedlemsstaten, så länge som reklamens form och innehåll följer relevanta bestämmelser som antagits med hänsyn till det allmännas intresse.

Avdelning VI

Förbindelser till tredjeländer

Artikel 47

Anmälan avseende filialer i tredjeländer och tillträdesvillkor för kreditinstitut som har dessa filialer

1. När filialer till kreditinstitut med huvudkontor utanför unionen startar eller bedriver verksamhet, får medlemsstaterna inte tillämpa bestämmelser som medför att dessa filialer ges en förmånligare behandling än filialer till kreditinstitut med huvudkontor inom unionen.
2. De behöriga myndigheterna ska göra anmälan till kommissionen, EBA och Europeiska bankkommittén om alla auktorisationer för filialer som beviljas kreditinstitut med huvudkontor i ett tredjeland.
3. Unionen kan sluta avtal med ett eller flera tredjeländer om tillämpning av bestämmelser som innebär att filialer till kreditinstitut med huvudkontor utanför unionen ges identisk behandling inom unionens hela område.

Artikel 48

Samarbete med behöriga myndigheter i tredjeländer när det gäller gruppbaserad tillsyn

1. Kommissionen kan på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ lägga fram förslag till rådet om att inleda förhandlingar med ett eller flera tredjeländer om möjligheterna att utöva gruppbaserad tillsyn över
 - a) kreditinstitut vars moderföretag har huvudkontor i ett tredjeland,
 - b) kreditinstitut som är belägna i tredjeland och vars moderföretag, antingen detta är ett kreditinstitut, finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingbolag, har huvudkontor inom unionen.
2. De överenskommelser som avses i punkt 1 ska särskilt säkerställa samtliga punkter nedan:
 - a) Att medlemsstaternas behöriga myndigheter kan få den information som behövs för gruppbaserad tillsyn över kreditinstitut, finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som är belägna inom unionen och som har dotterföretag som är kreditinstitut eller finansiella institut utanför unionen eller som innehar ägarintressen i sådana institut.
 - b) Att tredjeländernas behöriga myndigheter kan få den information som behövs för tillsyn över moderföretag som har huvudkontor inom deras territorium och

som har dotterföretag som är kreditinstitut eller finansiellt institut i ett eller flera sådana medlemsstater eller som har ägarintressen i sådana institut.

- c) Att EBA kan få den information som medlemsstaternas behöriga myndigheter har mottagit från nationella myndigheter i tredjeländer i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1093/2010.
- 3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 218 i fördraget ska kommissionen med bistånd av Europeiska bankkommittén granska resultatet av de i punkt 1 nämnda förhandlingarna och de omständigheter som uppstår till följd av dem.
- 4. EBA ska bistå kommissionen vid tillämpningen av denna artikel, i enlighet med artikel 33 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Avdelning VII

Tillsyn

Kapitel 1

Principer för tillsyn

AVSNITT I

BEHÖRIGHET FÖR HEMMEDLEMSSTAT RESPEKTIVE VÄRDMEDLEMSSTAT

Artikel 49

Kontrollbehörighet för hemmedlemsstaten

1. Ansvaret för tillsyn över ett institut, även tillsyn över verksamheter som institutet bedriver i enlighet med artiklarna 33 och 34, ska ligga hos hemmedlemsstaternas behöriga myndigheter, utan att det påverkar de bestämmelser i detta direktiv enligt vilka ansvaret ligger hos värdmedlemsstatens behöriga myndigheter.
2. Vad som sägs i punkt 1 ska inte utgöra hinder för gruppbaserad tillsyn.

Artikel 50

Behörighet för värdmedlemsstaten

De åtgärder som värdmedlemsstaten vidtar får inte innefatta diskriminerande behandling eller restriktioner som grundar sig på att ett institut är auktoriserat i en annan medlemsstat.

Artikel 51

Samarbete rörande tillsyn

1. De berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter ska i nära samarbete utöva tillsyn av verksamma institut, särskilt sådana som driver verksamhet genom filialer i en eller flera medlemsstater utöver den där huvudkontoret finns. Myndigheterna ska förse varandra med all sådan information rörande institutens ledning och ägandeförhållandena som kan underlätta tillsynen och granskningen av hur auktorisationsvillkoren efterlevs, och all information som kan underlätta tillsynen över dessa institut, särskilt med avseende på likviditet, soliditet, inlåningsgaranti, begränsning av stora exponeringar samt rutiner för administration, redovisning och intern kontroll.

2. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska omedelbart förse värdmedlemsstatens behöriga myndigheter med all information och alla resultat rörande likviditetstillsyn i enlighet med del VI i förordning [inserted by OP] och avdelning VII, kapitel 3 i detta direktiv, rörande den verksamhet som institutet bedriver genom filialen, i den utsträckning som informationen är relevant för skydd av insättare eller investerare i värdmedlemsstaten.
3. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna i alla värdmedlemsstater när det förekommer eller skäligen kan förväntas förekomma likviditetsstress. Informationen ska också omfatta detaljer om planering och genomförande av en återhämtningsplan och alla säkerhetsåtgärder som har vidtagits i sammanhanget.
4. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska på begäran underrätta och förklara för värdmedlemsstatens behöriga myndigheter hur man har beaktat information och resultat som de senare har lämnat. Om värdmedlemsstatens behöriga myndigheter, efter att ha meddelat information och resultat, vidhåller att hemmedlemsstatens behöriga myndigheter inte har vidtagit lämpliga åtgärder, får värdmedlemsstatens behöriga myndigheter hänskjuta ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010. I ett sådant fall kan EBA agera enligt de tilldelade befogenheterna enligt den artikeln. I fall där EBA agerar ska EBA fatta beslut inom en månad.
5. De behöriga myndigheterna får vända sig till EBA i situationer där en begäran om samarbete, i synnerhet när det gäller utbyte av information, har avslagits eller inte har lett till åtgärder inom rimlig tid. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 258 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt får EBA i sådana situationer agera i enlighet med de befogenheter som EBA ges enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010.
6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera informationen i denna artikel.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.
7. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för krav på informationsutbyte som kan underlätta tillsynen över instituten.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.
8. EBA ska skicka de förslag till tekniska standarder som avses i punkterna 6 och 7 till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Artikel 52

Betydande filialer

1. De behöriga myndigheterna i en värdmedlemsstat kan göra en framställan till den samordnande tillsynsmyndigheten när artikel 107.1 är tillämplig eller till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om en filial till ett kreditinstitut inte uppfyller kriterierna enligt artikel 90 i förordning [inserted by OP] för att betraktas som betydande.

Denna framställan ska innehålla skäl till varför filialen ska betraktas som betydande, särskilt med avseende på följande:

- a) Insättningarna i institutets filial motsvarar en marknadsandel som överskrider 2 procent i värdmedlemsstaten.
- b) Den troliga effekten som inställande eller nedläggning av institutets verksamhet har på marknadslikviditeten och på betalnings- och clearing- och avvecklingssystemen i värdmedlemsstaten.
- c) Filialens storlek och betydelse vad gäller antalet kunder inom ramen för värdmedlemsstatens bank- eller finanssystem.

De behöriga myndigheterna i hem- och värdmedlemsstaterna, och den samordnande tillsynsmyndigheten när artikel 108 är tillämplig, ska göra allt som står i deras makt för att komma fram till ett gemensamt beslut om huruvida en filial ska betraktas som betydande.

Om inget gemensamt beslut har fattats inom två månader efter mottagandet av en begäran enligt första stycket, ska de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten inom en ytterligare period på två månader fatta ett eget beslut om huruvida filialen är betydande. När de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten fattar egna beslut ska de ta hänsyn till alla synpunkter och invändningar från den samordnande tillsynsmyndigheten eller de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten.

Om någon av de berörda behöriga myndigheterna vid den inledande tvåmånadersperiodens slut har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten skjuta upp sitt beslut och invänta det beslut som EBA kan fatta enligt artikel 19.3 i den förordningen. De behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten ska fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Denna tvåmånadersperiod ska anses utgöra förlikningsskedet i den mening som avses i artikel 19 i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att en inledande period på två månader har löpt ut eller efter att ett gemensamt beslut har fattats.

De beslut som avses i tredje stycket ska redovisas i ett dokument som innehåller en fullständig motivering och skickas till de berörda behöriga myndigheterna, och ska vara bindande för de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

Beslut om att en filial ska betraktas som betydande får inte påverka de behöriga myndigheternas rättigheter och skyldigheter enligt detta direktiv.

2. De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten ska meddela den information som avses i artikel 112.1 c och d till de behöriga myndigheterna i den värdmedlemsstat där en betydande filial är etablerad och utföra de uppdrag som avses i artikel 107.1 c i samarbete med de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten.

Om en behörig myndighet i en hemmedlemsstat blir medveten om en kritisk situation i ett kreditinstitut enligt vad som avses i artikel 109.1, ska den utan otillbörligt dröjsmål varna de myndigheter som avses i fjärde stycket i artiklarna 59.4 och 60.

De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten ska till de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstater där betydande filialer är etablerade meddela resultaten av den riskbedömningen av institut med sådana filialer som avses i artikel 92 och, i tillämpliga fall, artikel 108.2 a. De ska även meddela beslut enligt artiklarna 64, 98 och 99 i den mån sådana bedömningar och beslut är relevanta för de filialerna.

När betydande filialer etableras ska hemmedlemsstatens behöriga myndigheter samråda med värdmedlemsstatens behöriga myndigheter rörande de operativa steg som krävs enligt artikel 84.10, där som detta är relevant för likviditetsrisker i värdmedlemsstatens valuta.

Om hemmedlemsstatens behöriga myndigheter inte har samrått med värdmedlemsstatens behöriga myndigheter eller om de operativa steg som avses i artikel 84.10 och som hemmedlemsstatens behöriga myndigheter har vidtagit inte är tillräckliga, kan värdmedlemsstatens behöriga myndigheter hänskjuta ärendet till EBA enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010. I ett sådant fall kan EBA agera enligt de tilldelade befogenheterna enligt den artikeln.

3. Om artikel 111 inte gäller ska de behöriga myndigheter som har tillsyn över ett institut med betydande filialer i andra medlemsstater inrätta och leda ett tillsynskollegium för att underlätta samarbetet enligt punkt 2 i den här artikeln och artikel 51. Kollegiet ska inrättas och fungera på grundval av skriftliga avtal som ska utformas av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten efter samråd med berörda behöriga myndigheter. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska besluta vilka behöriga myndigheter som får delta i ett visst sammanträde eller en viss verksamhet som bedrivs av kollegiet.

I det beslut som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten fattar ska hänsyn tas till relevansen av den tillsynsverksamhet som ska planeras eller samordnas för dessa myndigheter, särskilt eventuella verkningar på det finansiella systemets stabilitet i de berörda medlemsstaterna enligt artikel 8 och de skyldigheter som avses i punkt 2 i den här artikeln.

Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska i förväg hålla alla medlemmar av kollegiet fullt informerade om att sådana sammanträden anordnas, de viktigaste frågorna som ska diskuteras och om de verksamheter som ska behandlas. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska även i god tid hålla alla medlemmar av kollegiet fullt informerade om de åtgärder som behandlats vid dessa sammanträden eller de åtgärder som genomförts.

4. Värdmedlemsstatens behöriga myndigheter ska ha befogenheter att genomföra enskilda kontroller på plats rörande den verksamhet som bedrivs av filialer på deras

territorium och att kräva information från en filial om dess verksamhet. Innan en inspektion genomförs ska samråd föras med hemmedlemsstatens behöriga myndigheter. Efter inspektionen ska värdmedlemsstatens behöriga myndigheter underrätta hemmedlemsstatens behöriga myndigheter om den information som erhållits och om resultat som är relevanta för riskbedömning av institutet eller det finansiella systemets stabilitet i värdmedlemsstaten. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska tillbörligen beakta denna information och dessa resultat när de fastställer sitt program för tillsynsgranskning enligt artikel 96, också med beaktande av det finansiella systemets stabilitet i värdmedlemsstaten.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera de allmänna villkoren för tillsynskollegiernas funktion.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta dessa tekniska standarder i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa tillsynskollegiernas operativa funktionssätt.

Kommissionen ges befogenhet att anta dessa tekniska standarder för genomförande i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

7. EBA ska skicka de förslag till tekniska standarder som avses i punkterna 5 och 6 till kommissionen senast den 31 december 2015.

Artikel 53

Inspektion på plats av filialer etablerade i en annan medlemsstat

1. Om ett institut som är auktoriserat i en medlemsstat driver verksamhet genom en filial i en annan medlemsstat, ska värdmedlemsstaten ge hemmedlemsstatens behöriga myndigheter rätt att, efter underrättelse till värdmedlemsstatens behöriga myndigheter, självständigt eller genom särskilt utsedda personer, utföra inspektion på platsen för att samla in sådan information som avses i artikel 51.
2. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter får också, för kontroll av filialer, tillämpa något av de övriga förfaranden som avses i artikel 116.

AVSNITT

UTBYTE AV INFORMATION OCH TYSTNADSPLIKT

Artikel 54

Tystnadsplikt

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att alla personer som arbetar eller som har arbetat för behöriga myndigheter samt revisorer och experter som är verksamma för behöriga myndigheters räkning ska vara bundna av tystnadsplikt.

Ingen förtrolig information som erhålls i tjänsten får röjas till någon person eller myndighet utom i sammandrag eller i sammanställning som omöjliggör identifikation av enskilda kreditinstitut, dock med förbehåll för fall som omfattas av straffrättslig lagstiftning.

Däremot, i fall då ett kreditinstitut har försatts i konkurs eller underkastats tvångslikvidation, får förtrolig information som inte berör tredje parter som deltar i försök att rädda institutet, yppas vid civilrättsliga eller kommersiella förfaranden.

2. Vad som sägs i punkt 1 ska inte hindra medlemsstaternas behöriga myndigheter från att utbyta uppgifter eller förmedla uppgifter till EBA i enlighet med detta direktiv, förordning [inserted by OP], andra direktiv som gäller för kreditinstitut och artiklarna 31 och 35 i förordning (EU) nr 1093/2010. Den informationen ska vara föremål för villkor rörande tystnadsplikt enligt punkt 1.
3. Det som sägs i punkt 1 ska inte hindra de behöriga myndigheterna från att offentliggöra resultatet av stresstest som genomförts enligt artikel 97 eller 32 i förordning (EU) nr 1093/2010 eller från att översända resultatet av stresstest till EBA med tanke på EBA:s offentliggörande av stresstestresultaten för hela EU.

Artikel 55

Användning av konfidentiell information

Behöriga myndigheter som erhåller konfidentiell information enligt artikel 54 får endast använda den i tjänsten och endast för något av följande syften:

- a) För att kontrollera att villkoren för kreditinstitutens behörighet/rätt att utöva verksamhet är uppfyllda och för att underlätta gruppbaserad eller icke gruppbaserad tillsyn över sådan verksamhet, särskilt med avseende på kontroll av likviditet, soliditet, stora exponeringar och rutiner för administration, redovisning och intern kontroll.
- b) För att ålägga sanktioner.
- c) Vid överklagande av den behöriga myndighetens beslut, inklusive domstolsförfarande, enligt artikel 71.
- d) Vid domstolsförfarande som har inletts enligt särskilda bestämmelser i unionsrätten antagna med avseende på kreditinstitut.

Artikel 56

Samarbetsavtal

I enlighet med artikel 33 i förordning (EU) nr 1093/2010 får medlemsstaterna och EBA ingå samarbetsavtal om utbyte av uppgifter med behöriga myndigheter i tredjeländer samt med myndigheter eller organ i tredjeländer enligt definitionen i artiklarna 57 och 58.1 i detta direktiv, förutsatt att de lämnade uppgifterna är föremål för garantier om tystnadsplikt som

minst är likvärdiga med dem som avses i artikel 54.1 i detta direktiv. Syftet med detta utbyte av uppgifter är att låta nämnda myndigheter eller organ utföra sitt tillsynsuppdrag.

Om informationen ursprungligen kommer från en annan medlemsstat får den inte lämnas vidare utan uttryckligt medgivande från de myndigheter som har lämnat den, och i så fall endast i det syfte som avsågs när dessa myndigheter gav sitt medgivande.

Artikel 57

Utbyte av information inom en medlemsstat

Artikel 54.1 och artikel 55 ska inte utgöra hinder för utbyte av information som sker inom ramen för tillsynsuppdraget mellan behöriga myndigheter i samma medlemsstat, inte heller mellan behöriga myndigheter i olika medlemsstater i de fall då informationen lämnas till

- a) myndigheter med ansvar för tillsyn över andra finansiella organisationer och försäkringsföretag, samt myndigheter med ansvar för tillsyn över finansiella marknader,
- b) organ som har befattning med kreditinstituts likvidation, konkurs och liknande förfaranden,
- c) personer med ansvar för lagstadgad revision av räkenskaperna för kreditinstitut och andra finansiella institut.

Artikel 54.1 och 55 ska inte utgöra hinder för att lämna information till organ som förvaltar system för garanti av insättningar när informationen behövs för dessa organs verksamhet.

I båda dessa fall ska den information som mottagits omfattas av tystnadsplikt på de villkor som anges i artikel 54.1.

Artikel 58

Utbyte av information mellan översynsorgan

1. Utan hinder av artiklarna 54–46 får medlemsstaterna tillåta informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna och
 - a) myndigheter med ansvar för tillsyn över de organ som har befattning med kreditinstituts likvidation, konkurs och liknande förfaranden,
 - b) myndigheter med ansvar för tillsyn över personer med ansvar för lagstadgad revision av räkenskaperna för försäkringsföretag, kreditinstitut, värdepappersföretag och andra finansiella institut.
2. I de fall som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna kräva att minst följande villkor uppfylls:
 - a) Informationen ska användas för att utföra de tillsynsuppgifter som avses i punkt 1.

- b) Den information som mottas i detta sammanhang ska omfattas av tystnadsplikt enligt de villkor som anges i artikel 54.1.
- c) När informationen härrör från en annan medlemsstat får den inte vidarebefordras utan uttryckligt tillstånd från de behöriga myndigheter som har lämnat ut den, och i förekommande fall endast för de ändamål som myndigheterna har medgett.

Medlemsstaterna ska underrätta EBA om namnen på de myndigheter som kan få information enligt punkterna 1 och 2.

- 3. Utan hinder av artiklarna 54–46 får medlemsstaterna, i syfte att stärka stabiliteten och integriteten i det finansiella systemet, tillåta utbyte av information mellan de behöriga myndigheterna och myndigheter eller organ som enligt lag är ansvariga för att upptäcka och utreda överträdelse av bolagsrätten.

I sådana fall ska medlemsstaterna kräva att minst följande villkor uppfylls:

- a) Informationen ska användas för att utföra det uppdrag som anges i första stycket.
 - b) Den information som mottas i detta sammanhang ska omfattas av tystnadsplikt enligt de villkor som anges i artikel 54.1.
 - c) När informationen härrör från en annan medlemsstat får den inte vidarebefordras utan uttryckligt tillstånd från de behöriga myndigheter som har lämnat ut den, och i förekommande fall endast för de ändamål som myndigheterna har medgett.
- 4. Om en medlemsstats sådana myndigheter eller organ som avses i punkt 1 genomför uppdrag för att upptäcka och utreda överträdelse med hjälp av personer som genom sin särskilda kompetens är utsedda till detta och som inte är anställda inom den offentliga förvaltningen, kan möjligheten till det informationsutbyte som avses i första stycket utsträckas till att omfatta dessa personer enligt de villkor som anges i andra stycket.
 - 5. Medlemsstaterna ska underrätta EBA om namnen på de myndigheter eller organ som får motta information enligt denna artikel.
 - 6. För genomförande av punkt 4 ska de myndigheter eller organ som avses i punkt 1 förse de behöriga myndigheter som lämnat ut information med uppgifter om namn och exakt ansvarsområde för de personer som får tillgång till informationen.

Artikel 59

Överlåtelse av information rörande monetära, systemrelaterade och betalningsrelaterade aspekter

- 1. Inget som anges i detta kapitel ska utgöra hinder för en behörig myndighet att överlämna information till följande myndigheter eller organ för deras fullgörande av sina uppdrag:

- a) Centralbanker och andra organ med liknande uppdrag i egenskap av monetära myndigheter, om informationen är relevant för utövandet av deras respektive lagstadgade uppdrag, inklusive bedrivandet av monetär politik och relaterade åtgärder för att tillföra likviditet, tillsyn över systemen för betalningar, clearing och avveckling samt skyddet av det finansiella systemets stabilitet.
 - b) I förekommande fall, andra offentliga myndigheter som ansvarar för övervakningen av betalningssystem.
 - c) Europeiska systemrisknämnden (ESRB), där som informationen är relevant för utförandet av de föreskrivna uppdragen enligt förordning (EU) nr 1092/2010³⁵.
- 2. Inget som anges i detta kapitel ska utgöra hinder för att myndigheter och organ enligt första stycket vidarebefordrar till de behöriga myndigheterna sådana uppgifter som dessa kan behöva för tillämpningen av artikel 55.
 - 3. Informationen som erhålls i detta sammanhang ska omfattas av tystnadsplikt på de villkor som anges i artikel 54.1.
 - 4. I en kritisk situation enligt artikel 109.1 ska medlemsstaterna tillåta att de behöriga myndigheterna omgående skickar information till centralbankerna om informationen är relevant för utövandet av deras lagstadgade uppdrag, inklusive bedrivandet av monetär politik och relaterade åtgärder för att tillföra likviditet, tillsyn över systemen för betalningar, clearing och värdepappersavveckling, och för skyddet av det finansiella systemets stabilitet, samt till ESRB om informationen är relevant för utövandet av dess lagstadgade uppdrag.

Artikel 60

Överföring av information till andra enheter

- 1. Utan hinder av artikel 54.1 och artikel 55 får medlemsstaterna med stöd av bestämmelser i lag tillåta att viss information lämnas ut både till andra organ inom deras nationella centralförvaltningar med ansvar för lagstiftning om tillsyn över kreditinstitut, finansiella institut, investeringstjänster och försäkringsföretag och till tillsynspersonal som företräder sådana organ.

Sådant utlämnande får dock ske endast när det är nödvändigt för utövande av offentlig tillsyn.

I en kritisk situation enligt artikel 109.1 ska medlemsstaterna tillåta att de behöriga myndigheterna lämnar relevant information till alla berörda medlemsstaters sådana organ som anges i första stycket.

- 2. En medlemsstat får tillåta utlämning av viss information relaterad till tillsyn över institut till parlamentariska undersökningskommittéer, revisionsrätter och andra

³⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (EUT L 331, 15.12.2010, s. 1).

liknande enheter med ansvar för undersökningar i en medlemsstat, på följande villkor:

- a) Enheterna har ett helt klart definierat mandat enligt nationell lagstiftning att undersöka eller granska agerandet hos myndigheter med ansvar för tillsyn av institut eller för lagstiftningsåtgärder om sådan tillsyn.
- b) Informationen är strikt nödvändig för fullgörandet av det mandat som avses i led a.
- c) De personer som har tillgång till informationen är föremål för sekretesskrav enligt nationell lagstiftning som säkerställer att informationen inte lämnas ut till personer som inte är ledamot eller arbetstagare i en sådan enhet.
- d) Om informationen ursprungligen kommer från en annan medlemsstat får den endast lämnas vidare om uttryckligt medgivande ges från de behöriga myndigheter som har lämnat den, och endast i det syfte som avsågs när dessa myndigheter gav sitt medgivande.

I den mån utlämnandet av information rörande tillsyn inbegriper behandling av personuppgifter ska all sådan behandling i de enheter som anges ovan följa tillämpliga nationella lagar för genomförande av direktiv 95/46/EG.

Artikel 61

Information som erhålls vid inspektioner på platsen

Medlemsstaterna ska föreskriva att sådan information som erhållits med stöd av artiklarna 52.4, 54.2 och 57 och sådan information som erhållits vid inspektion på platsen i enlighet med artikel 53.1 och 53.2 aldrig får lämnas ut i de fall som anges i artikel 60 utan uttryckligt samtycke av de behöriga myndigheter som lämnat ut informationen, eller av behöriga myndigheterna i den medlemsstat i vilken inspektionen genomfördes.

Artikel 62

Information rörande tjänster för clearing och avveckling

1. Inget i detta kapitel ska hindra de behöriga myndigheterna i en medlemsstat från att vidarebefordra information enligt artiklarna 54–56 till en clearingorganisation eller ett annat liknande organ som enligt nationell lagstiftning har tillstånd att tillhandahålla clearing- eller avvecklingstjänster på någon av deras nationella marknader, om de anser att detta är nödvändigt för att säkerställa att dessa organ kan fungera korrekt vid marknadsaktörers fallissemang eller potentiella fallissemang. Information som erhålls i ett sådant sammanhang ska omfattas av tystnadsplikt på de villkor som anges i artikel 54.1.
2. Medlemsstaterna ska dock se till att information som mottagits enligt artikel 54.2 inte får yppas under de omständigheter som avses i punkt 1 utan uttryckligt medgivande av de behöriga myndigheter som har lämnat den.

AVSNITT III

SKYLDIGHETER FÖR PERSONER ANSVARIGA FÖR DEN LAGENLIGA KONTROLLEN AV ÅRSBOKSLUT OCH SAMMANSTÄLLD ÅRSREDOVISNING

Artikel 63

Skyldigheter för personer ansvariga för den lagenliga kontrollen av årsbokslut och sammanställd årsredovisning

1. Medlemsstaterna ska minst föreskriva att varje person som är auktoriserad enligt direktiv 2006/43/EEG³⁶ och som i ett institut utför ett uppdrag som beskrivs i artikel 51 i direktiv 78/660/EEG³⁷, artikel 37 i direktiv 83/349/EEG³⁸ eller artikel 73 i direktiv 2009/65/EG eller något annat uppdrag föreskrivet i lag, är skyldig att omgående rapportera till de behöriga myndigheterna alla uppgifter eller beslut rörande det institutet som personen har fått kännedom om vid utförandet av sitt uppdrag och som kan
 - a) utgöra en betydande överträdelse av lagar, förordningar eller bestämmelser som reglerar villkoren för auktorisation eller som särskilt reglerar bedrivandet av instituts verksamhet,
 - b) påverka institutets fortsatta drift,
 - c) leda till vägran att godkänna räkenskaperna eller till att reservationer framställs.

Medlemsstaterna ska minst föreskriva att det på samma sätt ska åligga denna person att omgående rapportera alla uppgifter eller beslut som personen får kännedom om vid utförandet av sitt uppdrag enligt första stycket i ett företag som har nära förbindelser härrörande från kontroll över det institut i vilket uppdraget utförs.

2. Om en enligt direktiv 2006/43/EEG auktoriserad person i god tro förser de behöriga myndigheterna med sådana uppgifter eller beslut som avses i punkt 1 utgör detta inte en överträdelse av tystnadsplikt föreskriven i avtal, lag eller annan författning och ska inte medföra något ansvar en sådan person.

³⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning (EUT L 157, 9.6.2006, s. 87).

³⁷ Rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag (EGT L 222, 14.8.1978, s. 11).

³⁸ Rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning (EGT L 193, 18.7.1983, s. 1).

AVSNITT IV

TILLSYNSBEFOGENHETER, BEFOGENHETER ATT UTDÖMA SANKTIONER OCH RÄTT ATT ÖVERKLAGA

Artikel 64

Tillsynsbefogenheter

För tillämpning av punkt 99 och tillämpningen av förordning [inserted by OP] ska de behöriga myndigheterna minst ha följande befogenheter:

- (a) Kräva att instituten har specifikt baskapital relaterat till riskelement och risker som inte täcks av artikel 1 i förordning [inserted by OP], enligt det som de behöriga myndigheterna slår fast enligt artikel 98.
- (b) Kräva förstärkning av de styrformer, metoder, rutiner och strategier som genomförs för att följa artiklarna 72–74.
- (c) Kräva att kreditinstitut i samband med kravet på kapitalbas tillämpar en särskild reserveringspolitik eller behandlar tillgångar på särskilt sätt.
- (d) Begränsa instituts affärsverksamhet, operationer eller nätverk eller kräva avyttring av verksamheter som innebär överdrivna risker för institutets sundhet.
- (e) Kräva reduktion av den inneboende risken i institutens verksamheter, produkter och system.
- (f) Kräva att institut begränsar den rörliga ersättningen till en procentandel av nettointäkterna när denna är oförenlig med upprätthållandet av en sund kapitalbas.
- (g) Kräva att institut använder nettovinster för att förstärka kapitalbasen, inklusive begränsa eller förbjuda utdelning till aktieägare eller medlemmar i institutet.
- (h) Kräva extra eller frekventare rapportering, inklusive rapporter om kapital- och likviditetspositioner.
- (i) Ålägga begränsningar för löptidsobalanser mellan tillgångar och skulder.
- (j) Förbjuda betalning eller utbetalning av dividend eller räntor från tilläggsinstrument för primärkapital.

Artikel 65

Sanktioner

1. Medlemsstaterna ska se till att deras berörda behöriga myndigheter kan ålägga lämpliga administrativa sanktioner och åtgärder om det förekommer överträdelse av bestämmelserna i förordning [inserted by OP] eller de nationella bestämmelser som

har antagits för genomförande av detta direktiv, och se till att dessa tillämpas. Sådana sanktioner och åtgärder ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

2. Medlemsstaterna ska se till att sanktioner i samband med överträdelser av skyldigheter som är tillämpliga på institut, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag och holdingföretag med blandad verksamhet även kan omfatta styrelseledamöter och alla andra personer som enligt nationell lag är ansvariga för överträdelsen.
3. De berörda myndigheterna ska ges alla de undersökningsbefogenheter som de behöver för att utföra sina uppgifter. När de behöriga myndigheterna utövar sina sanktioneringsbefogenheter ska de fungera i nära samarbete för att se till att sanktionerna eller åtgärderna ger önskat resultat, och de ska samordna sina åtgärder när de hanterar gränsöverskridande fall.

Artikel 66

Auktoriseringskrav och krav för förvärv av kvalificerade innehav

1. Denna artikel ska tillämpas på följande:
 - a) Verksamhet där insättningar eller andra återbetalbara medel tas emot från allmänheten utan att det gäller ett kreditinstitut, i strid med artikel 3.
 - b) Start av verksamhet som kreditinstitut utan att ha auktorisation, i strid med artikel 9.
 - c) Förvärv, direkt eller indirekt, av kvalificerat innehav i ett kreditinstitut eller ytterligare ökning, direkt eller indirekt, av ett sådant kvalificerat innehav i ett kreditinstitut som leder till att andelen rösträtter eller andelen kapitalinnehav når eller överskrider 20 procent, 30 procent eller 50 procent eller så att kreditinstitutet blir ett dotterföretag (nedan kallat det föreslagna förvärvet) utan att skriftligen underrätta de behöriga myndigheterna för det kreditinstitut där förvärv eller ökning av kvalificerat innehav planeras, i strid mot artikel 22.1.
 - d) Avyttring, direkt eller indirekt, av kvalificerat innehav i ett kreditinstitut eller minskning av kvalificerat innehav så att andelen av rösträtterna eller kapitalinnehavet faller under 20 procent, 30 procent eller 50 procent eller så att kreditinstitutet upphör vara dotterföretag, utan att skriftligen underrätta de behöriga myndigheterna, i strid mot artikel 25.
2. Medlemsstaterna ska se till att de administrativa sanktionerna och åtgärderna i de fall som avses i punkt 1 inbegriper minst följande:
 - a) Ett offentligt utlåtande med angivelse av fysisk eller juridisk person och överträdelsens karaktär.
 - b) En order enligt vilken det krävs att den fysiska eller juridiska personen upphör med sitt agerande och inte upprepar detta agerande.

- c) I fråga om en juridisk person, administrativa böter på upp till 10 % av företagets totala årsomsättning under det föregående räkenskapsåret; i fall där företaget är ett dotterbolag till ett moderföretag, ska den relevanta totala årsomsättningen vara den totala årsomsättning som följer av de konsoliderade räkenskaperna för det sista moderföretaget under det föregående räkenskapsåret.
- d) I fråga om en fysisk person, administrativa böter på upp till 5 000 000 euro eller, i medlemsstater där den officiella valutan inte är euro, motsvarande värde i nationell valuta dagen för antagandet av detta direktiv.
- e) Administrativa böter på upp till två gånger beloppet för den fördel som erhållits genom överträdelsen, i fall där denna fördel kan fastställas.

Artikel 67

Övriga bestämmelser

1. Denna artikel ska tillämpas under följande omständigheter:

- (a) Ett institut har fått auktorisation på grundval av oriktiga uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt, i strid mot artikel 18 b.
- (b) Ett institut som har fått kännedom om förvärv eller avyttringar av innehav i institutets kapital som leder till att innehaven överstiger eller understiger något av de gränstal som anges i artikel 22.1 och artikel 25 underlåter att underrätta de behöriga myndigheterna om detta, i strid mot första stycket i artikel 26.1.
- (c) Ett institut som är börsnoterat på en reglerad marknad enligt hänvisningen i den lista som ESMA ska offentliggöra enligt artikel 47 i direktiv 2004/39/EG underlåter att minst årligen underrätta de behöriga myndigheterna om namnen på aktieägare och medlemmar som har kvalificerade innehav samt storleken på sådana innehav, i strid mot andra stycket i artikel 26.1.
- (d) Ett institut har inte inrättat företagsledning enligt kraven från de behöriga myndigheterna i enlighet med de nationella bestämmelser som genomför artikel 73.
- (e) Ett institut underlåter att rapportera information om skyldigheten att uppfylla kravet på baskapital enligt artikel 87 i förordning [inserted by OP] till de behöriga myndigheterna enligt vad som krävs i första stycket i artikel 95.1 i den förordningen.
- (f) Ett institut underlåter att förse de behöriga myndigheterna med rapport om uppgifterna rörande kapitalkraven enligt artikel 96 i förordning [inserted by OP].
- (g) Ett institut underlåter att förse de behöriga myndigheterna med rapport med information om en stor exponering enligt det som krävs i artikel 383.1 i förordning [inserted by OP].

- (h) Ett institut underlåter att förse de behöriga myndigheterna med rapport om likviditet enligt artikel 403.1 och 403.2 i förordning [inserted by OP].
 - (i) Ett institut underlåter att lämna uppgifter om sin skuldsättningsgrad till de behöriga myndigheterna enligt det som krävs i artikel 417.1 i förordning [inserted by OP].
 - (j) Ett institut håller inte kontinuerligt de likvida tillgångar som krävs enligt artikel 401 i förordning [inserted by OP].
 - (k) Ett institut utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 384 i förordning [inserted by OP].
 - (l) Ett institut är exponerat för kreditrisken från en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren enligt artikel 394 i förordning [inserted by OP].
 - (m) Ett institut underlåter att lämna information enligt artikel 418.1–3 eller artikel 436.1 i förordning [inserted by OP].
2. Utan att det påverkar de behöriga myndigheternas tillsynsbefogenheter enligt artikel 64 ska medlemsstaterna se till att i de fall som anges i punkt 1 ska de administrativa sanktionerna och åtgärderna som kan tillämpas inkludera minst följande:
- a) Ett offentligt utlåtande med angivelse av fysisk eller juridisk person och överträdelsens karaktär.
 - b) En order enligt vilken det krävs att den fysiska eller juridiska personen upphör med sitt agerande och inte upprepar detta agerande.
 - c) I fråga om ett institut, återkallelse av institutets auktorisation enligt artikel 18.
 - d) Tillfälligt förbud för en ledamot av institutets styrelse eller annan fysisk person som hålls ansvarig att utöva sitt uppdrag i institut.
 - e) I fråga om en juridisk person, administrativa böter på upp till 10 procent av den juridiska personens totala årsomsättning under det föregående räkenskapsåret; i fall där den juridiska personen är ett dotterbolag till ett moderföretag, ska den relevanta totala årsomsättningen vara den totala årsomsättning som följer av de konsoliderade räkenskaperna för det sista moderföretaget under det föregående räkenskapsåret.
 - f) I fråga om en fysisk person, administrativa böter på upp till 5 000 000 euro eller, i medlemsstater där den officiella valutan inte är euro, motsvarande värde i nationell valuta på den dag då detta direktiv träder i kraft.
 - g) Administrativa böter på upp till två gånger beloppet för den vinst som erhållits eller de förluster som undvikits genom överträdelsen, i fall där dessa kan fastställas.

Artikel 68

Offentliggörande av sanktioner

Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna utan otillbörligt dröjsmål offentliggör alla sanktioner eller åtgärder som har ålagts till följd av överträdelse av bestämmelserna i förordning [inserted by OP] eller av de nationella bestämmelser som har antagits för att genomföra detta direktiv, inklusive information om överträdelsens typ och karaktär och uppgifter om ansvariga personer, utom om ett sådant offentliggörande utgör ett allvarligt hot mot de finansiella marknadernas stabilitet. Om offentliggörandet skulle orsaka oproportionell skada för de berörda parterna ska de behöriga myndigheterna offentliggöra sanktionerna på anonym grund.

Artikel 69

Verkningsfull tillämpning av sanktioner och de behöriga myndigheternas utövande av sanktionsbefogenheter

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna, när de fastställer typen av administrativa sanktioner eller åtgärder och nivån på administrativa böter, beaktar alla relevanta omständigheter, i vilket ingår följande:
 - a) Överträdelsens allvarlighetsgrad och varaktighet.
 - b) Den fysiska eller juridiska personens grad av ansvar.
 - c) Den fysiska eller juridiska personens finansiella ställning, som den indikeras genom den ansvariga juridiska personens totala omsättning eller den ansvariga fysiska personens årsinkomst.
 - d) Omfattningen av erhållna fördelar eller undvikande av förluster för den fysiska eller juridiska personen, i den mån de kan bestämmas.
 - e) Förluster för tredje parter orsakade av överträdelsen, i den mån de kan fastställas.
 - f) Den fysiska eller juridiska personens vilja att samarbeta med den behöriga myndigheten.
 - g) Tidigare överträdelser som den fysiska eller juridiska personen har gjort sig skyldig till.
2. EBA ska utfärda riktlinjer till de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 16 i förordning ((EU) nr 1093/2010 om typerna av administrativa åtgärder och sanktioner och nivån på administrativa böter.

Artikel 70

Rapportering av överträdelser

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna etablerar effektiva mekanismer för att uppmuntra rapportering av överträdelser av bestämmelserna i förordning [inserted by OP] och nationella bestämmelser för genomförande av detta direktiv till de behöriga myndigheterna.
2. Bland de mekanismer som avses i punkt 1 ska minst följande ingå:
 - a) Särskilda förfaranden för mottagande av rapporter om överträdelser och uppföljning av dem.
 - b) Tillbörligt skydd för anställda i institut som anmäler överträdelser inom institutet.
 - c) Skydd av personuppgifter både för den person som anmäler överträdelser och den fysiska eller juridiska person som anklagas för att vara ansvarig för en överträdelse, i enlighet med de principer som fastställs i direktiv 95/46/EG.
3. Medlemsstaterna ska kräva att instituten har inrättat lämpliga rutiner för att deras anställda ska kunna anmäla överträdelser internt genom en särskild kanal.

Artikel 71

Rätt att överklaga

Medlemsstaterna ska se till att beslut och åtgärder som antas för att följa lagar, författningar och administrativa bestämmelser som har antagits i enlighet med detta direktiv eller förordning [inserted by OP] är föremål för rätten att överklaga. En möjlighet till domstolsprövning ska också finnas för fall då inget beslut har fattats inom sex månader från inlämnandet av en auktorisationsansökan, som innehåller alla de uppgifter som krävs enligt gällande bestämmelser.

Kapitel 2

Granskningsprocesser

AVSNITT I

INTERN PROCESS FÖR BEDÖMNING AV KAPITALTÄCKNING

Artikel 72

Internt kapital

Instituten ska ha infört sunda, effektiva och heltäckande strategier och metoder för att fortlöpande värdera och upprätthålla internt kapital som till belopp, slag och fördelning enligt deras uppfattning är tillräckligt för att täcka karaktären och nivån på de risker som de är eller kan komma att bli exponerade för.

Dessa strategier och metoder ska regelbundet ses över internt för att säkerställa att de fortsätter vara heltäckande och står i proportion till karaktären, omfattningen och komplexiteten för det berörda institutets verksamhet.

AVSNITT

STYRFORMER, METODER OCH RUTINER I INSTITUT

UNDERAVSNITT 1

ALLMÄNNA PRINCIPER

Artikel 73

Förfaranden och interna kontrollrutiner

1. De behöriga myndigheterna ska kräva att varje institut har en robust företagsstyrning, i vilket ingår en klar organisationsstruktur med väldefinierade, öppna och enhetliga ansvarskedjor, effektiva förfaranden för att identifiera, hantera, övervaka och rapportera risker som institutet är eller kan bli exponerat för, tillbörliga interna kontrollrutiner, inklusive sunda administrations- och redovisningsförfaranden, och ersättningspolicy och -metoder som är förenliga med och främjar sund och effektiv riskhantering.
2. De styrformer, metoder och rutiner som avses i punkt 1 ska vara omfattande och stå i proportion till karaktären, omfattningen och komplexiteten hos institutets verksamhet. De tekniska kriterier som fastställs i underavsnitten 2 och 3 ska beaktas.

3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera de styrformer, metoder och rutiner som avses i punkt 1, i enlighet med principerna om proportionalitet och omfattning enligt punkt 2.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2015.

Artikel 74

Tillsyn över ersättningspolicy

1. De behöriga myndigheterna ska använda den information som insamlats enligt kriterierna för utlämnande som fastställs i artikel 435.1 i förordning [inserted by OP] för att riktmärka ersättningstrender och -förfaranden. De behöriga myndigheterna ska lämna denna information till EBA.
2. EBA ska utfärda riktlinjer för sund ersättningspolicy som är i överensstämmelse med principerna enligt artikel 88. Riktlinjerna ska beakta principerna om sund ersättningspolicy enligt kommissionens rekommendation av den 30 april 2009 om ersättningspolicy inom finanstjänstesektorn³⁹.

ESMA ska i nära samarbete med EBA utarbeta riktlinjer om ersättningspolicy för personalkategorier som deltar i tillhandahållandet av investeringstjänster och verksamhet enligt det som avses i punkt 2 i artikel 4.1 i direktiv 2004/39/EG.

EBA ska använda informationen som den mottagit från behöriga myndigheter enligt punkt 3 för att riktmärka ersättningstrender och praxis på unionsnivå.

3. De behöriga myndigheterna ska samla in information om antalet personer per institut som erhåller en ersättning på minst 1 miljon euro, vilket affärsområde det rör sig om samt ersättningsens beståndsdelar såsom lön, rörlig ersättning, långsiktiga förmåner och pensionsavsättningar. Denna information ska förmedlas till EBA som ska offentliggöra den i ett gemensamt rapporteringsformat med sammandrag per hemmedlemsstat. EBA kan utarbeta riktlinjer för att underlätta tillämpningen av denna punkt och säkerställa enhetligheten hos den information som samlas in.

³⁹ K(2009) 3159.

UNDERAVSNITT 2

TEKNISKA KRITERIER FÖR ORGANISATION OCH RISKHANTERING

Artikel 75

Riskhantering

1. De behöriga myndigheterna ska se till att styrelsen godkänner och regelbundet ser över strategier och riktlinjer för att ta på sig, hantera, övervaka och reducera de risker som instituten är exponerade eller kan exponeras för, bl.a. de risker som är en följd av det makroekonomiska klimat i vilket de verkar i förhållande till konjunkturcykelns olika faser.
2. De behöriga myndigheterna ska se till att styrelsen avdelar tillräckligt med tid för tillsyn när det gäller riskfrågor.
3. De behöriga myndigheterna ska se till att instituten inrättar en riskkommitté som ska bestå av styrelseledamöter som inte är anställda i det berörda institutet. Riskkommitténs medlemmar ska ha tillbörliga kunskaper, färdigheter och sakkunskap för att till fullo förstå och kunna övervaka institutets riskstrategi och riskbenägenhet.

Riskkommittén ska fungera som rådgivare för styrelsen i dess egenskap av övervakande organ när det gäller institutets samlade nuvarande och framtida riskbenägenhet och riskstrategi och bistå styrelsen i dess övervakning av strategins genomförande.

De behöriga myndigheterna får tillåta att ett institut inte inrättar en separat riskkommitté med beaktande av karaktären, omfattningen och komplexiteten hos kreditinstitutets verksamhet.

4. De behöriga myndigheterna ska se till att riskkommittén eller, om en sådan kommitté inte har inrättats, styrelsen i sin övervakande funktion regelbundet kommunicerar med institutets riskhanteringsfunktion och om lämpligt har tillgång till extern expertis.

Riskkommittén eller, om en sådan kommitté inte har inrättats, styrelsen i egenskap av övervakande organ, ska fastställa karaktären, mängden, formatet och frekvensen för den riskinformation som den ska få från den verkställande ledningen.

5. De behöriga myndigheterna ska se till att instituten har en riskhanteringsfunktion som är fristående från de operativa funktionerna och ledningsfunktionerna och som har tillräcklig auktoritet, tyngd, resurser och möjlighet att vända sig direkt till styrelsen.

Riskhanteringsfunktionen ska ha ansvaret för att identifiera, mäta och rapportera om riskexponeringar. Riskhanteringsfunktionen ska aktivt delta i utarbetandet av institutets riskstrategi och i alla betydande riskhanteringsbeslut.

Riskhanteringsfunktionen ska kunna lämna en fullständig syn på alla slags risker som gäller för institutet.

Riskhanteringsfunktionen bör vid behov kunna rapportera direkt till styrelsen i dess övervakande funktion, oberoende av den verkställande ledningen.

Chefen för riskhanteringsfunktionen ska vara en oberoende högre befattningshavare med särskilt ansvar för riskhantering. Om institutet har en verksamhet vars karaktär, omfattning och komplexitet inte motiverar att det finns en speciellt utnämnd person, kan en annan högre befattningshavare inom institutet sköta uppdraget, förutsatt att det inte förekommer intressekonflikter.

Chefen för riskhanteringsfunktionen ska inte kunna avsättas utan att styrelsen, i egenskap av övervakande organ, godkänner detta och ska vid behov kunna vända sig direkt till styrelsen i dess egenskap av övervakande organ.

Artikel 76

Interna metoder för beräkning av baskapitalkraven

1. De behöriga myndigheterna ska se till att instituten vidtar lämpliga åtgärder för att utarbeta metoder baserade på interna värderingar för beräkning av kraven på baskapital för kreditrisk när exponeringar är betydande i absoluta termer och de samtidigt har ett stort antal betydande motparter.
2. De behöriga myndigheterna ska se till att instituten vidtar lämpliga steg för att utarbeta och använda interna modeller för beräkning av baskapitalkraven för specifik risk för skuldinstrument i handelslagret, tillsammans med interna modeller för beräkning av baskapitalkraven för fallissemangs- och migrationsrisker när deras exponeringar för specifika risker är betydande i absoluta termer och de har ett stort antal betydande positioner i skuldinstrument från olika emittenter.
3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att ytterligare definiera vad som avses med *när exponeringar är betydande i absoluta termer* som avses i punkterna 1 och 2 samt tröskelvärdena för stort antal betydande motparter eller nettopositioner i skuldinstrument från olika emittenter. EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast 1 januari 2014.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artikel 14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 77

Kreditrisk och motpartsrisk

De behöriga myndigheterna ska säkerställa följande

- (a) Kreditgivningen är baserad på sunda och väldefinierade kriterier. Förfarandet för att godkänna, ändra, förnya och återfinansiera krediter är klart fastställt.

- (b) Institutet har interna metoder som gör att de kan bedöma kreditrisken för exponeringar för enskilda låntagare, säkerheter och motparter såväl som kreditrisken på portfolionivå. De interna metoderna får framför allt inte uteslutande eller slentrianmässigt utgå från externa kreditbetyg. I fall där kraven på bas kapital baserar sig på värdering som görs av ett externt ratinginstitut eller baserar sig på det faktum att en exponering inte har värderats, ska instituten använda sina egna metoder för att bedöma lämpligheten hos rankningen av kreditrisken implicit i dessa krav på kapitalbas och beakta resultatet vid tilldelningen av internt kapital.
- (c) Den löpande förvaltningen och övervakningen av de olika kreditriskbärande portföljerna och exponeringarna för institutet, inklusive för identifiering och hantering av problemkrediter och genomförande av behövliga värdereregleringar och avsättningar, görs genom effektiva system.
- (d) Kreditportföljerna har en lämplig diversifiering med hänsyn till kreditinstitutets målmarknader och övergripande kreditstrategi.

Artikel 78

Kvarstående risk

De behöriga myndigheterna ska se till att risken för att kreditinstitutets godkända kreditriskreducerande tekniker visar sig vara mindre effektiva än förväntat åtgärdas och kontrolleras genom skriftliga riktlinjer och förfaranden.

Artikel 79

Koncentrationsrisk

De behöriga myndigheterna ska se till att koncentrationsrisker som uppstår till följd av exponering mot motparter, inklusive centrala motparter, grupper av motparter med inbördes anknytning och motparter inom samma ekonomiska sektor, geografiska region eller samma verksamhet eller råvara samt tillämpning av metoder för kreditriskreducering, särskilt inklusive risker i samband med stora indirekta kreditexponeringar såsom en enda emittent av säkerheter, åtgärdas och kontrolleras genom skriftliga riktlinjer och förfaranden.

Artikel 80

Värdepapperiseringsrisk

1. De behöriga myndigheterna ska se till att risker som uppkommer till följd av värdepapperiseringstransaktioner där kreditinstitutet är investerare, originator eller medverkande institut, inbegripet anseenderisker som kan uppstå i förbindelse med komplexa strukturer och produkter, utvärderas och åtgärdas genom lämpliga strategier och förfaranden för att säkerställa att transaktionens ekonomiska innehåll avspeglas fullständigt i riskbedömningen och ledningens beslut.

2. De behöriga myndigheterna ska se till att likviditetsplaner för att åtgärda effekterna av både planerad och förtida amortering finns vid de kreditinstitut som genomför rullande värdepapperisering med bestämmelser om förtida amortering.

Artikel 81

Marknadsrisk

1. De behöriga myndigheterna ska se till att riktlinjer och förfaranden införs för mätning och hantering av alla väsentliga källor till och effekter av marknadsrisker.
2. När en kort position förfaller före en lång position ska de behöriga myndigheterna se till att instituten också vidtar åtgärder mot risken för likviditetsbrist.
3. Det interna kapitalet ska vara tillräckligt för betydande marknadsrisker som inte är föremål för kravet på baskapital.

Institut som vid beräkning av baskapitalkraven för positionsrisk enligt del III avdelning IV kapitel 2 i förordning [inserted by OP] har nettat sina positioner i en eller flera av de aktieslag som utgör en aktieindextermin mot en eller flera positioner i aktieindexterminen eller andra aktieindexprodukter, har tillräckligt internt kapital för att täcka basrisken för förluster orsakade av att terminernas eller andra produkters värde inte varierar på precis samma sätt som de ingående aktierna, och instituten ska också göra detta när de har motstående positioner i aktieindexterminer som inte är identiska med avseende på förfallotidpunkt eller sammansättning eller bäggedera.

När institut använder behandlingen enligt artikel 334 i förordning [inserted by OP] ska de se till att de har tillräckligt internt kapital mot risken för förluster som finns mellan tidpunkten för det ursprungliga åtagandet och nästa arbetsdag.

Artikel 82

Ränterisk som uppstår från verksamhet utanför handelslagret

De behöriga myndigheterna ska se till att instituten inför system för värdering och hantering av risker från potentiella ändringar av räntesatser som påverkar institutets verksamhet utanför handelslagret.

Artikel 83

Operativ risk

1. De behöriga myndigheterna ska se till att instituten tillämpar policy och förfaranden för att utvärdera och hantera exponeringen för operativa risker, även i fråga om extrema händelser med stor inverkan. Institutet ska ange vad som utgör operativ risk vid tillämpningen av policy och förfaranden.
2. De behöriga myndigheterna ska se till att det finns beredskaps- och kontinuitetsplaner för att säkerställa ett kreditinstituts förmåga att fortlöpande

bedriva sin verksamhet och begränsa förlusterna vid en allvarlig störning i verksamheten.

Artikel 84

Likviditetsrisk

1. De behöriga myndigheterna ska se till att det finns robusta strategier, riktlinjer, förfaranden och system för identifiering, mätning, hantering och övervakning av likviditetsrisker över lämpliga tidsperioder, inklusive intradag, för att säkerställa att instituten håller likviditetsbuffertar på adekvat nivå. Dessa strategier, riktlinjer, förfaranden och system ska anpassas efter olika affärsområden, valutor, filialer och juridiska personer och de ska omfatta adekvata mekanismer för allokering av likviditetskostnader, vinster och risker.
2. De strategier, riktlinjer, förfaranden och system som avses i punkt 1 ska vara proportionella i förhållande till institutets komplexitet, riskprofil och verksamhet och den risktolerans som fastställts av styrelsen och återspegla institutets betydelse i varje medlemsstat där det bedriver verksamhet. Institutet ska underrätta samtliga berörda affärsområden om risktoleransen.
3. De behöriga myndigheterna ska se till att instituten tar fram metoder för identifiering, mätning, hantering och övervakning av finansieringspositioner. Dessa metoder ska omfatta nuvarande och förväntade väsentliga kassaflöden i och från tillgångar, skulder och poster utanför balansräkningen inklusive ansvarsförbindelser och den eventuella effekten på anseenderisken.
4. De behöriga myndigheterna ska se till att instituten skiljer mellan tillgångar som är pantsatta och icke-pantsatta tillgångar som är ständigt tillgängliga, framför allt i kritiska situationer. De ska också ta hänsyn till den juridiska person där tillgångarna ligger, det land där tillgångarna enligt lag är registrerade antingen i ett register eller på ett konto samt deras godtagbarhet, och de ska följa med hur tillgångarna snabbt kan mobiliseras.
5. De behöriga myndigheterna ska se till att instituten också beaktar de befintliga juridiska, tillsynsmässiga och operativa begränsningarna för potentiella överföringar av likviditet och icke-pantsatta tillgångar mellan olika enheter, såväl inom som utom EES.
6. De behöriga myndigheterna ska se till att instituten beaktar olika verktyg för likviditetsriskreducering, inbegripet system med gränsvärden och likviditetsbuffertar för att kunna motstå ett brett urval olika stresshändelser, och en tillräckligt diversifierad finansieringsstruktur och tillgång till finansieringskällor. Dessa arrangemang ska ses över regelbundet.
7. De behöriga myndigheterna ska se till att alternativa scenarier för likviditetspositioner och riskreducering beaktas och att antagandena som ligger bakom beslut gällande finansieringspositionen ses över regelbundet. I detta syfte ska alternativa scenarier särskilt beakta poster utanför balansräkningen och andra ansvarsförbindelser, inklusive sådana som avser specialföretag för

värdepapperisering eller andra specialföretag som avses i förordning [inserted by OP], gentemot vilka institutet agerar som medverkande institut eller tillhandahåller ett väsentligt likviditetsstöd.

8. De behöriga myndigheterna ska se till att instituten beaktar den potentiella effekten av institutspecifika, marknadsomfattande och kombinerade alternativa scenarier. Olika tidsperioder och olika grader av stressförhållanden ska beaktas.
9. De behöriga myndigheterna ska se till att instituten justerar sina strategier, interna riktlinjer och gränsvärden för likviditetsrisker och utarbetar effektiva krisplaner med beaktande av resultatet av de alternativa scenarier som avses i punkt 7.
10. De behöriga myndigheterna ska se till att instituten har likviditetsåterställningsplaner med tillbörliga strategier och lämpliga genomförandeåtgärder som kan sättas in vid eventuella likviditetsbrister, även för filialer som är etablerade i en annan medlemsstat. Sådana planer ska testas regelbundet, uppdateras på grundval av resultatet av de alternativa scenarier som avses i punkt 7 och rapporteras till och godkännas av den verkställande ledningen så att motsvarande justeringar kan göras av interna riktlinjer och förfaranden. Institutet ska vidta de nödvändiga operativa stegen på förhand för att säkerställa att planerna för återhämtning av likviditet kan genomföras omedelbart. För kreditinstitut ska sådana operativa steg innebära innehav av säkerheter som är omedelbart tillgängliga för centralbanksfinansiering. I detta ingår att vid behov hålla säkerheter i en annan medlemsstats valuta eller valutan i ett tredjeland som kreditinstitutet har exponering mot och, när det är operativt nödvändigt, inom en värdmedlemsstats territorium eller ett tredjelands territorium vars valuta institutet har exponering mot.

Artikel 85

Risk för alltför hög skuldsättningsgrad

1. De behöriga myndigheterna ska se till att institutet har riktlinjer och förfaranden för identifiering, hantering och övervakning av risken för alltför hög skuldsättningsgrad. Som mått för att bedöma om det föreligger en alltför hög skuldsättningsgrad ska bl.a. användas den skuldsättningsgrad som fastställts i enlighet med artikel 416 i förordning [inserted by OP] och obalanser mellan tillgångar och skulder.
2. De behöriga myndigheterna ska se till att instituten hanterar risken för en alltför hög skuldsättningsgrad genom försiktighetstänkande där tillbörlig hänsyn tas till potentiella öknings av risken för överstor hävstångseffekt orsakad av minskningar av institutets baskapital genom förväntade eller inträffade förluster, beroende på de tillämpliga redovisningsreglerna. För detta ska instituten kunna klara av en rad olika stresshändelser som rör risken för en alltför hög skuldsättningsgrad.

UNDERAVSNITT 3

STYRNING

Artikel 86

Styrningssystem

1. Medlemsstaterna ska se till att styrelsen definierar och övervakar genomförandet av de styrningssystem som ska säkerställa effektiv och ansvarsfull ledning av ett institut, i vilket ingår uppdelning av ansvar inom organisationen och förebyggande av intressekonflikter.

Dessa system ska uppfylla följande principer:

- (a) Styrelsen ska ha det övergripande ansvaret för institutet, i vilket ingår att godkänna och övervaka genomförandet av institutets strategiska mål, riskstrategi och interna styrning.
- (b) Styrelsen ska ansvara för den effektiva övervakningen av den verkställande ledningen.
- (c) Ordföranden i styrelsen för ett institut får inte samtidigt vara verkställande direktör i samma institut, såvida detta inte är motiverat och har godkänts av de behöriga myndigheterna.

De behöriga myndigheterna ska se till att styrelsen övervakar och regelbundet utvärderar effektiviteten hos institutets styrningssystem och vidtar tillbörliga åtgärder för att ta itu med eventuella brister.

2. De behöriga myndigheterna ska se till att instituten inrättar en utnämningsskommitté som består av styrelseledamöter som inte är anställda i det berörda institutet.

Utnämningsskommittén ska ha följande uppdrag:

- a) Hitta och rekommendera kandidater för lediga platser i styrelsen som styrelsen i egenskap av övervakande organ ska godkänna. Kommittén bör samtidigt bedöma den samlade kompetens, kunskap och erfarenhet som finns i styrelsen, utarbeta en beskrivning av de uppgifter som den lediga posten innefattar och den kompetens som krävs, samt bedöma den förväntade tidsinsatsen.
- b) Regelbundet utvärdera styrelsens storlek, sammansättning och funktion och ge den rekommendationer för ändringar av tillsynen.
- c) Regelbundet utvärdera kunskaper, färdigheter och erfarenhet hos enskilda styrelseledamöter och hos styrelsen som helhet, och rapportera till styrelsen i egenskap av övervakande organ.
- d) Regelbundet granska styrelsens policy för val och utnämning till den verkställande ledningen och lämna rekommendationer till styrelsen.

I sitt arbete ska utnämningsskommittén ha rätt att använda alla slag av resurser den bedömer vara lämpliga, inklusive extern rådgivning, och den bör få tillräckliga ekonomiska medel till sitt förfogande för detta.

De behöriga myndigheterna får tillåta att ett institut inte inrättar en separat utnämningsskommitté med beaktande av karaktären, omfattningen och komplexiteten hos institutets verksamhet.

När styrelsen enligt nationell lagstiftning inte har behörighet inom ramen för utnämningen av sina ledamöter, ska denna punkt inte vara tillämplig.

Artikel 87

Styrelsen

1. De behöriga myndigheterna ska kräva att alla ledamöter i instituts styrelser alltid ska ha ett tillräckligt gott anseende, tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenhet och avsätta tillräckligt med tid för att kunna utföra sina plikter. Ledamöter i styrelsen ska i synnerhet uppfylla följande krav:
 - (a) De ska avsätta tillräckligt med tid för att kunna utföra sina uppdrag i institutet. En styrelseledamot får inte samtidigt
 - i) vara anställd styrelseledamot i ett bolag och ej anställd styrelseledamot i två bolag,
 - ii) vara ej anställd styrelseledamot i fyra bolag.

Om en person är anställd styrelseledamot i ett bolag och ej anställd styrelseledamot i ett annat bolag inom en och samma koncern ska detta räknas som ett enda styrelseuppdrag.

De behöriga myndigheterna får ge en ledamot av styrelsen tillåtelse att utöva fler styrelseuppdrag än tillåtet förutsatt att detta inte hindrar ledamoten från att avsätta tillräckligt med tid för att utföra sina uppgifter inom institutet, med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet och arten, omfattningen och komplexitetsgraden hos institutets verksamhet.

 - (b) Styrelsen ska som helhet ha tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att kunna förstå institutets verksamhet inklusive de främsta riskerna.
 - (c) Varje ledamot av styrelsen ska agera med ärlighet, integritet och oberoende, för att vid behov kunna ifrågasätta den verkställande ledningens beslut.
2. De behöriga myndigheterna ska kräva att instituten avsätter tillräckligt med personalresurser och finansiella resurser för att installera och utbilda styrelseledamöter.
3. De behöriga myndigheterna ska kräva att institut beaktar mångfald som ett av kriterierna för val av styrelseledamöter. Institutet ska särskilt ha en policy för att

främja mångfald i fråga om kön, ålder, geografiskt ursprung, utbildning och yrkesbana i styrelsen.

4. De behöriga myndigheterna ska använda den information som insamlats enligt kriterierna för utlämnande som fastställs i artikel 422 i förordning [inserted by OP] för att riktmärka metoderna för att erhålla mångfald. De behöriga myndigheterna ska lämna denna information till EBA. EBA ska använda denna information för att riktmärka metoderna för diversifiering på unionsnivå.
5. EBA ska utforma förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera följande:
 - (a) Vad som avses med begreppet avsätta tillräckligt med tid, när det gäller den tid som en styrelseledamot måste avsätta för att kunna utföra sina uppgifter, i förhållande till omständigheterna i det enskilda fallet och karaktären, omfattningen och komplexiteten hos institutets verksamhet som den behöriga myndigheten måste beakta när den ger en styrelseledamot tillstånd att kombinera flera styrelseuppdrag än vad som är tillåtet enligt punkt 1 a.
 - (b) Begreppet tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter i styrelsen som helhet, såsom anges i punkt 1 b.
 - (c) Begreppen ärlighet, integritet och oberoende, i enlighet med vilka en styrelseledamot ska agera enligt punkt 1 c.
 - (d) Vad som avses med begreppet tillräckliga personalresurser och finansiella resurser för att installera och utbilda styrelseledamöter på det sätt som avses i punkt 2.
 - (e) Begreppet mångfald, vilket enligt punkt 3 ska beaktas vid utseende av styrelseledamöter.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast 31 december 2015.

Artikel 88

Ersättningspolicy

1. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att artiklarna 88.2–91 tillämpas för institut på grupp-, moderföretags- och dotterföretagsnivå, inklusive sådana som är etablerade i finansiella offshore-centrum.
2. De behöriga myndigheterna ska se till att instituten, när de fastställer och genomför sin totala ersättningspolicy, inklusive löner och diskretionära pensionsförmåner för personalkategorier, inbegripet den verkställande ledningen, risktagare, personal som utövar kontrollfunktioner och alla anställda vars totala ersättning medför att de

kommer i samma ersättningsklass som den verkställande ledningen och risktagare vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på institutens riskprofil, iakttar följande principer på ett sätt och i den omfattning som är lämpligt med hänsyn till deras storlek, interna organisation och verksamhetens karaktär, omfattning och komplexitetsgrad:

- a) Ersättningspolicyn är förenlig med och främjar en sund och effektiv riskhantering, och ger inte incitament till risktagande som går utöver institutets tolererade risknivå.
- b) Ersättningspolicyn står i överensstämmelse med institutets affärsstrategi, mål, värderingar och långsiktiga intressen och innehåller åtgärder för att undvika intressekonflikter.
- c) Institutets styrelse i egenskap av övervakande organ antar och regelbundet ser över de allmänna principerna för ersättningspolicyn och ansvarar för dess tillämpning.
- d) Genomförandet av ersättningspolicyn blir minst en gång om året föremål för en central och oberoende intern översyn av överensstämmelsen med de riktlinjer och metoder för ersättning som styrelsen i egenskap av övervakande organ har antagit.
- e) Personal som utövar kontrollfunktioner är oberoende i förhållande till de affärsenheter de övervakar, har lämplig befogenhet och får ersättning i förhållande till uppnåendet av de mål som är kopplade till deras funktion, oberoende av resultatet i de affärsområden de kontrollerar.
- f) Ersättningen till högre befattningshavare som ansvarar för riskhantering och efterlevnad av lagstiftning övervakas direkt av den ersättningskommitté som avses i artikel 91 eller, om en sådan kommitté inte har inrättats, av styrelsen i egenskap av övervakande organ.

Artikel 89

Institut som åtnjuter statligt stöd

För institut som åtnjuter exceptionellt statligt stöd ska följande principer gälla utöver dem som anges i artikel 88.2:

- (a) Rörlig ersättning är strikt begränsad till en procentandel av nettointäkterna när denna är oförenlig med upprätthållandet av en sund kapitalbas och det statliga stödets upphörande inom rimlig tid.
- (b) De behöriga myndigheterna kräver att instituten omformar ersättningsstrukturen på ett sätt som är förenligt med sund riskhantering och långsiktig tillväxt, inklusive, där det är lämpligt, fastställer begränsningar för ersättningen till de personer som i praktiken leder kreditinstitutets verksamhet i den mening som avses i artikel 13.1.
- (c) Ingen rörlig ersättning betalas ut till de personer som i praktiken leder institutets verksamhet i den mening som avses i artikel 13.1, utom om det kan motiveras.

Artikel 90

Ersättningens rörliga element

1. För ersättningens rörliga element ska följande principer gälla utöver dem som anges i artikel 88.2:
 - (a) Om ersättningen är resultatbaserad, ska totalbeloppet baseras på en kombination av en resultatbedömning av individen och den berörda affärsenheten och institutets totala resultat, och när individuella resultat bedöms ska både finansiella och icke-finansiella kriterier beaktas.
 - (b) Resultatbedömningen ska göras i ett flerårigt perspektiv för att säkerställa att bedömningen baseras på långsiktiga resultat och att den faktiska utbetalningen av de resultatbaserade delarna av ersättningen fördelas över en tidsperiod som beaktar kreditinstitutets underliggande konjunkturcykel och affärsrisker.
 - (c) Den totala rörliga ersättningen får inte begränsa institutets förmåga att stärka sin kapitalbas.
 - (d) Garanterad rörlig ersättning ska utgöra undantag och får endast förekomma i samband med nyanställning och vara begränsad till det första anställningsåret.
 - (e) Fasta och rörliga komponenter för beräkningen av den totala ersättningen ska vara lämpligt avvägda och fasta delar ska stå för en tillräckligt stor del av den totala ersättningen för att det ska vara möjligt att genomföra en fullt flexibel policy med rörliga ersättningskomponenter, inklusive möjligheten att inga rörliga ersättningskomponenter betalas ut.
 - (f) Institutet ska fastställa ett lämpligt förhållande mellan de fasta och rörliga komponenterna av den totala ersättningen.
 - (g) Betalningar vid förtida upphörande av ett avtal ska stå i relation till prestationerna under tidsperioden och beräknas så att de inte premierar misslyckanden.
 - (h) I den metod för resultatbedömning som används för att beräkna rörliga ersättningskomponenter eller pooler av rörliga ersättningskomponenter ska det ingå en korrigeringsmekanism för alla typer av löpande och framtida risker och hänsyn ska tas till kostnaden för det kapital och den likviditet som krävs.
 - (i) Vid fördelningen av de rörliga ersättningskomponenterna inom kreditinstitutet ska hänsyn också tas till alla typer av löpande och framtida risker.
 - (j) En betydande del, dock under alla omständigheter minst 50 procent av all rörlig ersättning, ska bestå av följande, i lämpliga proportioner:
 - i) Aktier eller motsvarande ägandeintressen, beroende på det berörda institutets rättsliga struktur, instrument som är kopplade till institutets aktier eller andra likvärdiga icke-kontanta instrument för institut som inte är börsnoterade.

- ii) Där det är lämpligt, andra instrument enligt artikel 49 i förordning [inserted by OP] som på ett tillbörligt sätt återspeglar institutets kreditvärdighet på löpande basis.

Dessa instrument ska omfattas av en lämplig policy för uppskjuten utbetalning som är utformad så att den knyter incitament till institutets långsiktiga intressen. Medlemsstaterna eller deras behöriga myndigheter får sätta begränsningar för typen och utformningen av dessa instrument eller förbjuda vissa instrument om så anses vara lämpligt. Denna punkt ska tillämpas på både den del av den rörliga ersättningskomponenten som skjuts upp i enlighet med led k och den del av den rörliga ersättningskomponenten som inte skjuts upp.

- (k) En betydande del, dock under alla omständigheter minst 40 procent av den rörliga ersättningskomponenten ska skjutas upp för en tidsperiod som omfattar minst tre till fem år och är korrekt anpassad till affärsverksamhetens art, dess risker och den berörda personalens verksamhet.

Ersättning som betalas enligt ett uppskovsförfarande ska inte erhållas snabbare än den som betalas på proportionell grund. För en rörlig ersättningskomponent på ett särskilt högt belopp ska minst 60 procent av beloppet skjutas upp. Uppskovsperiodens längd ska fastställas i enlighet med konjunkturcykeln, affärsverksamhetens natur, dess risker och den berörda medarbetarens verksamhet.

- (l) Den rörliga ersättningen, inbegripet den uppskjutna delen, ska endast betalas eller erhållas om den är hållbar enligt institutets finansiella situation som helhet och motiverad enligt institutets, affärsenhetens och den berörda personens resultat.

Utan att det påverkar tillämpningen av allmänna principer i nationell avtalsrätt och arbetsrätt ska den totala rörliga ersättningen i allmänhet avsevärt minskas när institutets finansiella resultat är svagt eller negativt, med beaktande av både nuvarande ersättning och minskningar av utbetalningarna av belopp som tidigare intjänats, inbegripet genom malus- och återkravsförfaranden.

- (m) Pensionspolitiken ska överensstämma med kreditinstitutets affärsstrategi, mål, värderingar och långsiktiga intressen.

Om den anställda lämnar institutet före pensionen ska de diskretionära pensionsförmånerna finnas kvar hos institutet under en period på fem år i form av instrument enligt led j. För en anställd som når pensionsåldern ska de diskretionära pensionsförmånerna betalas ut till den anställda i form av instrument enligt led j efter att ha hållits inne under en period på fem år.

- (n) De anställda ska vara skyldiga att förbinda sig att inte använda personliga risksäkringsstrategier eller försäkringar som är kopplade till ersättning och ansvar för att urholka de riskanpassningseffekter som ingår i deras ersättningssystem.
- (o) Rörlig ersättning ska inte betalas genom instrument eller metoder som gör det enklare att kringgå kraven i detta direktiv eller i förordning [inserted by OP].

2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn när det gäller kriterierna för att avgöra lämpliga förhållanden mellan de fasta och rörliga komponenterna i den totala ersättning som avses i led e och i syfte att specificera de instrumentklasser som uppfyller villkoren enligt led j ii.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2013.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artikel 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 91

Ersättningskommitté

1. De behöriga myndigheterna ska se till att institut som är betydande i fråga om storlek, intern organisation och verksamhetens art, omfattning och komplexitetsgrad inrättar en ersättningskommitté. Ersättningskommittén ska inrättas på ett sätt som gör det möjligt för den att utöva en kompetent och oberoende bedömning av ersättningspolicy och -praxis och de incitament som gäller för att hantera risker, kapital och likviditet.
2. De behöriga myndigheterna ska se till att ersättningskommittén ansvarar för förberedelserna inför beslut om ersättning, inbegripet beslut som får konsekvenser för det berörda kreditinstitutets risker och riskhantering och som ska fattas av styrelsen i egenskap av övervakande organ. Ordföranden och ledamöterna i ersättningskommittén ska vara styrelseledamöter som inte är anställda i det berörda kreditinstitutet. När sådana beslut utarbetas ska ersättningskommittén ta hänsyn till de långsiktiga intressen som gäller för institutets aktieägare, investerare och övriga intressenter.

AVSNITT III

TILLSYN OCH UTVÄRDERING

Artikel 92

Tillsyn och utvärdering

1. De behöriga myndigheterna ska, med beaktande av de tekniska kriterierna enligt artikel 94, granska de styrformer, strategier, metoder och rutiner som instituten har infört för att följa detta direktiv och förordning [inserted by OP] och utvärdera de risker som instituten är eller kan komma att bli exponerade för och de risker som ett institut medför för det finansiella systemet med beaktande av identifiering och mätning av systemrisker enligt artikel 23 i förordning (EU) nr 1093/2010.

2. Den översyn och utvärdering som avses i punkt 1 ska omfatta alla kraven i detta direktiv.
3. På grundval av den översyn och utvärdering som avses i punkt 1 ska de behöriga myndigheterna fastställa om de styrformer, strategier, metoder och rutiner som instituten infört för att följa detta direktiv och den kapitalbas de förfogar över är tillräckliga för att säkerställa en sund hantering och täckning av de risker som de är exponerade för.
4. De behöriga myndigheterna ska fastställa hur ofta och hur ingående översyn och utvärdering enligt punkt 1 ska genomföras med beaktande av storleken, systemviktigheten, arten, omfattningen och komplexitetsgraden hos verksamheten i varje enskilt institut, och ska i samband med detta beakta proportionalitetsprincipen. Översyn och utvärdering ska göras minst en gång årligen.

Artikel 93

Tillsyn av blandade finansiella holdingföretag

1. När ett blandat finansiellt holdingföretag är föremål för motsvarande bestämmelser enligt detta direktiv och direktiv 2002/87/EG, särskilt när det gäller riskbaserad tillsyn, kan den samordnande tillsynsmyndigheten efter samråd med andra behöriga myndigheter med ansvar för tillsyn av dotterbolag, endast tillämpa bestämmelserna enligt direktiv 2002/87/EG på detta blandade finansiella holdingföretag.
2. När ett blandat finansiellt holdingföretag är föremål för motsvarande bestämmelser enligt detta direktiv och direktiv 2009/138/EG, särskilt när det gäller riskbaserad tillsyn, kan den samordnande tillsynsmyndigheten i samförstånd med grupp-tillsynen över försäkringssektorn låta detta blandade finansiella holdingföretag endast vara föremål för bestämmelserna i det direktiv som hänför sig till den mest betydande finansiella sektorn enligt det som definieras i artikel 3.2 i direktiv 2002/87/EG.
3. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska underrätta EBA och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (EIOPA) som inrättats genom förordning (EU) nr 1094/2010⁴⁰ om de beslut som fattats enligt punkterna 1 och 2.
4. EBA, EIOPA och ESMA ska, genom den gemensamma kommitté som anges i artikel 54 i dessa förordningar, utarbeta riktlinjer för konvergerande tillsynsmetoder och ska inom tre år från att dessa riktlinjer antas utarbeta utkast till tekniska standarder.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10-14 i förordning

⁴⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

(EU) nr 1093/2010, förordning (EU) nr 1094/2010 och förordning (EU) nr 1095/2010⁴¹.

Artikel 94

Tekniska kriterier för översyn och utvärdering

1. Utöver kreditrisk, marknadsrisk och operativ risk ska de behöriga myndigheternas översyn och utvärdering enligt artikel 92 omfatta allt av följande:
 - (a) Resultaten av det stresstest som genomförts av institut som tillämpar internmetoden.
 - (b) Institutens exponering för och hantering av koncentrationsrisk, inklusive deras efterlevnad av kraven i del IV i förordning [inserted by OP] och artikel 79 i detta direktiv.
 - (c) Stabilitet, lämplighet och tillämpningssätt i fråga om de riktlinjer och förfaranden som instituten genomför för hantering av kvarstående risk i samband med tillämpning av erkända metoder för reducering av kreditrisk.
 - (d) Uppgifter om i vilken utsträckning ett instituts kapitalbas avseende tillgångar som det har värdepapperiserat är lämplig med hänsyn till transaktionens ekonomiska substans, inklusive den grad av risköverföring som uppnåtts.
 - (e) Institutens exponering för, mätning och hantering av likviditetsrisk, inklusive utveckling av metoder för analys av alternativa scenarier, hantering av riskreducerande åtgärder (framför allt nivå, sammansättning och kvalitet på likviditetsbuffertar) och effektiva beredskapsplaner.
 - (f) Effekterna av diversifiering och hur sådana effekter beaktas inom ramen för riskmätningssystemet.
 - (g) Resultaten från stresstest som genomförts av institut med användning av en intern modell för beräkning av baskapitalkraven med tanke på marknadsrisken enligt del III avdelning IV kapitel 5 i förordning [inserted by OP].
 - (h) Den geografiska belägenheten för institutets exponeringar.
 - (i) Institutets affärsmodell.
2. Vid tillämpning av punkt 1 e ska de behöriga myndigheterna regelbundet utföra en heltäckande utvärdering av institutens totala likviditetsriskhantering och främja utvecklingen av sunda interna metoder. När sådan översyn utförs ska de behöriga myndigheterna beakta den roll som instituten spelar på finansmarknaderna. De behöriga myndigheterna i en viss medlemsstat ska också ta vederbörlig hänsyn till

⁴¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

den potentiella effekten av sina beslut på stabiliteten i det finansiella systemet i alla övriga berörda medlemsstater.

3. De behöriga myndigheterna ska övervaka huruvida ett institut har tillhandahållit implicit stöd till en värdepapperisering. Om ett institut har tillhandahållit implicit stöd vid mer än ett tillfälle ska den behöriga myndigheten vidta lämpliga åtgärder som svar på den ökade förväntningen om att det kommer att tillhandahålla framtida stöd till sina värdepapperiseringar och därvid inte lyckas att uppnå någon väsentlig risköverföring.
4. Vid det fastställande som ska göras enligt artikel 92.3 i detta direktiv ska de behöriga myndigheterna bedöma om de värderingsjusteringar som gjorts avseende positioner eller portföljer i handelslagret enligt artikel 100 i förordning [inserted by OP] gör det möjligt för institutet att under normala marknadsförhållanden inom kort tid avyttra eller säkra sina positioner utan att drabbas av väsentliga förluster.
5. De behöriga myndigheternas översyn och utvärdering ska omfatta institutens exponering för ränterisker i samband med andra verksamheter än handel. Det ska krävas att åtgärder vidtas beträffande institut vars ekonomiska värde minskar med mer än motsvarande 20 procent av deras kapitalbas till följd av en plötslig och oväntad förändring av räntenivåerna, och dessa åtgärders omfattning ska föreskrivas av de behöriga myndigheterna och de ska inte skilja sig åt mellan olika institut.
6. Den översyn och utvärdering som görs av de behöriga myndigheterna ska inbegripa institutens exponering för risken för en alltför hög skuldsättningsgrad bl.a. utifrån det mått på en alltför hög skuldsättningsgrad som fastställs i enlighet med artikel 416 i förordning [inserted by OP]. Vid fastställande av om institut har en lämplig skuldsättningsgrad och lämpliga styrformer, strategier, metoder och rutiner för att hantera risken för en alltför hög skuldsättningsgrad, kan de behöriga myndigheterna beakta institutens affärsmodell.
7. Den översyn och utvärdering som utförs av de behöriga myndigheterna ska inbegripa institutens företagsstyrning, företagskultur och företagsvärden och styrelsens förmåga att utföra sitt uppdrag. När de behöriga myndigheterna genomför denna översyn och utvärdering ska de minst granska dagordningar och andra dokument från styrelsens och kommittéernas möten samt resultaten från intern eller extern utvärdering av styrelsens funktion.

Artikel 95

Tillämpning av tillsynsåtgärder på en typ av institut

1. Där som de behöriga myndigheterna enligt artikel 92 slår fast att en viss typ av institut är eller kan vara exponerad för liknande risker eller utgöra liknande risker för det finansiella systemet, kan de tillämpa artiklarna 98 och 99 på denna typ av institut.

Typen av institut kan t.ex. fastställas enligt kriterierna i artikel 94.1 h och 94.1 i.
2. De behöriga myndigheterna ska underrätta EBA när de tillämpar punkt 1. EBA ska övervaka tillsynsmetoderna och ge ut riktlinjer för specificering av hur liknande

risker ska bedömas. Dessa riktlinjer ska antas i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 96

Program för tillsynsgranskning

1. De behöriga myndigheterna ska minst årligen anta ett program för tillsynsgranskning för de institut som de övervakar. Dessa program ska beakta den översyn och utvärdering som görs enligt artikel 92. Följande element ska ingå:
 - (a) Angivelse av hur de behöriga myndigheterna avser att genomföra sitt uppdrag och fördela sina resurser.
 - (b) Angivelse av vilka institut som ska bli föremål för utökad tillsyn och förberedelse av sådan tillsyn enligt det som anges i punkt 3.
 - (c) En plan för inspektioner på platsen i de lokaler som används av institutet, inklusive filialer och dotterföretag som etablerats i andra medlemsstater i enlighet med artiklarna 53, 114 och 116.
2. Programmen för tillsynsgranskning ska omfatta följande institut:
 - a) Institut för vilka resultaten från stresstest enligt artikel 94.1 g och artikel 97 eller resultatet från översyn och utvärdering enligt artikel 92 tyder på betydande risker för den fortlöpande ekonomiska ställningen eller tyder på bristande efterlevnad av kraven enligt detta direktiv och förordning [inserted by OP].
 - b) Institut som utgör en systemrisk för det finansiella systemet.
 - c) Alla andra institut som de behöriga myndigheterna bedömer vara i behov av ett sådant program.
3. När det enligt artikel 92 bedöms vara lämpligt ska en eller flera av följande åtgärder vidtas:
 - a) Ökning av antalet eller frekvensen för inspektioner på platsen vid institutet.
 - b) Permanent representant från de behöriga myndigheterna vid institutet.
 - c) Tillägsrapporter eller frekventare rapporter från institutet.
 - d) Extra eller oftare förekommande översyn av institutets operativa, strategiska eller affärsmässiga planer.
 - e) Tematiska granskningar för övervakning av specifika risker som sannolikt uppfylls.

Artikel 97

Stresstest inom tillsyn

1. De behöriga myndigheterna ska genomföra årliga stresstest på institut som de utövar tillsyn över, om den översyn och utvärdering som görs enligt artikel 92 visar att stresstest behövs och om stresstest enligt artikel 32 i förordning (EU) nr 1093/2010 inte i tillräckligt grad omfattar resultatet av processen enligt artikel 92.
2. EBA ska utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att säkerställa att de behöriga myndigheterna använder gemensamma metoder för att genomföra årliga stresstest inom tillsynen.

Artikel 98

Löpande översyn av tillstånd att använda interna metoder

1. De behöriga myndigheterna ska kontinuerligt granska eller minst var tredje år göra ny bedömning av institutens efterlevnad när det gäller interna metoder. De ska särskilt uppmärksamma ändringar i institutets affärsverksamhet och genomförandet av sådana metoder på nya produkter.
2. För institut som har beviljats tillstånd att använda interna metoder ska de behöriga myndigheterna särskilt göra översyn och utvärdering av att institutet använder väl utvecklade och aktuella tekniker och metoder.
3. Om det för en intern marknadsriskmodell förekommer upprepade överskridanden enligt det som avses i artikel 355 i förordning [inserted by OP], vilket tyder på att modellen inte är tillräckligt exakt, ska de behöriga myndigheterna återkalla tillståndet att använda den interna modellen eller vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att modellen snarast förbättras.
4. Om ett institut har tillstånd att använda en intern modell men modellen inte längre uppfyller de tillämpliga kraven ska de behöriga myndigheterna kräva att institutet lägger fram en plan för att återställa efterlevnad av kraven och ange en tidsfrist för genomförandet av planen. De behöriga myndigheterna ska kräva förbättringar av planen om det verkar sannolikt att den inte leder till full efterlevnad eller om tidsfristen är olämplig. Om det är osannolikt att institutet kan återställa efterlevnaden inom en lämplig tidsfrist ska tillståndet att använda den interna modellen återkallas eller begränsas till efterlevnadsområden eller områden där efterlevnad kan nås inom en lämplig tidsfrist. Om det är sannolikt att den bristande efterlevnaden leder till otillräcklig kapitalbas ska de behöriga myndigheterna snarast kräva motsvarande utvidgning av kapitalbasen. De behöriga myndigheterna ska övervaka planens genomförande och ska ålägga lämpliga sanktioner enligt artikel 64 om institutet släpar kraftigt efter i genomförandet av planen.
5. I syfte att främja enhetlig sundhet i de interna metoderna i unionen ska EBA analysera dessa metoder i instituten, inklusive enhetligheten för hur definitionen på fallissemang tillämpas och hur dessa institut hanterar liknande risker eller exponeringar.

EBA ska utarbeta riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 och dessa ska innehålla riktmärken på grundval av denna analys.

De behöriga myndigheterna ska beakta denna analys och dessa riktmärken i sin granskning av tillstånd som de beviljar instituten att använda interna metoder.

AVSNITT IV

TILLSYNSÅTGÄRDER

Artikel 99

Tillsynsåtgärder

1. De behöriga myndigheterna ska kräva att varje institut i tidigt skede vidtar nödvändiga åtgärder för att ta itu med relevanta problem i följande fall:
 - a) Institutet uppfyller inte kraven enligt detta direktiv.
 - b) Ett institut kommer sannolikt att bryta mot kraven enligt detta direktiv.
2. Vid tillämpning av punkt 1 ska de behöriga myndigheterna ha de befogenheter som avses i artikel 64.

Artikel 100

Särskilda krav på kapitalbas

1. De behöriga myndigheterna ska ålägga ett särskilt krav på kapitalbas för risker som inte täcks av artikel 1 i förordning [inserted by OP] åtminstone för de institut som inte uppfyller kraven enligt artiklarna 72–74 och artikel 382 i förordning [inserted by OP] eller för vilka det finns ett negativt utslag rörande den faktor som beskrivs i artikel 92.3, om det inte är troligt att enbart tillämpning av andra åtgärder inom rimlig tid ger tillräcklig förbättring av styrformer, metoder, rutiner och strategier.
2. Vid fastställandet av lämplig nivå för kapitalbasen på grundval av den översyn och utvärdering som görs enligt artikel 92 ska de behöriga myndigheterna bedöma om något specifikt kapitalbaskrav utöver kapitalbaskravet behövs för att täcka risker som ett institut är eller kan vara exponerat för, med beaktande av följande:
 - a) Kvantitativa och kvalitativa aspekter av processen för bedömning av institut enligt artikel 72.
 - b) Institutets styrformer, metoder och rutiner enligt artiklarna 73 och 74.
 - c) Resultatet av den översyn och utvärdering som genomförs enligt artikel 92.
3. När ett institut i enlighet med artikel 367.5 i förordning [inserted by OP] meddelar den behöriga myndigheten att de stresstestresultat som avses i den artikeln

väsentligen överstiger dess kapitalbaskrav för korrelationshandelsportföljen, ska de behöriga myndigheterna överväga ett specifikt kapitalbaskrav gentemot korrelationshandelsportföljen för att täcka detta överstigande.

Artikel 101

Särskilda krav på offentliggörande

1. Medlemsstaterna ska ge de behöriga myndigheterna befogenheter att kräva att instituten
 - a) offentliggör den information som avses i del IX i förordning [inserted by OP] mer än en gång per år och sätta tidsfrister för offentliggörandet,
 - b) använder specifika medier och platser för offentliggörande, andra än den finansiella redovisningen, och medlemsstaterna ska ge de behöriga myndigheterna befogenheter att kräva att moderföretagen årligen offentliggör, i fullständig form eller i form av hänvisningar, motsvarande information, en beskrivning av deras rättsliga struktur och styrning och organisationsstrukturen för gruppen av institut enligt artiklarna 14.3, 73.1 och 104.2.

Artikel 102

Enhetligheten hos översyn, utvärdering och tillsyn

1. De behöriga myndigheterna ska underrätta EBA om följande:
 - a) Hur deras system för översyn och utvärdering enligt artikel 92 fungerar.
 - b) Den metod som används som grund för beslut enligt artikel 94.3 och artiklarna 97, 98 och 99 om de system som avses i led a.

De behöriga myndigheterna ska underrätta EBA om de beslut, inbegripet motiveringar, som de har fattat enligt artikel 94.3 och artiklarna 97, 98 och 99.
2. EBA ska årligen lämna rapport till Europaparlamentet och rådet om graden av konvergens mellan medlemsstaterna när det gäller tillämpning av bestämmelserna i detta kapitel.

För att öka konvergensgraden ska EBA genomföra kollegiala granskningar enligt artikel 30 i förordning (EU) nr 1093/2010.
3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att ytterligare specificera följande:
 - (a) Gemensamt förfarande och metod för de system för översyn och utvärdering som avses i punkt 1 och i artikel 92.

- (b) Kriterier rörande organisation och riskhantering enligt artiklarna 75–85 och kriterier för de behöriga myndigheternas översyn och utvärdering enligt artikel 92.
4. Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i punkt 3, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

EBA ska skicka de förslag till tekniska standarder som avses i punkt 3 till kommissionen senast den 31 december 2015.

AVSNITT V

TILLÄMPNINGSNIVÅ

Artikel 103

Intern process för bedömning av kapitaltäckning

1. De behöriga myndigheterna ska kräva att varje institut som varken är ett dotterföretag i den medlemsstat där det auktoriserats och står under tillsyn eller ett moderföretag och varje institut som inte ingår i sammanställningen enligt artikel 17 i förordning [inserted by OP] individuellt ska uppfylla kraven i artikel 72.

De behöriga myndigheterna får undanta ett institut som uppfyller kraven i artikel 9 i förordning [inserted by OP] från artikel 72.

Om de behöriga myndigheterna beslutar att frångå gruppbaserad tillämpning av kapitalkrav enligt artikel 14 i förordning [inserted by OP] ska kraven i artikel 72 gälla på individuell basis.

2. De behöriga myndigheterna ska kräva att moderinstitut i en medlemsstat, i den utsträckning och på det sätt som beskrivs i artikel 16 i förordning [inserted by OP], uppfyller skyldigheterna enligt artikel 72 på grundval av deras konsoliderade finansiella situation.
3. De behöriga myndigheterna ska kräva att institut som kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag eller blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, i den utsträckning och på det sätt som beskrivs i artikel 16 i förordning [inserted by OP], uppfyller skyldigheterna enligt artikel 72 på grundval av den konsoliderade finansiella situationen i det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget.

Om fler än ett kreditinstitut kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag eller blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ska första stycket endast tillämpas på de institut som ska omfattas av gruppbaserad tillsyn enligt artikel 106.

4. De behöriga myndigheterna ska kräva att dotterinstitut tillämpar kraven i artikel 72 på undergruppsbasis, om sådana institut, eller deras moderföretag, där som detta är

ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag, har dotterföretag i tredjeland som är ett institut, ett finansiellt institut eller ett kapitalförvaltningsbolag enligt definitionen i artikel 2.5 i direktiv 2002/87/EG eller har ett ägarintresse i ett sådant företag.

5. Den konsoliderade finansiella situationen ska fastställas enligt del I avdelning II kapitel 2 avsnitten 2 och 3 i förordning [inserted by OP].

Artikel 104

Institutens styrformer, metoder och rutiner

1. De behöriga myndigheterna ska kräva att instituten uppfyller skyldigheterna enligt avsnitt II på individuell basis, utom om medlemsstaterna använder det undantag som anges i artikel 6 i förordning [inserted by OP].
2. De behöriga myndigheterna ska kräva att moder- och dotterföretag som omfattas av detta direktiv uppfyller kraven i avsnitt II i detta kapitel på grupp- eller undergruppsbasis för att säkerställa att deras styrformer, metoder och rutiner enligt dessa bestämmelser är enhetliga och väl integrerade och att alla uppgifter och upplysningar som är av betydelse för tillsynen kan tas fram. De ska särskilt se till att dotterföretag som inte omfattas av detta direktiv inför styrformer, metoder och rutiner för att säkerställa efterlevnad av dessa bestämmelser.
3. Skyldigheter enligt avsnitt II i detta kapitel rörande dotterföretag som i sig inte omfattas av detta direktiv ska inte gälla, om EU-moderkreditinstitutet eller kreditinstitut som kontrolleras av ett EU-moderföretag som är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag kan demonstrera för de behöriga myndigheterna att tillämpning av avsnitt II strider mot lagen i det tredjeland där dotterbolaget är etablerat.

Artikel 105

Översyn och utvärdering och tillsynsåtgärder

1. De behöriga myndigheterna ska tillämpa den process för översyn och utvärdering som anges i avsnitt III och de tillsynsåtgärder som anges i avsnitt IV i enlighet med den tillämpningsnivå som gäller för kraven i förordning [inserted by OP], del I avdelning I.
2. Om de behöriga myndigheterna beslutar att frångå gruppbaserad tillämpning av krav på baskapital enligt artikel 14 i förordning [inserted by OP] ska kraven i artikel 92 i detta direktiv gälla för tillsynen av värdepappersföretag på individuell basis.

Kapitel 3

Gruppbaserad tillsyn

AVSNITT I

PRINCIPER FÖR GRUPPBASERAD TILLSYN

Artikel 106

Utnämning av samordnande tillsynsmyndighet

1. Om moderföretaget är ett moderinstitut i en medlemsstat eller ett moderinstitut inom EU ska den gruppbaseade tillsynen utövas av de behöriga myndigheter som har beviljat moderföretaget auktorisation.
2. Om moderföretaget till ett institut är ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat eller ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU, ska den gruppbaseade tillsynen utövas av de behöriga myndigheter som beviljat institutet auktorisation.
3. Om institut som beviljats auktorisation i två eller flera medlemsstater har samma finansiella moderholdingföretag eller blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat eller samma finansiella moderholdingföretag eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EU, ska den gruppbaseade tillsynen utövas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget etablerades.

Om institut som är auktoriserade i två eller flera medlemsstater som moderföretag har mer än ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i olika medlemsstater och det finns kreditinstitut i var och en av dessa medlemsstater, ska den gruppbaseade tillsynen utövas av den behöriga myndigheten för det kreditinstitut som har den största totala balansomslutningen.

4. Om mer än ett institut som är auktoriserat inom unionen har samma finansiella holdingföretag eller samma blandade finansiella holdingföretag som moderföretag, och inget av dessa institut har auktoriserats i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat, ska den gruppbaseade tillsynen utövas av den behöriga myndighet som har auktoriserat det institut som har den största totala balansomslutningen, och detta institut ska vid tillämpningen av detta direktiv betraktas som det institut som kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU.
5. I särskilda fall får de behöriga myndigheterna i samförstånd bortse från kriterierna i punkterna 1 och 2, om det skulle vara olämpligt att tillämpa dem med hänsyn till de

institut det gäller och den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna, och i stället utse en annan behörig myndighet för att utöva gruppbaseade tillsynen. I sådana fall ska de behöriga myndigheterna, innan de fattar sitt beslut, ge moderinstitutet inom EU, det finansiella moderholdingföretaget inom EU, det blandade finansiella moderholdingföretaget inom EU eller det institut som har den största totala balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, tillfälle att yttra sig om beslutet.

6. De behöriga myndigheterna ska underrätta kommissionen och EBA om alla överenskommelser inom ramen för punkt 5.

Artikel 107

Den samordnande tillsynsmyndighetens samordning av tillsynen

1. Utöver de skyldigheter som gäller enligt detta direktiv och förordning [inserted by OP] ska den samordnande tillsynsmyndigheten utföra följande uppgifter:
 - a) Samordning när det gäller att samla in och sprida relevant information på löpande basis och i krissituationer.
 - b) Planering och samordning av tillsynsverksamheterna på löpande basis, inklusive de verksamheter som avses i avdelning VII, kapitel 3, i samarbete med berörda behöriga myndigheter.
 - c) Planering och samordning av tillsynsverksamheten i samarbete med de berörda behöriga myndigheterna och vid behov med centralbankerna, som en förberedelse inför och under kritiska situationer, inklusive negativ utveckling i institut eller på finansmarknader, om möjligt med användning av befintliga fastställda informationskanaler för underlättande av krishantering.
2. Om den samordnande tillsynsmyndigheten underlåter att utföra de uppgifter som avses i första stycket, eller om de behöriga myndigheterna inte samarbetar med den samordnande tillsynsmyndigheten i den omfattning som krävs för de uppgifter som avses i första stycket, kan någon av de berörda behöriga myndigheterna hänskjuta ärendet till EBA, som får agera i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010.
3. Den planering och samordning av tillsynsverksamheten som avses i punkt 1 c inbegriper de undantagsåtgärder som anges i artikel 112.1 d och 112.4 b, förberedelse av gemensamma utvärderingar, genomförande av krisplaner och information till allmänheten.

Artikel 108

Gemensamma beslut om tillsynskrav för specifika institut

1. Den samordnande tillsynsmyndigheten och de behöriga myndigheterna med ansvar för tillsyn av dotterföretag till ett moderföretag inom EU eller ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en

medlemsstat ska göra allt som står i deras makt för att nå ett gemensamt beslut om följande:

- (a) Tillämpning av artiklarna 72 och 92 för att avgöra om den konsoliderade nivån på gruppens kapitalbas är tillräcklig med hänsyn till gruppens finansiella situation och riskprofil och den kapitalbasnivå som krävs för att tillämpa artikel 98 på såväl enskilda enheter som gruppen som helhet.
- (b) Åtgärder för att hantera eventuella viktiga frågor och väsentliga resultat av likviditetstillsynen, inbegripet frågor om huruvida organisationen och riskhanteringen är tillfredsställande enligt artikel 84 och frågor om behovet av institutsspecifika parametrar som avviker från de parametrar som anges i del VI i förordning [inserted by OP] enligt artikel 99 i detta direktiv

2. Det gemensamma beslut som avses i punkt 1 ska

- (a) för tillämpning av punkt 1 a, fattas senast fyra månader efter det att den samordnande tillsynsmyndigheten har lämnat en rapport som innehåller en riskvärdering av gruppen i enlighet med artiklarna 72 och 92 till övriga relevanta behöriga myndigheter,
- (b) för tillämpning av punkt 1 b, fattas senast en månad efter att det att den samordnande tillsynsmyndigheten har lämnat en rapport som innehåller en bedömning av gruppens likviditetsriskprofil i enlighet med artikel 84.

I det gemensamma beslutet ska även vederbörlig hänsyn tas till relevanta behöriga myndigheters bedömning av risken hos dotterföretag i enlighet med artiklarna 72 och 92.

Det gemensamma beslutet ska redovisas i ett dokument som innehåller en fullständig motivering och skickas till moderinstitutet i EU av den samordnande tillsynsmyndigheten. Om man inte kan komma överens ska den samordnande tillsynsmyndigheten på begäran av någon av de övriga behöriga myndigheterna samråda med EBA. Den samordnande tillsynsmyndigheten får också samråda med EBA på eget initiativ.

3. Om de behöriga myndigheterna inte kan fatta ett sådant gemensamt beslut inom den tidsperiod som anges i punkt 2 ska den samordnande tillsynsmyndigheten fatta ett beslut om tillämpningen av artiklarna 72, 84, 92 98 och 99 på gruppen som helhet efter att ha tagit vederbörlig hänsyn till relevanta behöriga myndigheters riskbedömning av dotterföretagen. Om någon av de berörda behöriga myndigheterna i slutet av den tidsperiod som anges i punkt 2 har hänskjutit ärendet till EBA enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska den samordnande tillsynsmyndigheten skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta enligt artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Den tidsperiod som avses i punkt 2 ska anses utgöra förlikningsskedet i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att denna tidsperiod har löpt ut eller ett gemensamt beslut har fattats.

Beslutet om tillämpningen av artiklarna 72, 84, 92, 98 och 99 ska fattas individuellt eller på undergruppsbasis av de behöriga myndigheter som har ansvar för tillsynen av dotterföretag till ett moderkreditinstitut inom EU, till ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller till ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU, med vederbörligt beaktande av synpunkter och invändningar som framförts av den samordnande tillsynsmyndigheten. Om någon av de berörda behöriga myndigheterna, i slutet av den tidsperiod som anges i punkt 2, har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska de behöriga myndigheterna skjuta upp sitt beslut tills EBA eventuellt har fattat ett beslut enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och därefter fatta ett beslut i överensstämmelse med EBA:s beslut. Den tidsperiod som avses i punkt 2 ska anses utgöra förlikningsskedet i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att tidsperioden på fyra månader har löpt ut eller efter att ett gemensamt beslut har fattats.

Sådana beslut ska redovisas i ett dokument som innehåller en fullständig motivering och ta hänsyn till övriga behöriga myndigheters riskbedömningar, synpunkter och reservationer som har uttryckts under den tidsperiod som avses i punkt 2. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska skicka dokumentet till alla berörda behöriga myndigheter och till moderinstitutet i EU.

Om EBA har tillfrågats ska samtliga behöriga myndigheter beakta dess råd och förklara alla betydande avvikelser från sådana råd.

4. Det gemensamma beslut som avses i punkt 1 och varje beslut som fattas av de berörda myndigheterna i avsaknad av ett gemensamt beslut enligt punkt 3 ska vara bindande för de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten.

Det gemensamma beslut som avses i punkt 2 och varje beslut som fattas av de berörda myndigheterna i avsaknad av ett gemensamt beslut enligt punkt 3 ska uppdateras årligen eller, i undantagsfall, om en behörig myndighet som har ansvar för tillsynen av dotterbolag till ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU gör en skriftlig och fullständigt motiverad framställan hos den samordnande tillsynsmyndigheten om uppdatering av beslutet genom tillämpningen av artiklarna 98 och 99. I det senare fallet kan översynen behandlas på bilateral grund mellan den samordnande tillsynsmyndigheten och den behöriga myndighet som lämnar in framställan.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för den beslutsprocess som avses i denna artikel, med beaktande av tillämpningen av artiklarna 72, 84, 92, 98 och 99 i syfte att underlätta gemensamma beslut.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande och överlämna dem till kommissionen senast den 31 december 2013.

Artikel 109

Informationskrav i kritiska situationer

1. Om det uppstår en kritisk situation, inklusive en sådan situation som definieras i artikel 18 i förordning (EU) nr 1093/2010 eller en situation med en negativ utveckling på marknaderna som kan äventyra likviditeten på marknaderna och stabiliteten hos det finansiella systemet i någon av de medlemsstater där enheter ur en grupp har auktoriserats eller där betydande filialer enligt artikel 52 har inrättats, ska den samordnande tillsynsmyndigheten enligt kapitel 1 avsnitt 2 och, i tillämpliga fall, artiklarna 54 och 58 i direktiv 2004/39/EG, snarast möjligt underrätta EBA, ESRB och de myndigheter som avses i artikel 59.4 och artikel 60 och lämna alla uppgifter som är avgörande för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter. Dessa skyldigheter ska gälla för alla behöriga myndigheter och om den myndighet som avses i artikel 59.4 blir medveten om en situation som beskrivs i första stycket, ska den så snart det är praktiskt möjligt underrätta EBA och de behöriga myndigheter som avses i artikel 107.

Om möjligt ska den behöriga myndigheten och den myndighet som avses i artikel 59.4 använda befintliga fastställda informationskanaler.

2. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska, då den har behov av uppgifter som redan lämnats till en annan behörig myndighet, alltid när så är möjligt vända sig till den myndigheten för att undvika dubbel rapportering till de olika myndigheter som medverkar i tillsynen.

Artikel 110

Ordning för samordning och samarbete

1. För att skapa goda förutsättningar för att upprätta en effektiv tillsyn ska den samordnande tillsynsmyndigheten och de övriga behöriga myndigheterna skriftligen fastställa en ordning för samordningen och samarbetet.

Inom ramen för sådana ordningar får ytterligare uppgifter anförtros den samordnande tillsynsmyndigheten, och förfaranden kan anges för beslutsprocessen och för samarbetet med andra behöriga myndigheter.

2. De behöriga myndigheter som auktoriserat ett dotterföretag vars moderföretag är ett institut, får genom bilaterala avtal i enlighet med artikel 28 i förordning (EU) nr 1093/2010 delegera ansvaret för tillsynen till de behöriga myndigheter som beviljat moderföretaget auktorisation och utövar tillsyn av detta, så att dessa myndigheter ikläder sig ansvar för tillsynen över dotterföretaget i enlighet med detta direktiv. EBA ska hållas underrättad om förekomsten av sådana avtal och om deras innehåll. EBA ska vidarebefordra sådan information till de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater och till Europeiska bankkommittén.

Artikel 111

Tillsynskollegier

1. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska inrätta tillsynskollegier för att underlätta utförandet av de uppgifter som anges i artiklarna 107–109.1 och, med beaktande av de krav på sekretess som anges i punkt 2 i den här artikeln och unionsrättens krav, tillse att samordning och samarbete vid behov sker med berörda myndigheter i tredjeländer.

EBA ska bidra till att främja och övervaka att de tillsynskollegier som avses i denna artikel fungerar effektivt och enhetligt i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska i detta syfte delta i den utsträckning EBA anser vara lämplig och för detta ändamål betraktas som en behörig myndighet.

Tillsynskollegierna ska tillhandahålla ett ramverk för den samordnande tillsynsmyndigheten, EBA och övriga behöriga myndigheter för utförandet av följande uppgifter:

- a) Utbyta information sinsemellan och med EBA i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1093/2010.
 - b) Enas om en frivillig fördelning av uppgifter och frivillig delegering av ansvarsområden, där så är lämpligt.
 - c) Fastställa de program för tillsynsgranskning som avses i artikel 94, på grundval av en riskvärdering av gruppen i enlighet med artikel 92.
 - d) Öka tillsynens effektivitet genom att avlägsna onödiga dubbleringar av tillsynskraven, bland annat i samband med de informationsförfrågningar som anges i artiklarna 109 och 112.2.
 - e) Konsekvent tillämpa tillsynskraven enligt detta direktiv och förordning [inserted by OP] i samtliga enheter inom en grupp av institut, utan att det påverkar de alternativ och det handlingsutrymme som ges genom unionslagstiftningen.
 - f) Tillämpa artikel 107 c med beaktande av arbetet i andra forum som kan komma att inrättas på detta område.
2. De behöriga myndigheter som deltar i tillsynskollegierna och EBA ska ha ett nära samarbete. Kraven på konfidentialitet enligt kapitel 1 avsnitt II och artiklarna 54 och 58 i direktiv 2004/39/EG får inte förhindra att de behöriga myndigheterna utbyter konfidentiell information inom tillsynskollegier. Tillsynskollegiers inrättande och funktion ska inte påverka de behöriga myndigheternas rättigheter och skyldigheter enligt detta direktiv och förordning [inserted by OP].
 3. Tillsynskollegiers inrättande och funktion ska baseras på sådana skriftliga avtal som avses i artikel 110 och som den samordnande tillsynsmyndigheten utarbetar efter samråd med de berörda behöriga myndigheterna.

4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera de allmänna villkoren för tillsynskollegiets funktion.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn senast den 31 december 2013.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa tillsynskollegiernas operativa funktionssätt.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i fjärde stycket i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn senast den 31 december 2013.

6. De behöriga myndigheter som har ansvaret för tillsynen av dotterföretagen till ett moderkreditinstitut inom EU, finansiella moderholdingföretag inom EU eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EU och de behöriga myndigheterna i en värdmedlemsstat där betydande filialer enligt artikel 52 har inrättats, centralbanker i tillämpliga fall och tredjeländers behöriga myndigheter när det är motiverat och om det finns krav på konfidentialitet som enligt samtliga behöriga myndigheter ska anses vara likvärdiga med kraven i kapitel 1 avsnitt II och, i tillämpliga fall, artiklarna 54 och 58 i direktiv 2004/39/EG, kan delta i tillsynskollegierna.

7. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska leda kollegiets sammanträden och besluta vilka behöriga myndigheter som får delta i ett visst kollegiesammanträde eller en viss aktivitet. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska hålla alla medlemmar av kollegiet fullt informerade i förväg om att sådana sammanträden anordnas, om de huvudfrågor som ska diskuteras och om de aktiviteter som kommer att tas upp. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska även i tid ge alla kollegieledamöter full information om de åtgärder som behandlats vid dessa möten eller de åtgärder som genomförts.

8. Den samordnande tillsynsmyndighetens beslut ska ta hänsyn till relevansen av den tillsynsverksamhet som ska planeras eller samordnas för dessa myndigheter, särskilt den potentiella effekten enligt artikel 8 för stabiliteten i det finansiella systemet i de berörda medlemsstaterna och skyldigheterna enligt artikel 52.2.

9. Med beaktande av de krav på konfidentialitet som anges i kapitel 1 avsnitt II och, i tillämpliga fall, artiklarna 54 och 58 i direktiv 2004/39/EG, ska den samordnande tillsynsmyndigheten informera EBA om verksamheten i tillsynskollegiet, bland annat i kritiska situationer, och vidarebefordra all information som är särskilt relevant till EBA för att uppnå samstämmighet i tillsynen.

Artikel 112

Samarbetsskyldigheter

1. De behöriga myndigheterna ska ha ett nära samarbete med varandra. De ska ömsesidigt tillhandahålla alla upplysningar som är väsentliga eller relevanta för övriga myndigheter när de utför sina tillsynsuppgifter enligt detta direktiv och förordning [inserted by OP]. Härvid ska de behöriga myndigheterna på begäran överlämna alla relevanta upplysningar och på eget initiativ överlämna alla väsentliga upplysningar.

De behöriga myndigheterna ska samarbeta med EBA vid tillämpning av detta direktiv och förordning [inserted by OP], i enlighet med förordning (EU) nr 1093/2010.

De behöriga myndigheterna ska förse EBA med all information som EBA behöver för att fullgöra sitt uppdrag enligt detta direktiv, förordning [inserted by OP] och förordning (EU) nr 1093/2010, i enlighet med artikel 35 i den förordningen.

Upplysningar som avses i första stycket ska betraktas som väsentliga om de i sak kan tänkas påverka en bedömning av den finansiella sundheten i ett institut eller ett finansiellt institut i en annan medlemsstat.

Samordnande tillsynsmyndigheter för moderkreditinstitut i EU och institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag i EU eller blandade finansiella moderholdingföretag i EU ska särskilt förse de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater som utövar tillsyn över dotterföretag till dessa moderföretag med alla relevant upplysningar. När man fastställer hur omfattande de relevanta upplysningarna ska vara, ska hänsyn tas till dotterföretagens betydelse inom det finansiella systemet i respektive medlemsstat.

De väsentliga upplysningar som avses i första stycket ska särskilt omfatta följande:

- (a) Beskrivning av gruppens rättsliga struktur och styrning samt organisationsstrukturen, inklusive alla reglerade enheter, oreglerade enheter, oreglerade dotterföretag och betydande filialer som ingår i gruppen, moderföretagen enligt artiklarna 14.3, 73.1 och 104.2 såväl som de behöriga myndigheterna för de reglerade enheterna i gruppen.
- (b) Förfaranden för att inhämta upplysningar från de institut som ingår i en grupp samt för kontroll av dessa upplysningar.
- (c) Negativ utveckling i institut eller andra enheter inom en grupp som kan få allvarliga följder för instituten.
- (d) Betydande sanktioner och extraordinära åtgärder som de behöriga myndigheterna genomfört i enlighet med detta direktiv, däribland åläggande av ett specifikt kapitalbaskrav enligt artikel 100 och av begränsningar i användningen av internmätningssmetoder för beräkning av kravet på kapitalbas enligt artikel 301.2 i förordning [inserted by OP].

2. De behöriga myndigheterna kan vända sig till EBA i följande situationer:

- (a) En behörig myndighet inte har lämnat väsentlig information.
- (b) En begäran om samarbete, i synnerhet när det gäller utbyte av relevanta uppgifter, har avslagits eller inte lett till åtgärder inom rimlig tid.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 258 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt får EBA i sådana situationer agera i enlighet med sina befogenheter enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010.

- 3. De behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen över kreditinstitut som kontrolleras av ett moderkreditinstitut inom EU ska alltid när det är möjligt vända sig till den samordnande tillsynsmyndigheten när de behöver upplysningar som denna myndighet redan kan ha tillgång till när det gäller att genomföra de metoder och strategier som fastställs i detta direktiv och förordning [inserted by OP].
- 4. De behöriga myndigheterna ska innan de fattar beslut samråda om följande frågor, i den utsträckning som besluten är av betydelse för andra behöriga myndigheters tillsynsuppdrag:
 - a) Sådana förändringar av ägar-, organisations- eller ledningsstrukturen i kreditinstitut inom en grupp som kräver de behöriga myndigheternas godkännande eller tillstånd. and
 - b) Betydande sanktioner och extraordinära åtgärder som de behöriga myndigheterna har genomfört, inbegripet ytterligare krav på kapitalbas enligt artikel 99 och begränsningar av användningen av internmätningssmetoder för beräkning av kapitalbaskravet enligt artikel 301.2 i förordning [inserted by OP].

I frågor som avses i led b ska den samordnande tillsynsmyndigheten alltid tillfrågas.

En behörig myndighet får dock besluta att inte rådfråga den myndigheten i brådskande fall eller i fall där samrådet kan äventyra verkan av besluten. I sådana fall ska den behöriga myndigheten utan dröjsmål underrätta de övriga behöriga myndigheterna.

Artikel 113

Kontroll av information rörande enheter i andra medlemsstater

Om de behöriga myndigheterna i en medlemsstat vid tillämpning av detta direktiv och förordning [inserted by OP] i ett särskilt fall vill kontrollera uppgifter om ett institut, ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag, ett finansiellt institut, ett företag som tillhandahåller anknutna tjänster, ett holdingföretag med blandad verksamhet, ett dotterföretag som avses i artikel 119 eller ett dotterföretag som avses i artikel 114.3 och institutet eller företaget är beläget i en annan medlemsstat, ska de begära att de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten genomför denna kontroll. De myndigheter som mottar en sådan begäran ska inom ramen för sina befogenheter agera, antingen genom att själva utföra kontrollen eller genom att tillåta att de myndigheter som begärt kontrollen utför den, eller genom att tillåta en revisor eller expert utför den. Om den behöriga myndighet som

har lämnat begäran inte själv genomför kontrollen får denna myndighet om den så önskar delta i den.

AVSNITT

FINANSIELLA HOLDINGFÖRETAG OCH BLANDADE FINANSIELLA HOLDINGFÖRETAG

Artikel 114

Inkluderande av holdingföretag i gruppbaserad tillsyn.

1. Medlemsstaterna ska när det är lämpligt besluta om de åtgärder som behövs för att finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag ska omfattas av bestämmelserna om gruppbaserad tillsyn. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 115, ska sammanställningen av den finansiella ställningen i det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget inte på något sätt anses innebära att de behöriga myndigheterna har skyldighet att utöva tillsyn i förhållande till det enskilda finansiella holdingföretaget eller enskilda blandade finansiella holdingföretaget, utom när så krävs för tillämpning av kapitel 3.
2. När en medlemsstats behöriga myndigheter beslutat att undanta ett dotterinstitut från reglerna om gruppbaserad tillsyn i något av de fall som avses i artikel 13 a och b i förordning [inserted by OP], får de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där dotterinstitutet är beläget begära information från moderföretaget som kan underlätta tillsynen över detta institut.
3. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheter som har ansvaret för den gruppbaseade tillsynen kan få sådan information som avses i artikel 116 från dotterföretag till ett kreditinstitut eller ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som inte omfattas av bestämmelserna om gruppbaserad tillsyn. I ett sådant fall ska förfarandena för att förmedla och kontrollera information enligt den artikeln gälla.

Artikel 115

Ledningens kvalifikationer

Medlemsstaterna ska kräva att de personer som i praktiken leder affärsverksamheten i ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag har tillräckligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet för att kunna fullgöra sina plikter.

Artikel 116

Begäran om information och inspektioner

1. Fram till att sammanställningsmetoderna samordnas ytterligare ska medlemsstaterna föreskriva att de behöriga myndigheterna med ansvar för auktorisation och tillsyn av ett eller flera institut vars moderföretag är ett holdingföretag med blandad verksamhet, ska kräva att moderföretaget och dotterföretagen lämnar sådan information som kan vara av betydelse för tillsynen av dotterinstitut. De behöriga myndigheterna kan få informationen direkt från moderföretaget och dotterföretagen eller via dotterinstitut.
2. Medlemsstaterna ska föreskriva att deras behöriga myndigheter antingen själva eller genom externa granskare kan företa inspektion på platsen för att kontrollera de uppgifter som lämnats av holdingföretag med blandad verksamhet och deras dotterföretag. Om ett holdingföretag med blandad verksamhet eller ett av dess dotterföretag är ett försäkringsföretag får också det förfarande som avses i artikel 119 användas. Om ett holdingföretag med blandad verksamhet eller ett av dess dotterföretag är beläget i en annan medlemsstat än dotterinstitutet ska kontroll av uppgifter på platsen genomföras i enlighet med det förfarande som avses i artikel 113.

Artikel 117

Tillsyn

1. Utan att det påverkar tillämpningen av del V i förordning [inserted by OP] ska medlemsstaterna i fall där moderföretaget till ett eller flera institut är ett holdingföretag med blandad verksamhet se till att de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av dessa institut utövar allmän tillsyn av transaktioner mellan institutet och holdingföretaget med blandad verksamhet och dess dotterföretag.
2. De behöriga myndigheterna ska kräva att instituten följer adekvata metoder för riskhantering och rutiner för intern kontroll, inbegripet sunda rapporterings- och redovisningsförfaranden, för att på ett lämpligt sätt identifiera, mäta, övervaka och kontrollera transaktionerna med institutens moderholdingföretag med blandad verksamhet och dess dotterföretag. De behöriga myndigheterna ska kräva att instituten rapporterar varje annan betydande transaktion med dessa enheter utom den transaktion som avses i artikel 383 i förordning [inserted by OP]. Dessa förfaranden och betydande transaktioner ska vara föremål för de behöriga myndigheternas tillsyn.

Om dessa transaktioner inom gruppen utgör ett hot mot institutets finansiella ställning ska den behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen över institutet vidta lämpliga åtgärder.

Artikel 118

Utbyte av information

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att det inte finns några rättsliga hinder för utbyte av information mellan företag som omfattas av den gruppbaseade tillsynen, holdingföretag med blandad verksamhet och deras dotterföretag samt dotterföretag som avses i artikel 114 när det gäller information som är av betydelse för tillsyn i enlighet med kapitel 3, artiklarna 105–114 och denna artikel.
2. När ett moderföretag har ett dotterinstitut i en annan medlemsstat ska de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna utbyta information som behövs för eller underlättar gruppbasead tillsyn.

Om de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där moderföretaget är beläget inte själva utövar gruppbasead tillsyn enligt artikel 106, kan de anmodas av de behöriga myndigheter som har ansvar för sådan tillsyn att begära att moderföretaget tillställer myndigheterna information som är av betydelse för den gruppbaseade tillsynen.

3. Medlemsstaterna ska tillåta sina behöriga myndigheter att utbyta sådan information som anges i punkt 2, dock så att det i fråga om finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, finansiella institut eller företag som tillhandahåller anknutna tjänster ska vara underförstått att insamling eller innehav av information inte på något sätt ska anses innebära att de behöriga myndigheterna har någon skyldighet att utöva tillsyn av dessa institut eller företag.

På liknande sätt ska medlemsstaterna tillåta sina behöriga myndigheter att utbyta sådan information som anges i artikel 116, dock så att det ska vara underförstått att insamling eller innehav av information inte på något sätt ska anses innebära att de behöriga myndigheterna utövar tillsyn av holdingföretag med blandad verksamhet och deras dotterföretag som inte är kreditinstitut eller sådana dotterföretag som avses i artikel 114.3.

Artikel 119

Samarbete

1. Om ett institut, ett finansiellt holdingföretag, blandat finansiellt holdingföretag eller ett holdingföretag med blandad verksamhet kontrollerar ett eller flera dotterföretag som är försäkringsföretag eller andra företag som tillhandahåller investeringstjänster som kräver auktorisation, ska det finnas ett nära samarbete mellan de behöriga myndigheterna och de myndigheter som tilldelats befogenheter att utöva den offentliga tillsynen av försäkringsföretag eller över andra företag som tillhandahåller investeringstjänster. Utan att det påverkar respektive myndighets ansvar ska dessa myndigheter förse varandra med all information som kan underlätta deras uppdrag och tillåta tillsyn av verksamheten och den finansiella ställningen i de företag som de övervakar.

2. Den information som erhålls inom ramen för gruppbaserad tillsyn och särskilt allt sådant informationsutbyte mellan behöriga myndigheter som föreskrivs i detta direktiv ska omfattas av tystnadsplikt i enlighet med kapitel 1 avsnitt II för kreditinstitut eller direktiv 2004/93/EG för värdepappersföretag.
3. De behöriga myndigheter som har ansvar för gruppbaserad tillsyn ska upprätta förteckningar över sådana finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som avses i artikel 10 i förordning [inserted by OP]. Dessa förteckningar ska överlämnas till de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater, till EBA och till kommissionen.

Artikel 120

Sanktioner

Enligt avdelning VII kapitel 1 avsnitt IV ska medlemsstaterna se till att sanktioner eller andra åtgärder som syftar till att stoppa konstaterade överträdelser eller avlägsna orsakerna till dem kan vidtas mot finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag och holdingföretag med blandad verksamhet eller mot deras ledning för överträdelser av lagar, författningar och administrativa bestämmelser som antagits för genomförandet av kapitel 3.

Artikel 121

Bedömning av om tredjeländers gruppbaseade tillsyn är likvärdig

1. Om ett institut vars moderföretag är ett institut eller ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i tredjeland inte är föremål för gruppbaserad tillsyn enligt artikel 106, ska de behöriga myndigheterna kontrollera huruvida institutet är föremål för gruppbaserad tillsyn av ett tredjelands behöriga myndighet som är likvärdig med den tillsyn som regleras av principerna enligt detta direktiv och del I avdelning II kapitel 2 i förordning [inserted by OP].

Kontrollen ska utföras av den behöriga myndighet som skulle vara ansvarig för den gruppbaseade tillsynen om punkt 3 hade varit tillämplig, på begäran av moderföretaget eller av någon av de reglerade enheter som auktoriserats i unionen eller på eget initiativ. Denna behöriga myndighet ska samråda med de övriga berörda behöriga myndigheterna.

2. Kommissionen får begära att Europeiska bankkommittén ger allmän vägledning om huruvida det är sannolikt att de system för gruppbasead tillsyn som tillämpas av behöriga myndigheter i tredjeland kommer att uppfylla de mål för den gruppbaseade tillsyn som definieras i detta kapitel, när det gäller institut vars moderföretag har sitt huvudkontor i ett tredjeland. Kommittén ska fortsätta att se över all sådan vägledning och beakta varje förändring i de system för gruppbasead tillsyn som tillämpas av sådana behöriga myndigheter. EBA ska bistå kommissionen och Europeiska bankkommittén i dessa uppdrag, i vilket också ingår bedömning av huruvida vägledningen behöver ses över.

Den behöriga myndighet som utför den kontroll som avses i punkt 1 första stycket ska beakta all sådan vägledning. För detta ändamål ska den behöriga myndigheten samråda med EBA innan den fattar beslut.

3. I avsaknad av sådan likvärdig tillsyn ska medlemsstaterna i analogi tillämpa bestämmelserna i detta direktiv och förordning [inserted by OP] på institutet eller tillåta att deras behöriga myndigheter använder andra lämpliga tillsynsmetoder som uppfyller målen för gruppbaserad tillsyn av institut.

Den behöriga myndigheten med ansvar för gruppbaserad tillsyn ska efter samråd med andra berörda behöriga myndigheter godkänna dessa tillsynsmetoder.

De behöriga myndigheterna kan särskilt kräva att det inrättas ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som har huvudkontor i unionen, och tillämpa bestämmelserna om gruppbaserad tillsyn på det finansiella holdingföretagets ställning på gruppnivå eller på ställningen på gruppnivå för instituten i det blandade finansiella holdingföretaget.

Tillsynsmetoderna ska utformas så att de uppfyller de mål för den gruppbaserade tillsyn som definieras i detta kapitel och ska anmälas till de övriga berörda behöriga myndigheterna, EBA och kommissionen.

Kapitel 4

Kapitalbuffertar

AVSNITT I

KAPITALBEVARANDE OCH KONJUNKTURUTJÄMNANDE BUFFERTAR

Artikel 122 *Definitioner*

I detta kapitel gäller följande definitioner:

- (1) *kapitalbevarande buffert*: den kapitalbas som ett institut måste upprätthålla i enlighet med artikel 123,
- (2) *kombinerat buffertkrav*: det primära kapital (tier 1) som krävs för att uppfylla kravet om en kapitalbevarande buffert utökad med en institutsspecifik konjunkturutjämnande buffert vid mer än 0 % riskvägda tillgångar.
- (3) *konjunkturutjämnande buffertvärde*: det värde som instituten måste tillämpa för att beräkna sin institutspecifika konjunkturutjämnande kapitalbuffert och som fastställs i enlighet med artikel 126, artikel 127 eller av en behörig tredjelandsmyndighet (beroende på situationen),
- (4) *nationellt auktoriserat institut*: ett institut som har auktoriserats i medlemsstaten och för vilket en särskilt utsedd myndighet är ansvarig,

- (5) *institutspecifik konjunkturutjämnande kapitalbuffert*: den kapitalbas som ett institut måste upprätthålla i enlighet med artikel 124.

Artikel 123

Krav på att upprätthålla en kapitalbevarande buffert

1. Medlemsstaterna ska kräva att instituten utöver det primära kapital (tier 1) som upprätthålls för att uppfylla kapitalbaskravet enligt artikel 87 i förordning [inserted by OP] också upprätthåller en kapitalbevarande buffert i primärt kapital (tier 1) motsvarande 2,5 % av institutets totala riskexponering som beräknas i enlighet med artikel 87.3 i den förordningen på individuell basis och gruppbaserat, beroende på vad som är tillämpligt enligt del I avdelning II i den förordningen.
2. Instituterna ska inte använda primärt kapital (tier 1) som upprätthålls för att uppfylla kraven enligt punkt 1 för att uppfylla krav som ställs enligt artikel 100.
3. Om ett institut inte klarar att uppfylla kravet enligt punkt 1 fullt ut ska det omfattas av utdelningsrestriktioner enligt punkterna 2 och 3 i artikel 131.

Artikel 124

Krav på att upprätthålla en institutspecifik konjunkturutjämnande kapitalbuffert

1. Medlemsstaterna ska kräva att instituten upprätthåller en institutspecifik konjunkturutjämnande kapitalbuffert som beräknas i enlighet med artikel 130.
2. Instituterna ska uppfylla kravet enligt punkt 1 med primärt kapital (tier 1) som inte får vara en del av sådant primärt kapital (tier 1) som upprätthålls för att uppfylla kapitalbaskravet enligt artikel 87 i förordning [inserted by OP], kravet att upprätthålla en kapitalbevarande buffert enligt artikel 123 eller något annat krav som gäller enligt artikel 100.
3. Om ett institut inte klarar att uppfylla kravet enligt punkt 1 fullt ut ska det omfattas av utdelningsrestriktioner enligt punkterna 2 och 3 i artikel 131.

AVSNITT II

FASTSTÄLLANDE OCH BERÄKNING AV KONJUNKTURUTJÄMNANDE KAPITALBUFFERTAR

Artikel 125

ESRB:s riktlinjer för fastställandet av konjunkturutjämnande buffertvärden

1. ESRB får genom rekommendationer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1092/2010 ge riktlinjer för hur myndigheter som utsetts av medlemsstaterna i enlighet med artikel 126.1 ska fastställa konjunkturutjämnande buffertvärden, däribland följande:
 - a) Principer som ska vägleda utsedda myndigheter när dessa ska bedöma vilket konjunkturutjämnande buffertvärde som är lämpligt och som garanterar att

myndigheterna tillämpar en sund strategi avseende relevanta makroekonomiska cykler och främjar ett sunt och konsekvent beslutsfattande.

- b) Riktlinjer för
 - i) mätning och beräkning av hur skuldsättningen som andel av BNP avviker från den långsiktiga utvecklingstrenden,
 - ii) beräkning av buffertriktvärden i enlighet med artikel 126.2.
 - c) Vägledning om variabler som anger eller kan ange uppkomsten av en systemomfattande risk i ett finansiellt system och om andra relevanta faktorer som kan vara upplysande för de utsedda myndigheterna när de ska fastställa det lämpliga konjunkturutjämnande buffertvärdet i enlighet med artikel 126.
 - b) Vägledning om variabler som visar att bufferten bör minskas eller frisläppas helt.
2. När ESRB har utfärdat en rekommendation enligt punkt 1 ska nämnden hålla den under översyn och, om nödvändigt, uppdatera den mot bakgrund av erfarenheterna från fastställandet av buffertar enligt detta direktiv eller av utvecklingen inom internationellt överenskommen praxis.

Artikel 126

Fastställande av konjunkturutjämnande buffertvärden

1. Varje medlemsstat ska utse en myndighet (nedan kallad en *utsedd myndighet*) som ska ansvara för att fastställa det konjunkturutjämnande buffertvärdet för den medlemsstaten.
2. Varje utsedd myndighet ska för varje kvartal beräkna ett buffertriktvärde som ska fungera som referensvärde vid myndighetens bedömningar i syfte att fastställa det konjunkturutjämnande buffertvärdet i enlighet med punkt 3. Buffertriktvärdet ska baseras på avvikelserna från den långsiktiga utvecklingstrenden för skuldsättningen som andel av BNP, med beaktande av
 - a) ökningen av skuldsättningsnivåerna inom denna jurisdiktion och särskilt förändringar när det gäller kreditgivningen som andel av BNP i den medlemsstaten,
 - b) alla gällande ESRB-riktlinjer enligt artikel 125.1 b.
3. Varje utsedd myndighet ska på kvartalsbasis bedöma och fastställa lämpliga konjunkturutjämnande buffertvärden för sin medlemsstat, och ska därvid beakta
 - a) det buffertriktvärde som beräknats i enlighet med punkt 2,
 - b) alla gällande ESRB-riktlinjer enligt artikel 125.1 a, c och d och alla rekommendationer som utfärdats av ESRB enligt punkt 9 och
 - c) alla övriga variabler som den utsedda myndigheten anser relevanta.

4. De variabler som avses i punkt 3 c får innefatta strukturella variabler och banksektorns exponering för särskilda riskfaktorer eller för andra faktorer som har samband med risker som hotar den finansiella stabiliteten.

När en utsedd myndighet vid fastställandet av det konjunkturutjämnande buffertvärdet beaktar variabler enligt led c, och fastställandet av det buffertvärdet skulle ha varit lägre om variablerna enligt led c inte hade beaktats, ska den utsedda myndigheten meddela EBA och ESRB. EBA och ESRB ska bedöma om de variabler som ligger till grund för buffertvärdet har samband med risker som hotar den finansiella stabiliteten och om fastställandet av ett buffertvärde som beaktar dessa variabler är förenligt med den inre marknadens grundprinciper för finansiella tjänster så som de kommer till uttryck i unionslagstiftningen på området finansiella tjänster.

Genom undantag från punkt 3 ska den utsedda myndigheten endast se över den del av det konjunkturutjämnande buffertvärdet som är baserat på de övriga variabler som avses i punkt 3 c på årsbasis. Den delen ska inte beaktas av de institut som är etablerade i en annan medlemsstat när de beräknar sina institutspecifika konjunkturutjämnande kapitalbuffertar.

5. Det konjunkturutjämnande buffertvärdet, uttryckt som procentandel av det totala riskexponerade beloppet enligt artikel 87.3 i förordning [inserted by OP] för institut som har kreditexponeringar i den medlemsstaten, måste ligga mellan 0 % och 2,5 % och kalibreras i steg om 0,25 procentenheter eller multipler av 0,25 procentenheter. När så är motiverat mot bakgrund av vad som anges i punkt 3 får en utsedd myndighet fastställa ett konjunkturutjämnande buffertvärde som är högre än 2,5 % av det totala riskexponerade beloppet enligt artikel 87.3 i förordning [inserted by OP] för tillämpningen av artikel 130.3.
6. När en utsedd myndighet fastställer ett konjunkturutjämnande buffertvärde över noll för första gången eller när en utsedd myndighet därefter höjer det gällande konjunkturutjämnande buffertvärdet, ska den också fastställa den dag från och med vilken instituten måste tillämpa den höjda bufferten vid beräkningen av sin institutspecifika konjunkturutjämnande kapitalbuffert. Den dagen får inte infalla mer än 12 månader efter den dag då det höjda buffertvärdet anmälades i enlighet med punkt 8. Om dagen infaller mindre än 12 månader efter det att det höjda buffertvärdet anmälts, måste denna kortare tidsfrist för tillämpningen vara motiverad av exceptionella omständigheter.
7. Om en utsedd myndighet sänker det gällande konjunkturutjämnande buffertvärdet ska den, oavsett om värdet sänks till noll eller inte, även fastställa en preliminär period under vilken ingen bufferhöjning väntas. Den preliminära perioden ska dock inte vara bindande för den utsedda myndigheten.
8. Varje utsedd myndighet ska offentliggöra det kvartalsvis fastställda konjunkturutjämnande buffertvärdet på sin webbplats. Anmälan ska åtminstone innehålla följande information:
 - a) Det gällande konjunkturutjämnande buffertvärdet.
 - b) Den aktuella skuldsättningsnivån som andel av BNP och dess avvikelse från den långsiktiga utvecklingstrenden.

- c) Det buffertriktvärde som beräknats i enlighet med punkt 2.
- d) De bakomliggande skälen till det buffertvärdet, inklusive hänvisningar till andra variabler än de som täcks av det buffertriktvärde som den utsedda myndigheten beaktade i enlighet med punkt 3 c när den fastställde det konjunkturutjämnande buffertvärdet.
- e) Vid en höjning av buffertvärdet, den dag från och med vilken instituten måste tillämpa det höjda buffertvärdet vid beräkningen av sin institutspecifika konjunkturutjämnande kapitalbuffert.
- f) När den dag som avses i punkt e infaller mindre än 12 månader från dagen för anmälan enligt denna punkt, en hänvisning till de exceptionella omständigheter som motiverar en kortare tidsfrist för tillämpningen.
- g) Vid en sänkning av buffertvärdet, den preliminära tidsperiod under vilken ingen höjning av buffertvärdet väntas tillsammans med en motivering av denna period.
- h) När den utsedda myndigheten har beaktat variabler enligt punkt 3 c, uppgift om den del av buffertvärdet som har samband med de variablerna.

De utsedda myndigheterna ska vidta alla rimliga åtgärder för att tidsmässigt samordna anmälan.

De utsedda myndigheterna ska anmäla varje kvartalsvis fastställande av det konjunkturutjämnande buffertvärdet samt den information som anges i leden a–g till ESRB. ESRB ska offentliggöra alla anmälda buffertvärden och anknuten information på sin webbplats.

9. ESRB kan utfärda rekommendationer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1092 rörande det kvartalsvisa fastställandet av det konjunkturutjämnande buffertvärdet i en viss medlemsstat eller, när så är lämpligt, i mer än en medlemsstat.

Artikel 127

Godkännande av konjunkturutjämnande buffertvärden över 2,5 %

1. När en utsedd myndighet, i enlighet med artikel 126.5, eller en behörig tredjelandsmyndighet har fastställt ett konjunkturutjämnande buffertvärde som överstiger 2,5 % av det totala riskexponerade beloppet enligt artikel 87.3 i förordning [inserted by OP], kan de andra utsedda myndigheterna godkänna det buffertvärdet för de nationellt auktoriserade institutens beräkning av sina institutspecifika konjunkturutjämnande kapitalbuffertar.
2. När en utsedd myndighet godkänner ett buffertvärde som överstiger 2,5 % av det totala riskexponerade beloppet enligt artikel 87.3 i förordning [inserted by OP] i enlighet med punkt 1, ska den offentliggöra godkännandet på sin webbplats. Anmälan ska åtminstone innehålla följande information:
 - a) Det gällande konjunkturutjämnande buffertvärdet.

- b) De medlemsstater som ska tillämpa det.
- c) Vid en höjning av buffertvärdet, den dag från och med vilken de institut som är auktoriserade i den utsedda myndighetens medlemsstat måste tillämpa det höjda buffertvärdet vid beräkningen av sin institutspecifika konjunkturutjämnande kapitalbuffert.
- d) När den dag som avses i led c infaller mindre än 12 månader från dagen för anmälan enligt denna punkt, en hänvisning till de exceptionella omständigheter som motiverar denna kortare tidsfrist för tillämpningen.

Artikel 128

ESRB:s rekommendation om tredjeländers konjunkturutjämnande buffertvärden

ESRB kan, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1092/2010, utfärda en rekommendation till de utsedda myndigheterna om det lämpliga konjunkturutjämnande buffertvärdet för exponeringar i det tredjelandet om

- a) inget konjunkturutjämnande buffertvärde har fastställts och offentliggjorts av den behöriga tredjelandsmyndigheten för ett tredjeland (nedan kallad *behörig tredjelandsmyndighet*) där en eller flera unionsinstitut har kreditexponeringar,
- b) ESRB anser att ett konjunkturutjämnande buffertvärde som för ett tredjeland har fastställts och offentliggjorts av den behöriga tredjelandsmyndigheten är otillräckligt för att på ett tillfredsställande sätt skydda unionsinstituten från risker i samband med en alltför stor kredittillväxt i det landet, eller en utsedd myndighet meddelar ESRB att den anser buffertvärdet vara otillräckligt för att uppfylla detta syfte.

Artikel 129

Utsedda myndigheters beslut om tredjeländers konjunkturutjämnande buffertvärden

1. Denna artikel ska tillämpas oavsett om ESRB har utfärdat en rekommendation för utsedda myndigheter enligt artikel 128.
2. Under de omständigheter som nämns i led a i artikel 128 kan de utsedda myndigheterna fastställa det konjunkturutjämnande buffertvärde som nationellt auktoriserade institut måste tillämpa vid beräkningen av sina institutspecifika konjunkturutjämnande kapitalbuffertar.
3. När ett konjunkturutjämnande buffertvärde för ett tredjeland har fastställts och offentliggjorts av en behörig tredjelandsmyndighet, kan en utsedd myndighet fastställa ett annat buffertvärde för det tredjelandet för de nationellt auktoriserade institutens beräkning av sina institutspecifika konjunkturutjämnande kapitalbuffertar, om dessa skäligen anser att det buffertvärde som fastställts av den behöriga tredjelandsmyndigheten är otillräckligt för att på ett tillfredsställande sätt skydda dem mot risker i samband med en alltför stor kredittillväxt i det landet.

När en utsedd myndighet utövar befogenheten enligt första stycket ska den inte fastställa ett konjunkturutjämnande buffertvärde som understiger den nivå som fastställts av den behöriga tredjelandsmyndigheten förutsatt att buffertvärdet

överstiger 2,5 %, uttryckt i procent av det totala riskexponerade beloppet enligt artikel 87.3 i förordning [inserted by OP] i institut som har kreditexponeringar i det tredjelandet.

4. När en behörig tredjelandsmyndighet fastställer ett konjunkturutjämnande buffertvärde för ett tredjeland i enlighet med punkt 2 eller 3 och detta värde höjer det redan gällande konjunkturutjämnande buffertvärdet, ska den fastställa den dag från och med vilken de nationellt auktoriserade instituten måste tillämpa det buffertvärdet vid beräkningen av sin institutspecifika konjunkturutjämnande kapitalbuffert. Den dagen ska inte infalla mer än 12 månader efter den dag då buffertvärdet anmäls i enlighet med punkt 5. Om den dagen infaller mindre än 12 månader efter det att buffertvärdet anmälts, måste denna kortare tidsfrist för tillämpningen vara motiverad av exceptionella omständigheter.
5. Utsedda myndigheter ska offentliggöra varje fastställande av ett konjunkturutjämnande buffertvärde för ett tredjeland i enlighet med punkt 2 eller 3 på sina webbplatser, och ska bifoga följande information:
 - a) Det konjunkturutjämnande buffertvärdet och det tredjeland för vilket det gäller.
 - b) De bakomliggande skälen till det buffertvärdet.
 - c) Om buffertvärdet har fastställts över noll för första gången eller vid höjning av buffertvärdet, den dag från och med vilken instituten måste tillämpa det höjda buffertvärdet vid beräkningen av sin institutspecifika konjunkturutjämnande kapitalbuffert.
 - d) När den dag som avses i led c infaller mindre än 12 månader från dagen för offentliggörandet av fastställandet enligt denna punkt, en hänvisning till de exceptionella omständigheter som motiverar denna kortare tidsfrist för tillämpningen.

Artikel 130

Beräkning av institutspecifika konjunkturutjämnande kapitalbuffertar

1. Den institutspecifika konjunkturutjämnande bufferten ska bestå av det viktade genomsnittet av de konjunkturutjämnande buffertvärden som gäller i de jurisdiktioner där institutets berörda kreditexponeringar finns, eller som gäller vid tillämpningen av denna artikel i enlighet med artikel 129.2 eller 129.3.

Medlemsstaterna ska kräva att instituten, när de beräknar det viktade genomsnitt som avses i första stycket, på varje tillämpligt konjunkturutjämnande buffertvärde tillämpar de av sina sammanlagda kapitalbaskrav för kreditrisk, fastställda i enlighet med del III avdelning II i förordning [inserted by OP], som rör de berörda kreditexponeringarna på territoriet i fråga, dividerat med de sammanlagda kapitalbaskrav för kreditrisk som rör samtliga av deras berörda kreditexponeringar.

2. Om en utsedd myndighet, i enlighet med artikel 126.5, fastställer ett konjunkturutjämnande buffertvärde som överstiger 2,5 % av det totala riskexponerade beloppet enligt artikel 87.3 i förordning [inserted by OP], ska medlemsstaterna se till att de nedan angivna buffertvärdena tillämpas på berörda

kreditexponeringar i den utsedda myndighetens medlemsstat (nedan kallad *medlemsstat A*) vid den beräkning som krävs enligt punkt 1 samt, om relevant, vid beräkningen av andelen gruppbaserat kapital för institutet i fråga:

- a) Nationellt auktoriserade institut ska tillämpa det buffertvärde som överstiger 2,5 % av det totala riskexponerade beloppet.
 - b) Institut som är auktoriserade i en annan medlemsstat ska tillämpa ett konjunkturutjämnande buffertvärde på 2,5 % av det totala riskexponerade beloppet om den utsedda myndigheten i den medlemsstat där de har auktoriserats inte har godkänt buffertvärdet över 2,5 % i enlighet med artikel 127.1.
 - c) Institut som är auktoriserade i en annan medlemsstat ska tillämpa det konjunkturutjämnande buffertvärde som fastställts av den utsedda myndigheten i medlemsstat A om den utsedda myndigheten i den medlemsstat där de har auktoriserats har godkänt det buffertvärdet i enlighet med artikel 127.
3. Om det konjunkturutjämnande buffertvärde som av en behörig tredjelandsmyndighet fastställts för ett tredjeland överstiger 2,5 % av det totala riskexponerade beloppet enligt artikel 87.3 i förordning [inserted by OP], ska medlemsstaterna se till att de nedan angivna buffertvärdena tillämpas på berörda kreditexponeringar i det tredjelandet vid den beräkning som krävs enligt punkt 1 samt, om relevant, vid beräkningen av andelen gruppbaserat kapital för institutet i fråga:
- a) Institut ska tillämpa ett konjunkturutjämnande buffertvärde på 2,5 % av det totala riskexponerade beloppet om den utsedda myndigheten i den medlemsstat där de har auktoriserats inte har godkänt ett buffertvärde över 2,5 % i enlighet med artikel 127.1.
 - b) Institut ska tillämpa det konjunkturutjämnande buffertvärde som fastställts av den behöriga tredjelandsmyndigheten om den utsedda myndigheten i den medlemsstat där de har auktoriserats har godkänt det buffertvärdet i enlighet med artikel 127.
4. Berörda kreditexponeringar ska innefatta alla de exponeringsklasser, utom de som nämns i artikel 107 a, b, d, e och f i förordning [inserted by OP], som regleras av följande:
- (a) Kapitalbaskraven för kreditrisk enligt del III avdelning II i nämnda förordning.
 - (b) Om exponeringen ingår i handelslagret, kapitalbaskraven för specifik risk enligt del III avdelning IV kapitel 2 i den förordningen eller tillkommande falissemangs- och migrationsrisker enligt del III avdelning IV kapitel 5 i den förordningen.
 - (c) När exponeringen är en värdepapperisering, kapitalbaskraven enligt del III avdelning II kapitel 5b i den förordningen.
5. Institut ska ange en berörd kreditexponerings geografiska belägenhet i enlighet med tekniska standarder för tillsyn som antagits i enlighet med punkt 6.

6. För den beräkning som krävs enligt punkt 1 ska följande gälla:
- a) Ett konjunkturutjämnande buffertvärde för en medlemsstat ska gälla från och med den dag som anges i den information som offentliggörs enligt artikel 126.8 e eller 127.2 c om syftet med det beslutet är att höja buffertvärdet.
 - b) Om inte annat föreskrivs i led c, ska ett konjunkturutjämnande buffertvärde tillämpas 12 månader efter den dag då ändringen av buffertvärdet anmäldes av den behöriga tredjelandsmyndigheten, oavsett om den myndigheten kräver att institut etablerade i det tredjelandet ska tillämpa ändringen inom en kortare period, om syftet med det beslutet är att höja buffertvärdet.
 - c) Om den utsedda myndigheten i institutets hemmedlemsstat fastställer det konjunkturutjämnande buffertvärdet för ett tredjeland i enlighet med artikel 129.2 eller 129.3 eller godkänner det konjunkturutjämnande buffertvärdet för ett tredjeland i enlighet med artikel 127, ska det buffertvärdet tillämpas från och med den dag som anges i den information som offentliggjorts i enlighet med artikel 129.5 c eller artikel 127.2 c, om syftet med det beslutet är att höja buffertvärdet.
 - d) Ett konjunkturutjämnande buffertvärde ska tillämpas omedelbart om syftet med beslutet är att sänka buffertvärdet.

För tillämpningen av led b ska en ändring av det konjunkturutjämnande buffertvärdet för ett tredjeland anses ha anmälts den dag då det offentliggörs av den behöriga tredjelandsmyndigheten i enlighet med gällande nationella regler.

7. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar metoden för angivelse av de berörda kreditexponeringarnas geografiska belägenhet enligt punkt 5.

Till kommissionen delegeras befogenheter att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

EBA ska lämna in dessa förslag till tekniska standarder till kommissionen senast den 31 december 2014.

AVSNITT III

KAPITALBEVARANDE ÅTGÄRDER

Artikel 131

Utdelningsrestriktioner

1. Medlemsstaterna ska förbjuda institut som uppfyller det kombinerade buffertkravet att göra utdelningar kopplade till det primära kapitalet (tier 1) i en utsträckning som skulle minska deras primära kapital (tier 1) till en nivå där det kombinerade buffertkravet inte längre är uppfyllt.

2. Medlemsstaterna ska kräva att institut som inte uppfyller det kombinerade buffertkravet beräknar sitt högsta utdelningsbara belopp i enlighet med artikel 4.

Vid tillämpning av första stycket ska medlemsstaterna förbjuda varje sådant institut att vidta någon av nedanstående åtgärder utan att först ha beräknat sitt högsta utdelningsbara belopp:

- a) Göra en utdelning kopplad till primärt kapital (tier 1).
 - b) Skapa en skyldighet att betala ut rörlig ersättning eller diskretionära pensionsförmåner eller betala ut rörlig ersättning om skyldigheten att betala skapades vid en tidpunkt då institutet inte uppfyllde de kombinerade buffertkraven.
 - c) Göra utbetalningar av dividend från tilläggsinstrument.
3. Så länge ett institut inte uppfyller eller så länge det överskrider sitt kombinerade buffertkrav ska medlemsstaterna förbjuda det att göra utdelningar som överstiger det högsta utdelningsbara belopp som beräknats i enlighet med punkt 4 genom någon av de åtgärder som anges i punkt 2 leden a–c.
4. Medlemsstaterna ska kräva att instituten beräknar det högsta utdelningsbara beloppet genom att multiplicera den summa som beräknats enligt led a med den faktor som fastställs i enlighet med led b. Det högsta utdelningsbara beloppet ska minskas genom samtliga åtgärder som avses i punkt 2 leden a, b eller c.
- a) Den summa som ska multipliceras ska bestå av
 - i) delårsöverskott som inte inräknats i det primära kapitalet (tier 1) enligt artikel 24.2 i förordning [inserted by OP] och som har genererats efter det senaste beslutet om vinstutdelning eller någon av de åtgärder som avses punkt 2 leden a, b eller c
 - plus
 - ii) årsöverskott som inte inräknats i det primära kapitalet (tier 1) enligt artikel 24.4 i förordning [inserted by OP] och som har genererats efter det senaste beslutet om vinstutdelning eller någon av de åtgärder som avses punkt 4 leden a, b eller c
 - minus
 - iii) belopp som skulle ha erlagts i form av skatt om utdelning inte hade skett på de poster som anges under i och ii.
 - b) Faktorn ska bestämmas enligt följande:
 - i) När det primära kapital (tier 1) som hålls av institutet och som inte används för att uppfylla kapitalbaskravet enligt artikel 87.1 c i förordning [inserted by OP], uttryckt som procent av det totala riskexponerade beloppet enligt artikel 87.3 i den förordningen, ligger inom det

kombinerade buffertkravets första (dvs. lägsta) kvartil, ska faktorn vara 0.

- ii) När det primära kapital (tier 1) som hålls av institutet och som inte används för att uppfylla kapitalbaskravet enligt artikel 87.1 c i förordning [inserted by OP], uttryckt som procent av det totala riskexponerade beloppet enligt artikel 87.3 i den förordningen, ligger inom det kombinerade buffertkravets andra kvartil, ska faktorn vara 0,2.
- iii) När det primära kapital (tier 1) som hålls av institutet och som inte används för att uppfylla kapitalbaskravet enligt artikel 87.1 c i förordning [inserted by OP], uttryckt som procent av det totala riskexponerade beloppet enligt artikel 87.3 i den förordningen, ligger inom det kombinerade buffertkravets tredje kvartil, ska faktorn vara 0,4.
- iv) När det primära kapital (tier 1) som hålls av institutet och som inte används för att uppfylla kapitalbaskravet enligt artikel 87.1 c i förordning [inserted by OP], uttryckt som procent av det totala riskexponerade beloppet enligt artikel 87.3 i den förordningen, ligger inom det kombinerade buffertkravets första (dvs. högsta) kvartil, ska faktorn vara 0,6.

De undre och övre gränserna i varje kvartil i det kombinerade buffertkravet ska beräknas enligt följande:

$$\text{Undre gräns i kvartilen} = \frac{2,5\% + ISCCB}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Övre gräns i kvartilen} = \frac{2,5\% + ISCCB}{4} \times Q_n$$

där "ISCCB" står för "institutspecifik konjunkturutmätande kapitalbuffert" och "Qn" anger ordningstalet för den berörda kvartilen.

- 5. De restriktioner som införs genom denna artikel ska endast tillämpas på betalningar som leder till en minskning av det primära kapitalet (tier 1) eller en vinstminskning och endast i fall där ett inställande av betalning eller en utebliven betalning inte innebär fallissemang eller utgör ett villkor för att inleda det insolvensförfarande som är tillämpligt för institutet.
- 6. När ett institut inte uppfyller det kombinerade buffertkravet och har för avsikt att ge utdelning på utdelningsbar vinst eller vidta en åtgärd enligt punkt 2 leden a–c ska den underrätta den behöriga myndigheten och lämna följande information:
 - a) Det kapital som innehas av institutet, indelat enligt följande:
 - i) Primärt kapital (tier 1).
 - ii) Primärkapitaltillskott (tier 1).
 - iii) Supplementärt kapital (tier 2).

- b) Beloppet för institutets delårs- och årsöverskott.
 - c) Det högsta utdelningsbara beloppet beräknat i enlighet med punkt 4.
 - d) Det belopp utdelningsbar vinst som institutet har för avsikt att fördela mellan följande:
 - i) Utdelningsbetalningar.
 - ii) Inlösen.
 - iii) Utbetalningar av dividend från tilläggsinstrument.
 - iv) Utbetalning av rörlig ersättning eller diskretionära pensionsförmåner, oavsett om det sker genom att en ny skyldighet att betala skapas eller det rör sig om en betalning enligt en skyldighet att betala som uppstått vid en tidpunkt då institutet inte uppfyllde sina kombinerade buffertkrav.
7. Institutet ska vidta åtgärder för att se till att beloppet för utdelningsbar vinst och det högsta utdelningsbara beloppet beräknas på ett riktigt sätt, och ska på begäran kunna styrka riktigheten för den behöriga myndighet.
8. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 ska en utdelning kopplad till primärt kapital (tier 1) omfatta följande:
- (a) En utbetalning i form av utdelning.
 - (b) En utdelning av helt eller delvis betalda fondaktier eller andra kapitalinstrument som anges i artikel 24.1 a i förordning [inserted by OP].
 - (c) Inlösen eller uppköp av helt eller delvis betalda fondaktier eller andra kapitalinstrument som anges i artikel 24.1 a i den förordningen.
 - (d) Återbetalning av belopp som utbetalats med anknytning till kapitalinstrument enligt artikel 24.1 a i den förordningen.
 - (e) En utdelning av poster som avses i artikel 24.1 leden b–e i den förordningen.

Artikel 132
Kapitalbevarandeplan

- 1. När ett institut inte uppfyller sitt kombinerade buffertkrav ska det utarbeta en kapitalbevarandeplan och lägga fram den för den behöriga myndigheten senast fem arbetsdagar efter den dag då det konstaterade att det inte uppfyllde kravet.
- 2. Kapitalbevarandeplanen ska omfatta följande:
 - a) Skattningar av inkomster och utgifter och en prognos för balansräkningen.
 - b) Åtgärder för att öka institutets kapitaltäckningskvot.

- c) En plan och tidsram för att öka kapitalbasen med målet att uppfylla det kombinerade buffertkravet fullt ut.
 - d) All övrig information som den behöriga myndigheten anser nödvändig för att göra den utvärdering som krävs enligt punkt 3.
3. Den behöriga myndigheten ska utvärdera kapitalbevarandeplanen och ska endast godkänna planen om den anser att det är sannolikt att planen, om den genomförs, kommer att leda till att kapital bevaras eller mobiliseras i tillräcklig grad för att institutet ska kunna uppfylla sitt kombinerade buffertkrav inom en tid som den behöriga myndigheten anser lämplig.
4. Om den behöriga myndigheten inte godkänner kapitalbevarandeplanen i enlighet med punkt 3 ska vidta en av åtgärderna nedan eller båda:
- a) Kräva att institutet ökar sin kapitalbas till angivna nivåer inom specificerade perioder.
 - b) Utöva sina befogenheter enligt artikel 99 i syfte att införa strängare restriktioner för utdelning än vad som krävs enligt artikel 131.

Avdelning VIII

De behöriga myndigheternas upplysningsplikt

Artikel 133

Allmänna krav

1. De behöriga myndigheterna ska offentliggöra upplysningar om följande:
 - (a) Texterna till lagar, andra författningar och den allmänna vägledning som antas i deras medlemsstater på området för stabilitetstillsyn.
 - (b) Hur de alternativ och det handlingsutrymme som ges genom unionsrätten har utnyttjats.
 - (c) De allmänna kriterier och metoder som de använder för den översyn och utvärdering som avses i artikel 92.
 - (d) Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i avdelning VII kapitel 1 avsnitt II i detta direktiv och artiklarna 54 och 58 i direktiv 2004/39/EG, aggregerade statistiska uppgifter om centrala aspekter av hur tillsynskraven tillämpas i varje medlemsstat, inklusive antalet och karaktären för de tillsynsåtgärder som har vidtagits enligt artikel 99.
2. De upplysningar som offentliggörs enligt punkt 1 ska vara tillräckliga för att göra det möjligt att på ett meningsfullt sätt jämföra de tillvägagångssätt som de behöriga myndigheterna i de olika medlemsstaterna har valt. Upplysningarna ska offentliggöras i ett gemensamt format och uppdateras regelbundet. Upplysningarna ska vara tillgängliga på en och samma webbplats.
3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa format, struktur, innehållsförteckningar och årligt datum för offentliggörande för informationen i punkt 1.

EBA ska lämna in dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 134

Särskilda krav på upplysningsplikten

1. För tillämpning av del VI i förordning [inserted by OP] ska de behöriga myndigheterna offentliggöra följande information:

- (a) De allmänna kriterier och metoder som har antagits för att granska efterlevnaden av artikel 394 i förordning [inserted by OP].
 - (b) Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i avdelning VII kapitel 1 avsnitt II, en sammanfattande beskrivning av resultatet av tillsynen och en beskrivning på årsbasis av de åtgärder som föreskrivits för bristande efterlevnad av artikel 394 i förordning [inserted by OP].
2. Den behöriga myndighet i medlemsstaterna som utövar valmöjlighet enligt artikel 6.3 i förordning [inserted by OP] ska offentliggöra alla delar av följande:
- (a) De kriterier som den tillämpar för att fastställa att det inte finns några rådande eller förutsebara väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för en snabb överföring av kapitalbas eller återbetalning av skulder.
 - (b) Antalet moderkreditinstitut som utnyttjar den valmöjlighet som anges i artikel 6.3 i förordning [inserted by OP] och antalet sådana moderinstitut som har dotterföretag i ett tredjeland.
 - (c) På aggregerad nivå i medlemsstaten:
 - i) Den totala mängd av kapitalbasen på gruppnivå för moderinstitut i en medlemsstat som utnyttjar den valmöjlighet som anges i artikel 6.3 i den förordningen som hålls i dotterföretag i ett tredjeland.
 - ii) Den andel i procent av den totala kapitalbasen på gruppnivå för moderinstitut i en medlemsstat som utnyttjar den valmöjlighet som anges i artikel 6.3 i den förordningen som hålls i dotterföretag i ett tredjeland.
 - iii) Den andel i procent av den totala kapitalbas som enligt artikel 87 i förordning [inserted by OP] krävs på gruppnivå för moderinstitut i en medlemsstat som utnyttjar den valmöjlighet som anges i artikel 6.3 i förordning [inserted by OP] som hålls i dotterföretag i ett tredjeland.
3. Den behöriga myndighet som utövar valmöjligheten enligt artikel 8.1 i förordning [inserted by OP] ska offentliggöra alla delar av följande:
- (a) de kriterier som den tillämpar för att fastställa att det inte finns några rådande eller förutsebara väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för en snabb överföring av kapitalbas eller återbetalning av skulder,
 - (b) Antalet moderkreditinstitut som utnyttjar den valmöjlighet som anges i artikel 8.1 i förordning [inserted by OP] och antalet sådana moderinstitut som har dotterföretag i ett tredjeland.
 - (c) På aggregerad nivå i medlemsstaten:
 - i) Den totala mängd av kapitalbasen i moderinstitut som utnyttjar den valmöjlighet som anges i artikel 8.1 i förordning [inserted by OP] som hålls i dotterföretag i ett tredjeland.

- ii) Den procentandel av den totala kapitalbasen i moderinstitut som utnyttjar den valmöjlighet som anges i artikel 8.1 i förordning [inserted by OP] som motsvarar baskapital som hålls i dotterföretag i ett tredjeland.
- iii) Den andel i procent av den totala minsta kapitalbas som enligt artikel 87 i förordning [inserted by OP] som krävs av ett moderinstitut som utnyttjar den valmöjlighet som anges i artikel 8.1 i den förordningen som hålls i dotterföretag i ett tredjeland.

Avdelning IX

Delegerade akter och genomförandeakter

Artikel 135

Delegerade akter

Kommissionen ska ges behörighet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 138 i fördraget när det gäller följande:

- (a) Förtydligande av definitionerna i artikel 4 och artikel 122 för att säkerställa enhetlig tillämpning av detta direktiv.
- (b) Förtydligande av definitionerna i artikel 4 och artikel 122 för att vid tillämpningen av detta direktiv beakta utvecklingen på de finansiella marknaderna.
- (c) Anpassning av terminologin och formuleringen av definitionerna i artikel 4 i enlighet med framtida rättsakter om institut och anknytande frågor.
- (d) Utvidgning av innehållet i den förteckning som avses i artiklarna 33 och 34 och som finns i bilaga I till detta direktiv, eller anpassningar av förteckningens terminologi till den utveckling som sker på de finansiella marknaderna.
- (e) Områden inom vilka behöriga myndigheter ska utbyta den information som förtecknas i artikel 51.
- (f) Anpassningar av bestämmelserna i artiklarna 75–86 och 94 för att ta hänsyn till utvecklingen på de finansiella marknaderna, särskilt i fråga om nya finansiella produkter, eller utvecklingen av redovisningsstandarder och krav som tar hänsyn till unionsrätten, eller med tanke på ökad samstämmighet i tillsynspraxis.
- (g) Justeringar av kriterierna i artikel 23.1 med hänsyn till den framtida utvecklingen och i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av det här direktivet.

Artikel 136

Genomförandeakter

Följande åtgärder ska antas rörande genomförandeakter i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 137.2:

- (a) Tekniska anpassningar av förteckningen i artikel 2.
- (b) Ändringar av storleken på startkapital som anges i artikel 12 och avdelning IV i syfte att beakta utvecklingen på de ekonomiska och monetära områdena.

Artikel 137

Europeiska bankkommittén

1. För antagandet av genomförandeakter ska kommissionen biträdas av Europeiska bankkommittén, inrättad genom kommissionens beslut 2004/10/EG. Denna kommitté ska fungera i den mening som avses i artikel 3.2 i förordning (EU) nr 182/2011.
2. Vid hänvisning till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 138

Utövande av delegering

1. Kommissionens rätt att anta delegerade akter gäller på de villkor som fastställs i denna artikel.
2. Den delegering av befogenheter som avses i artikel 135 ska ges kommissionen på obestämd tid från och med det datum som avses i artikel 153.
3. Den delegering av befogenheter som avses i artikel 135 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Beslutet om återkallande innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning eller vid en senare tidpunkt som anges i beslutet. Beslutet påverkar inte sådana delegerade akter som redan trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska kommissionen samtidigt delge den till Europaparlamentet och rådet.
5. En delegerad akt som har antagits i enlighet med artikel 135 träder i kraft endast om Europaparlamentet eller rådet inte har gjort några invändningar inom två månader efter det att akten anmälades till Europaparlamentet och rådet, eller om Europaparlamentet och rådet, innan den perioden löper ut, båda har underrättat kommissionen om att de inte har några invändningar. Denna period kan förlängas med två månader på begäran av Europaparlamentet eller rådet.

Avdelning X

Ändring av direktiv 2002/87/EG

Artikel 139

Ändring av direktiv 2002/87/EG

1. I artikel 21a.2 ska led a utgå.
2. Efter artikel 21a.2a ska följande punkt läggas till:

”3) I syfte att säkerställa konsekvent harmonisering för de beräkningsmetoder som förtecknas i bilaga I del II tillsammans med artikel 45.2 i förordning [inserted by OP] och artikel 228.1 i direktiv 2009/138/EG, men utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.4, ska den europeiska bankmyndigheten (EBA), den europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (EIOPA) och den europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (ESMA) genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn vad avser artikel 6.2.

ESA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast 1 januari 2013.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i tredje stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Avdelning XI

Övergångsbestämmelser och slutbestämmelser

Kapitel 1

Övergångsbestämmelser om tillsyn av kreditinstitut som utövar etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster

Artikel 140

Räckvidd

1. Bestämmelserna i detta kapitel ska till och med den 1 januari 2015 gälla i stället för artiklarna 40, 41, 43, 51 och 52 och, om kommissionen har antagit en delegerad akt i enlighet med punkt 2, under ytterligare en period på högst två år.
2. För att säkerställa att infasningen av arrangemangen för likviditetstillsyn är helt anpassad till utvecklingen av enhetliga likviditetsbestämmelser ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 135 som senarelägger det datum som avses i punkt 1 med upp till två år, om enhetliga likviditetsbestämmelser ännu inte har införts i unionen på grund av att internationella standarder för likviditetstillsyn ännu inte har antagits det datum som avses i första stycket.

Artikel 141

Rapporteringskrav

Värdmedlemsstaterna får för statistiska ändamål kräva att alla kreditinstitut som har filialer inom deras territorier regelbundet rapporterar om sin verksamhet i dessa värdmedlemsstater till de behöriga myndigheterna i dessa värdmedlemsstater.

När värdmedlemsstaterna fullgör sina skyldigheter enligt artikel 145 i detta direktiv får de kräva att filialer till kreditinstitut från andra medlemsstater lämnar samma information som krävs från nationella kreditinstitut för detta ändamål.

Artikel 142

Åtgärder som hemmedlemsstatens behöriga myndigheter vidtar i fråga om verksamhet som bedrivs i värdmedlemsstaten

1. Om en värdmedlemsstats behöriga myndigheter finner att ett kreditinstitut som har en filial eller som tillhandahåller tjänster inom värdmedlemsstatens territorium inte efterlever de rättsliga bestämmelser som antagits i värdmedlemsstaten i enlighet med

bestämmelserna i detta direktiv inklusive befogenheterna för värdmedlemsstatens behöriga myndigheter, ska dessa myndigheter kräva att kreditinstitutet rättar till situationen.

2. Om det berörda kreditinstitutet underlåter att vidta erforderliga åtgärder för rättelse ska värdmedlemsstatens behöriga myndigheter underrätta hemmedlemsstatens behöriga myndigheter.
3. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska snarast vidta alla erforderliga åtgärder för att kreditinstitutet ska rätta till situationen. Vårdmedlemsstatens behöriga myndigheter ska underrättas om vilka åtgärder som vidtas.
4. Om kreditinstitutet, trots åtgärder som har vidtagits av hemmedlemsstaten eller på grund av att dessa åtgärder inte är tillräckliga eller inte finns att tillgå i medlemsstaten i fråga, fortsättningsvis bryter mot de rättsliga regler i värdmedlemsstaten som avses i punkt 1, kan värdmedlemsstaten efter att ha underrättat hemmedlemsstatens behöriga myndigheter vidta lämpliga åtgärder för att förhindra eller ålägga sanktioner på vidare oegentligheter och, i den mån det är nödvändigt, förhindra att kreditinstitutet i fråga inleder ytterligare transaktioner inom dess territorium. Medlemsstaterna ska se till att det inom deras territorier kan delges sådana handlingar som är nödvändiga för dessa åtgärder mot kreditinstitut.

Artikel 143

Säkerhetsåtgärder

Innan åtgärder vidtas i den ordning som föreskrivs i artikel 142 får värdmedlemsstatens behöriga myndigheter i brådskande fall interimistiskt vidta de åtgärder som är nödvändiga till skydd för insättare, investerare och andra mottagare av tjänster. Kommissionen och de andra berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter ska snarast möjligt underrättas om sådana åtgärder.

Kommissionen får, efter att ha hört berörda medlemsstaters behöriga myndigheter, besluta att den ifrågavarande medlemsstaten ska ändra eller återkalla sådana åtgärder.

Artikel 144

Ansvar

1. Ansvaret för tillsyn av kreditinstitut, inklusive tillsyn av verksamheter som bedrivs i enlighet med artiklarna 33 och 34, ska ligga hos hemmedlemsstaternas behöriga myndigheter, i den mån befogenheter för värdmedlemsstaternas behöriga myndigheter inte följer av bestämmelserna i detta direktiv.
2. Vad som sägs i punkt 1 ska inte utgöra hinder för gruppbaserad tillsyn i enlighet med detta direktiv.
3. De behöriga myndigheterna i en viss medlemsstat ska vid fullgörandet av sina allmänna plikter vederbörligen beakta den potentiella effekten av sina beslut för det finansiella systemets stabilitet i alla övriga berörda medlemsstater och framför allt i

kritiska situationer, på grundval av de uppgifter som är tillgängliga vid den relevanta tidpunkten.

Artikel 145

Likviditetstillsyn

Fram till att vidare harmonisering har skett ska värdmedlemsstaternas behöriga myndigheter, i samarbete med hemmedlemsstaternas behöriga myndigheter, utöva tillsyn av likviditeten i filialer till kreditinstitut.

Utan att det påverkar de åtgärder som krävs för förstärkning av det europeiska monetära systemet ska värdmedlemsstaterna ha fullständigt ansvar för åtgärderna inom ramen för sin penningpolitik.

Sådana åtgärder får inte innefatta diskriminerande behandling eller restriktioner gentemot kreditinstitut som är auktoriserade i en annan medlemsstat.

Artikel 146

Samarbete rörande tillsyn

När kreditinstitut bedriver verksamhet i medlemsstater utöver den där huvudkontoret finns ska medlemsstaternas behöriga myndigheter utöva tillsyn i nära samarbete med varandra. De ska förse varandra med all den information rörande kreditinstitutets ledning och ägandeförhållanden som kan underlätta såväl tillsynen som bedömningen av om auktorisationsvillkoren iakttas, och all information som kan underlätta övervakningen av sådana institut, särskilt med avseende på likviditet, soliditet, inlåningsgaranti, begränsning av stora exponeringar samt rutiner för administration, redovisning och intern kontroll.

Artikel 147

Betydande filialer

1. De behöriga myndigheterna i en värdmedlemsstat kan göra en framställan till den samordnande tillsynsmyndigheten, när artikel 107 är tillämplig, eller till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om att en filial till ett kreditinstitut ska betraktas som betydande.
2. Denna framställan ska innehålla skäl till varför filialen ska betraktas som betydande, särskilt med avseende på följande:
 - (a) Insättningarna i kreditinstitutets filial motsvarar en marknadsandel som överskrider 2 procent i värdmedlemsstaten.
 - (b) Den troliga effekten som inställande eller nedläggning av kreditinstitutets verksamhet har på marknadslikviditeten och på betalnings- och clearing- och avvecklingssystemen i värdmedlemsstaten.

- (c) Filialens storlek och betydelse vad gäller antalet kunder inom ramen för värdmedlemsstatens bank- eller finanssystem.

De behöriga myndigheterna i hem- och värdmedlemsstaten, och den samordnande tillsynsmyndigheten när artikel 107 är tillämplig, ska göra allt som står i deras makt för att komma fram till ett gemensamt beslut om att betrakta en filial som betydande.

Om inget gemensamt beslut har fattats inom två månader efter mottagandet av en begäran enligt första stycket, ska de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten inom en ytterligare period på två månader fatta ett eget beslut om huruvida filialen är betydande. När de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten fattar egna beslut ska de ta hänsyn till alla synpunkter och invändningar från den samordnande tillsynsmyndigheten eller de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten.

De beslut som avses i tredje och fjärde stycket ska redovisas i ett dokument som innehåller en fullständig motivering och skickas till de berörda behöriga myndigheterna och ska erkännas som avgörande och tillämpas av de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

Beslut om att en filial ska betraktas som betydande får inte påverka de behöriga myndigheternas rättigheter och skyldigheter enligt detta direktiv.

3. De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten ska meddela den information som avses i artikel 112 c och d till de behöriga myndigheterna i den värdmedlemsstat där en betydande filial är etablerad och utföra de uppdrag som avses i artikel 107 c i samarbete med de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten.
4. Om en behörig myndighet i en hemmedlemsstat blir medveten om en kritisk situation i ett kreditinstitut enligt det som avses i artikel 109.1, ska den så snart det är praktiskt möjligt varna de myndigheter som avses i artikel 59.4 och i artikel 60.
5. Om artikel 111 inte gäller ska de behöriga myndigheter som utövar tillsyn av ett institut med betydande filialer i andra medlemsstater inrätta och leda ett tillsynskollegium för att underlätta samarbetet enligt punkt 2 i den här artikeln och artikel 61. Kollegiet ska inrättas och fungera på grundval av skriftliga avtal som utformas av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten efter samråd med berörda behöriga myndigheter. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska besluta vilka behöriga myndigheter som får delta i ett visst sammanträde eller en viss verksamhet som bedrivs av kollegiet.
6. När den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten fattar sitt beslut ska den ta hänsyn till relevansen av den tillsynsverksamhet som ska planeras eller samordnas för dessa myndigheter, särskilt den eventuella inverkan på det finansiella systemets stabilitet i de berörda medlemsstaterna enligt artikel 144 och de skyldigheter som avses i punkt 2 i den här artikeln.
7. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska i förväg hålla alla medlemmar av kollegiet fullt informerade om att sådana sammanträden anordnas, de viktigaste frågorna som ska diskuteras och om de verksamheter som ska behandlas. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska även i god tid hålla alla medlemmar

av kollegiet fullt informerade om de åtgärder som behandlats vid dessa sammanträden eller de åtgärder som genomförts.

Artikel 148

Inspektioner på platsen

1. När ett kreditinstitut som är auktoriserat i en hemmedlemsstat och driver verksamhet genom filial i en annan medlemsstat ska värdmedlemsstaten ge hemmedlemsstatens behöriga myndigheter rätt att, efter underrättelse till värdmedlemsstatens behöriga myndigheter, självständigt eller genom särskilt utsedda personer, utföra inspektion på platsen för att samla in sådan information som avses i artikel 52.
2. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter får också, för kontroll av filialer, tillämpa något av de övriga förfaranden som avses i artikel 113.
3. Första och andra stycket ska inte utgöra hinder för värdmedlemsstatens behöriga myndigheter att när de fullgör sitt tillsynsansvar enligt detta direktiv utföra inspektion på platsen av filialer etablerade på det egna territoriet.

Kapitel 2

Övergångsbestämmelser om kapitalbuffertar

Artikel 149

Övergångsbestämmelser för kapitalbuffertar

1. Genom denna artikel ändras kraven enligt artiklarna 122 och 123 under en övergångsperiod som löper mellan den 1 januari 2016 och den 31 december 2018.
2. För perioden 1 januari 2016–31 december 2016 gäller följande:
 - (a) Den kapitalbevarande bufferten ska bestå av primärt kapital (tier 1) motsvarande 0,625 % av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp beräknat i enlighet med artikel 87.3 i förordning [inserted by OP].
 - (b) Den institutspecifika konjunkturutjämnande kapitalbufferten ska vara högst 0,625 % av det totalbeloppet, med resultatet att det kombinerade buffertkravet ska ligga mellan 0,625 % och 1,25 % av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp.
3. För perioden 1 januari 2017–31 december 2017 gäller följande:
 - (a) Den kapitalbevarande bufferten ska bestå av primärt kapital (tier 1) motsvarande 1,25% av institutets totala riskviktade exponeringsbelopp beräknat i enlighet med artikel 87.3 i förordning [inserted by OP].

- (b) Den institutspecifika konjunkturutjämnande kapitalbufferten ska vara högst 1,25% av det totalbeloppet, med resultatet att det kombinerade buffertkravet ska ligga mellan 1,25 % och 2,50 % av institutets totala riskviktade exponeringsbelopp.
- 4. För perioden 1 januari 2018–31 december 2018 gäller följande:
 - (a) Den kapitalbevarande bufferten ska bestå av primärt kapital (tier 1) motsvarande 1,875% av institutets totala riskviktade exponeringsbelopp beräknat i enlighet med artikel 87.3 i förordning [inserted by OP].
 - (b) Den institutspecifika konjunkturutjämnande kapitalbufferten ska vara högst 1,875% av det totalbeloppet, med resultatet att det kombinerade buffertkravet ska ligga mellan 1,875% och 3,750% av institutets totala riskviktade exponeringsbelopp.
- 5. Kravet på en kapitalbevarandeplan och utdelningsrestriktionerna enligt artikel 131 och artikel 132 ska gälla under övergångsperioden 1 januari 2016–31 december 2018 när institut inte uppfyller de ändrade kraven enligt punkterna 2–4.
- 6. Medlemsstaterna kan när som helst under perioden tillämpa en kortare övergångsperiod än den som anges i punkt 1 om så är berättigat på grund av en alltför hög kredittillväxt. När en medlemsstat gör detta ska den kortare perioden endast tillämpas för beräkning av en institutspecifik konjunkturutjämnande kapitalbuffert av institut som är auktoriserade i den medlemsstat för vilken den utsedda myndigheten är ansvarig.

Kapitel 3

Slutbestämmelser

Artikel 150

Översyn

- 1. Kommissionen ska senast den 1 april 2013 se över och rapportera om ersättningsbestämmelserna i detta direktiv och i förordning [inserted by OP] och därvid ta särskild hänsyn till deras effektivitet, genomförande och tillämpning, med beaktande av den internationella utvecklingen. Vid översynen ska eventuella luckor till följd av proportionalitetsprincipens tillämpning på dessa bestämmelser identifieras. Kommissionen ska översända sin rapport till Europaparlamentet och rådet, om så är lämpligt, tillsammans med ett lagstiftningsförslag.

Kommissionens regelbundna översyn av tillämpningen av detta direktiv ska säkerställa att tillämpningsmetoderna inte leder till uppenbar diskriminering mellan institut på grundval av rättslig struktur eller ägarmodell.
- 2. Från och med 2014 ska EBA, i samarbete med EIOPA och ESMA, vartannat år offentliggöra en rapport om i vilken utsträckning medlemsstaternas lagstiftning

hänvisar till externa kreditbetyg och om de åtgärder som medlemsstaterna vidtar för att minska den typen av hänvisningar. Rapporten ska också beskriva hur de behöriga myndigheterna uppfyller sina skyldigheter enligt artikel 76.1 och 76.2 och artikel 77.1 b. Rapporten ska även innehålla beskrivning av tillsynens samstämmighetsgrad i detta hänseende.

3. Senast den 31 december 2013 ska kommissionen se över och utarbeta en rapport om tillämpningen av artiklarna 103 och 104 och översända rapporten till Europaparlamentet och rådet och, om så är lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag.
4. Senast den 31 december 2016 ska kommissionen göra en översyn och utarbeta en rapport om tillämpningen av artikel 87.4, inklusive lämpligheten hos riktmärkningen av metoderna för diversifiering, och lägga fram denna rapport för Europaparlamentet och rådet och, om så är lämpligt, ett lagstiftningsförslag.

Artikel 151

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2012 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen samt en jämförelsetabell för dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.

Medlemsstaterna ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2013.

2. Genom undantag från punkt 1 ska avdelning VII kapitel 4 tillämpas från och med den 1 januari 2016.
3. När medlemsstaterna antar de bestämmelser som avses i första och andra stycket ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska också innehålla ett uttalande om att hänvisningar i lagar och andra författningar till direktiv som upphävts genom detta direktiv ska tolkas som hänvisningar till detta direktiv. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uttalandet ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.
4. Medlemsstaterna ska till kommissionen och EBA överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 152

Upphävande

Direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG och senare ändringar ska upphöra att gälla den 1 januari 2013.

Hänvisningar till de upphävda direktiven ska anses som hänvisningar till det här direktivet och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 153

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 154

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Bilaga I

Förteckning över verksamheter som är föremål för ömsesidigt erkännande

1. Mottagande av insättningar och andra återbetalningspliktiga medel.
2. Utlåning, omfattande bland annat konsumentkrediter, kreditavtal som rör fast egendom, factoring, med eller utan regress och finansiering av handelskrediter (inklusive ”forfeiting”).
3. Finansiell leasing.
4. Betaltjänster enligt definitionen i artikel 4.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden⁴².
5. Utställande och administration av andra betalningsmedel (t.ex. resecheckar och postväxlar) såvida inte denna verksamhet omfattas av punkt 4.
6. Borgensförbindelser och garantier.
7. Handel för egen eller kunders räkning med något av följande:
 - a) penningmarknadsinstrument (checkar, växlar, insättningsbevis etc.),
 - b) utländsk valuta,
 - c) finansiella terminer och optioner,
 - d) valuta- och ränteinstrument,
 - e) överlåtbara värdepapper.
8. Medverkan i värdepappersemissioner och tillhandahållande av tjänster i samband därmed.
9. Rådgivning till företag angående kapitalstruktur, industriell strategi och liknande angelägenheter samt tjänster knutna till fusioner och företagsförvärv.
10. Penningmäkling.
11. Portföljförvaltning och rådgivning.
12. Förvaring och förvaltning av värdepapper.
13. Kreditupplysningstjänster.
14. Bankfackstjänster.
15. Utgivning av elektroniska pengar.

⁴² EUT L 319, 5.12.2007, s. 1.

De tjänster och sådan verksamhet som anges i avsnitt A och B i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument⁴³ ska, när de gäller sådana finansiella instrument som avses i avsnitt C i bilaga I till det direktivet, omfattas av ömsesidigt erkännande i enlighet med detta direktiv

⁴³ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

Bilaga II

Jämförelsetabell

Detta direktiv	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 1	Artikel 1.1	
Artikel 2.1	Artikel 1.2	
Artikel 2.2	Artikel 1.3	
Artikel 2.3	Artikel 2	
Artikel 3	Artikel 5	
Artikel 4.1		
Artikel 4.2 a	Artikel 4.20	
Artikel 4.2 b		
Artikel 4.2 c		
Artikel 5.1		Artikel 36.1
Artikel 5.2		Artikel 36.2
Artikel 5.3		
Artikel 5.4		
Artikel 6	Artikel 128	
Artikel 7	artikel 42b.1	
Artikel 8	Artikel 40.3	
Artikel 9.1	Artikel 6.1	
Artikel 9.2	Artikel 6.2	
Artikel 9.3	Artikel 6.3 första stycket	
Artikel 9.4	Artikel 6.3 andra stycket	
Artikel 10	Artikel 7	
Artikel 11	Artikel 8	

Artikel 12.1	Artikel 9.1 första stycket	
Artikel 12.2	Artikel 9.1 andra stycket	
Artikel 12.3	Artikel 9.1 tredje stycket	
Artikel 12.4	Artikel 9.2	
Artikel 13.1	Artikel 11.1	
Artikel 13.2	Artikel 11.2	
Artikel 14.1	Artikel 12.1	
Artikel 14.2	Artikel 12.2	
Artikel 14.3	Artikel 12.3	
Artikel 15	Artikel 13	
Artikel 16.1	Artikel 15.1	
Artikel 16.2	Artikel 15.2	
Artikel 16.3	Artikel 15.3	
Artikel 17	Artikel 16	
Artikel 18	Artikel 17.1	
Artikel 19	Artikel 18	
Artikel 20	Artikel 14, artikel 9.4 c och artikel 17.2	
Artikel 21		
Artikel 22.1	Artikel 19.1	
Artikel 22.2	Artikel 19.2	
Artikel 22.3	Artikel 19.3	
Artikel 22.4	Artikel 19.4	
Artikel 22.5	Artikel 19.5	
Artikel 22.6	Artikel 19.6	
Artikel 22.7	Artikel 19.7	
Artikel 22.8	Artikel 19.8	

Artikel 22.9	Artikel 19.9	
Artikel 23.1	Artikel 19a.1	
Artikel 23.2	Artikel 19a.2	
Artikel 23.3	Artikel 19a.3	
Artikel 23.4	Artikel 19a.4	
Artikel 23.5	Artikel 19a.5	
Artikel 24.1	Artikel 19b.1	
Artikel 24.2	Artikel 19b.2	
Artikel 25	Artikel 20	
Artikel 26.1	Artikel 21.1	
Artikel 26.2	Artikel 21.2	
Artikel 27	Artikel 21.3	
Artikel 28.1		Artikel 4
Artikel 28.2		Artikel 9
Artikel 29.1		Artikel 5.1
Artikel 29.2		Artikel 5.2
Artikel 29.3		Artikel 5.3
Artikel 29.4		Artikel 5.2
Artikel 30		Artikel 6
Artikel 31.1		Artikel 7
Artikel 31.2		Artikel 8
Artikel 32.1		Artikel 10.1
Artikel 32.2		Artikel 10.2
Artikel 33	Artikel 23	
Artikel 34.1	Artikel 24.1	
Artikel 34.2	Artikel 24.2	

Artikel 34.3	Artikel 24.3	
Artikel 35.1	Artikel 25.1	
Artikel 35.2	Artikel 25.2	
Artikel 35.3	Artikel 25.3	
Artikel 35.4	Artikel 25.4	
Artikel 35.5	Artikel 25.5	
Artikel 36.1	Artikel 26.1	
Artikel 36.2	Artikel 26.2	
Artikel 36.3	Artikel 26.3	
Artikel 36.4	Artikel 26.4	
Artikel 36.5	Artikel 26.5	
Artikel 37	Artikel 36	
Artikel 38	Artikel 27	
Artikel 39.1	Artikel 28.1	
Artikel 39.2	Artikel 28.2	
Artikel 39.3	Artikel 28.3	
Artikel 39.4	Artikel 28.4	
Artikel 40	Artikel 29.1	
Artikel 41.1	Artikel 30.1	
Artikel 41.2		
Artikel 42	Artikel 32	
Artikel 43.1	Artikel 33.1	
Artikel 43.2		
Artikel 43.3		
Artikel 43.4		
Artikel 43.5		

Artikel 43.6	Artikel 33.2	
Artikel 44.1	Artikel 34	
Artikel 44.2	Artikel 31	
Artikel 45	Artikel 35	
Artikel 46	Artikel 37	
Artikel 47.1	Artikel 38.1	
Artikel 47.2	Artikel 38.2	
Artikel 47.3	Artikel 38.3	
Artikel 48.1	Artikel 39.1	
Artikel 48.2	Artikel 39.2	
Artikel 48.3	Artikel 39.3	
Artikel 48.4	Artikel 39.4	
Artikel 49.1	Artikel 40.1	
Artikel 49.2	Artikel 40.2	
Artikel 50	Artikel 41.3	
Artikel 51.1	Artikel 42.1	
Artikel 51.2		
Artikel 51.3		
Artikel 51.4		
Artikel 51.5	Artikel 42.2 och 3	
Artikel 51.6	Artikel 42.4 och 5	
Artikel 51.7	Artikel 42.6 och 7	
Artikel 52.1	Artikel 42a.1	
Artikel 52.2	Artikel 42a.2	
Artikel 52.3	Artikel 42a.3	
Artikel 52.4		

Artikel 52.5		
Artikel 53.1	Artikel 43.1	
Artikel 53.2	Artikel 43.2	
Artikel 54.1	Artikel 44.1	
Artikel 54.2	Artikel 44.2	
Artikel 54.3		
Artikel 55	Artikel 45	
Artikel 56	Artikel 46	
Artikel 57	Artikel 47	
Artikel 58.1	Artikel 48.1	
Artikel 58.2	Artikel 48.1	
Artikel 58.3	Artikel 48.2	
Artikel 59	Artikel 49	
Artikel 60.1	Artikel 50	
Artikel 60.2		
Artikel 61	Artikel 51	
Artikel 62	Artikel 52	
Artikel 63.1	Artikel 53.1	
Artikel 63.2	Artikel 53.2	
Artikel 64	Artikel 136.2	
Artikel 64.3		
Artikel 65		
Artikel 66.1		
Artikel 66.2		
Artikel 67.1		
Artikel 67.2		

Artikel 68.1		
Artikel 68.2		
Artikel 69		
Artikel 70.1		
Artikel 70.2		
Artikel 70.3		
Artikel 71	Artikel 55	
Artikel 72.1	Artikel 123	
Artikel 72.2		
Artikel 72.3		Bilaga I punkt 38
Artikel 73.1	Artikel 22.1	
Artikel 73.2	Artikel 22.2	
Artikel 73.3	Artikel 22.3 (2010/78)	
Artikel 74.1	Artikel 22.3 (2010/76)	
Artikel 74.2	Artikel 22.4	
Artikel 74.3	Artikel 22.5	
Artikel 75.1	Bilaga V punkt 2	
Artikel 75.2		
Artikel 75.3		
Artikel 75.4		
Artikel 75.5		
Artikel 76.1		
Artikel 76.2		
Artikel 76.3		
Artikel 77.1	Bilaga V punkt 3	
Artikel 77.2	Bilaga V punkt 4	

Artikel 77.3	Bilaga V punkt 5	
Artikel 78	Bilaga V punkt 6	
Artikel 79	Bilaga V punkt 7	
Artikel 80.1	Bilaga V punkt 8	
Artikel 80.2	Bilaga V punkt 9	
Artikel 81	Bilaga V punkt 10	Bilaga IV punkt 5
Artikel 82	Bilaga V punkt 11	
Artikel 83.1	Bilaga V punkt 12	
Artikel 83.2	Bilaga V punkt 13	
Artikel 84.1	Bilaga V punkt 14	
Artikel 84.2	Bilaga V punkt 14a	
Artikel 84.3	Bilaga V punkt 15	
Artikel 84.4	Bilaga V punkt 16	
Artikel 84.5	Bilaga V punkt 17	
Artikel 84.6	Bilaga V punkt 18	
Artikel 84.7	Bilaga V punkt 19	
Artikel 84.8	Bilaga V punkt 20	
Artikel 84.9	Bilaga V punkt 21	
Artikel 84.10	Bilaga V punkt 22	
Artikel 85.1		
Artikel 85.2		
Artikel 86.1		
Artikel 86.2		
Artikel 87.1		
Artikel 87.2		
Artikel 87.3		

Artikel 87.4		
Artikel 87.5		
Artikel 88.1	Bilaga V punkt 23 sista stycket	
Artikel 88.2	Bilaga V punkt 23a–f och första stycket	
Artikel 89	Bilaga V punkt 23k	
Artikel 90.1	Bilaga V punkt 23g–t	
Artikel 90.2	Artikel 150.3 b	
Artikel 91.1	Bilaga V punkt 24	
Artikel 91.2	Bilaga V punkt 24	
Artikel 92.1	Artikel 124.1	
Artikel 92.2	Artikel 124.2	
Artikel 92.3	Artikel 124.3	
Artikel 92.4	Artikel 124.4	
Artikel 92.5	Artikel 124.5	
Artikel 92.6		
Artikel 92.7		
Artikel 92.8		
Artikel 92.9		
Artikel 93		
Artikel 94.1	Bilaga XI punkt 1	
Artikel 94.2	Bilaga XI punkt 1a	
Artikel 94.3	Bilaga XI punkt 2	
Artikel 94.4	Bilaga XI punkt 3	
Artikel 95		
Artikel 96.1		
Artikel 96.2		

Artikel 96.3		
Artikel 97.1		
Artikel 97.2		
Artikel 98.1		
Artikel 98.2		
Artikel 98.3		
Artikel 98.4		
Artikel 98.5		
Artikel 99.1	Artikel 136.1	
Artikel 99.2		
Artikel 100.1	Artikel 136.2 första stycket	
Artikel 100.2	Artikel 136.2 andra stycket	
Artikel 101	Artikel 149	
Artikel 102		
Artikel 103.1	Artikel 68.2	
Artikel 103.1	Artikel 3	
Artikel 103.1	Artikel 123	
Artikel 103.2	Artikel 71.1	
Artikel 103.3	Artikel 71.2	
Artikel 103.4	Artikel 73.2	
Artikel 103.5		
Artikel 104.1	Artikel 68.1	
Artikel 104.2	Artikel 73.3	
Artikel 104.3		
Artikel 105.1	Artikel 124.2	
Artikel 105.2	Artikel 23	

Artikel 106.1	Artikel 125.1	Artikel 2
Artikel 106.2	Artikel 125.2	Artikel 2
Artikel 106.3	Artikel 126.1	
Artikel 106.4	Artikel 126.2	
Artikel 106.5	Artikel 126.3	
Artikel 106.6	Artikel 126.4	
Artikel 107.1	Artikel 129.1 första stycket	
Artikel 107.2	Artikel 129.1 andra stycket	
Artikel 107.3	Artikel 129.1 tredje stycket	
Artikel 108.1 a	Artikel 129.3 första stycket	
Artikel 108.1 b		
Artikel 108.2 a	Artikel 129.3 andra stycket	
Artikel 108.2 b		
Artikel 108.3	Artikel 129.3 fjärde till sjunde stycket	
Artikel 108.4	Artikel 129.3 åttonde stycket	
Artikel 108.5	Artikel 129.3 nionde stycket	
Artikel 108.6	Artikel 129.3 tionde stycket	
Artikel 109.1	Artikel 130.1	
Artikel 109.2	Artikel 130.2	
Artikel 110	Artikel 131	
Artikel 111.1	Artikel 131a.1	
Artikel 111.2	Artikel 131a.2	
Artikel 112.1	Artikel 132.1	
Artikel 112.2	Artikel 132.2	
Artikel 112.3	Artikel 132.3	
Artikel 112.4	???	

Artikel 113	Artikel 141	
Artikel 114.1	Artikel 127.1	
Artikel 114.2	Artikel 127.2	
Artikel 114.3	Artikel 127.3	
Artikel 115	Artikel 135	
Artikel 116.1	Artikel 137.1	
Artikel 116.2	Artikel 137.2	
Artikel 117.1	Artikel 138.1	
Artikel 117.2	Artikel 138.2	
Artikel 118.1	Artikel 139.1	
Artikel 118.2	Artikel 139.2	
Artikel 118.3	Artikel 139.3	
Artikel 119.1	Artikel 140.1	Artikel 2
Artikel 119.2	Artikel 140.2	Artikel 2
Artikel 119.3	Artikel 140.3	Artikel 2
Artikel 120	Artikel 142	
Artikel 121.1	Artikel 143.1	
Artikel 121.2	Artikel 143.2	
Artikel 121.3	Artikel 143.3	
Artikel 122		
Artikel 123		
Artikel 124		
Artikel 125		
Artikel 126		
Artikel 127		
Artikel 128		

Artikel 129		
Artikel 130		
Artikel 131		
Artikel 133.1	Artikel 144	
Artikel 133.2		
Artikel 133.3		
Artikel 134.1	Artikel 122a.9	
Artikel 134.2	Artikel 69.4	
Artikel 134.3	Artikel 70.4	
Artikel 135	Artikel 150.1	
Artikel 136.1	Artikel 150.1 a	
Artikel 136.2	Artikel 150.2	
Artikel 137.1	Artikel 151.1	
Artikel 137.2	Artikel 151.2	
Artikel 138.1	Artiklarna 151a, b, c	
Artikel 138.2	Artiklarna 151a, b, c	
Artikel 138.3	Artiklarna 151a, b, c	
Artikel 138.4	Artiklarna 151a, b, c	
Artikel 138.5	Artiklarna 151a, b, c	
Artikel 139		
Artikel 140		
Artikel 141	Artikel 29	
Artikel 142	Artikel 30	
Artikel 143	Artikel 33	
Artikel 144	Artikel 40	
Artikel 145	Artikel 41	

Artikel 146	Artikel 42	
Artikel 147	Artikel 42a	
Artikel 148	Artikel 43	
Artikel 149		
Artikel 150.1	Artikel 156.4	
Artikel 150.2		
Artikel 151.1	Artikel 157.1	
Artikel 151.2		
Artikel 151.3	Artikel 157.2	
Artikel 151.4	Artikel 157.2	
Artikel 152	Artikel 158	
Artikel 153	Artikel 159	
Artikel 154	Artikel 160	
Bilaga I	Bilaga I	